Lietas arhīva Nr. KA02-0003-19/13
ECLI:LV:KUAT:2019:1120.11817000112.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2019.gada 20.novembrī

Kurzemes apgabaltiesa
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Junghāne
tiesneši S.Reinholde, V.Vaiteika
piedaloties prokuroram U.Cinkmanim
aizstāvjiem E.Štālam, G.Rūsiņam, L.Pētersonei, R.Jansonam, R.Mediņam, A.Kovaļenko, V.Brakšai, R.Grīnbergam

atklātā tiesas sēdē, sakarā ar Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurora Ivara Vildava apelācijas protestu, apsūdzētā /pers. M/ aizstāvju Edgara Štāla un Gija Rūsiņa, apsūdzētā /pers. N/ aizstāvja Raita Mediņa, apsūdzētā /pers. O/ aizstāves Anitas Kovaļenko, apsūdzētā /pers.P/aizstāves Ligitas Pētersones, apsūdzētā /pers. R/ aizstāves Vijas Brakšas, apsūdzētā /pers. S/ aizstāvja Raivja Grīnberga, apsūdzēto /pers. T/ un /pers. U/ apelācijas sūdzībām, apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu, kurā ar Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu /pers.M/, personas kods /personas kods/, **/pers. P/**, personas kods /personas kods/, **/pers. U/**, personas kods /personas kods/, **/pers. R/,** personas kods /personas kods/, atzīti par vainīgiem noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam); Krimināllikuma 187.panta otrajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam); **/pers. S/**, personas kods /personas kods/, **/pers. N/**, personas kods /personas kods/, **/pers. T/,** personas kods /personas kods/, **/pers. O/**, personas kods /personas kods/, atzīti par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam).

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu:

/pers. M/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem; pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (naftas vada bojāšana, kuru atklāja 2012.gada 22.janvārī) (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgais sods /pers. M/ noteikts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, noteiktais brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. M/ 5 (piecu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. M/ soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 13.februārim.

Piemērotos drošības līdzekļus – aizliegumu tuvoties noteiktām personām, un aizliegumu izbraukt no valsts /pers. M/ atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. P/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem; pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (naftas vada bojāšana, kuru atklāja 2012.gada 22.janvārī) (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.aprīlim) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgais sods /pers. P/ noteikts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. P/ 5 (piecu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 2.aprīlim.

/pers. P/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. U/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem; pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (naftas vada bojāšana, kuru atklāja 2012.gada 22.janvārī) (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgais sods /pers. U/ noteikts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. U/ 5 (piecu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. U/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 11.februārim.

/pers. U/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. R/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem; pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (naftas vada bojāšana, kuru atklāja 2012.gada 22.janvārī) (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgais sods /pers. R/ noteikts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. R/ 5 (piecu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu

noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. R/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.aprīlim.

/pers. R/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. S/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. S/ 3 (trīs) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.martam.

/pers. S/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. N/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. N/ 2 (divu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. N/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.martam

/pers. N/ piemēroto drošības līdzekli uzturēšanos noteiktā vietā atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. T/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31.martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. T/ 2 (divu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. T/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 9.martam.

/pers. T/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu tuvoties noteiktai personai, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. O/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcija līdz 2013.gada 31,martam), un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sods netiek izpildīts, ja /pers. O/ 2 (divu) gadu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. O/ soda izciešanas termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 26.janvārim.

/pers. O/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

/pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ atzīti par nevainīgiem un attaisnoti apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (naftas vada bojāšana, kuru atklāja 2011.gada 2.decembrī).

Kriminālprocesu Nr.11817000112 nospriests sadalīt un no kriminālprocesa Nr11817000112 izdalīt lietas materiālus (no 6.sējuma 37. - 92.lietas lapai) un izdalīto kriminālprocesu par maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils", tīšu bojāšanu 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā, kuru atklāja 2011.gada 2.decembrī, kopā ar lietiskajiem pierādījumiem: pāreju no naftas produktu cauruļvada; pāreju ar melnas krāsas šļūtenes fragmentu, skavu, krānu; pāreju ar krānu, ar melnas krāsas šļūteņu fragmentiem un skavām; degvielas paraugu no cauruļvada, izolācijas lentes fragmentu, nosūtīt Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētajai prokuratūrai.

Cietušās SIA /Nosaukums A/ pieteiktās mantiskā kaitējuma kompensācijas EUR 809,98 un EUR 3927,42 kriminālprocesā netiek noteiktas.

Lietisko pierādījumu realizācijā iegūtos līdzekļus EUR 1196,85, kas ieskaitīti deponēto līdzekļu kontā, ieskaitīt Nodrošinājumu valsts aģentūrai procesuālo izdevumu segšanai kriminālprocesā Nr. 11817000112.

Samaksāt aizstāvei A.Kovaļenko no valsts budžeta līdzekļiem par sniegto juridisko palīdzību /pers. O/ un /pers.U/EUR 1433,38.

Piedzīts no /pers. M/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Piedzīts no /pers.P/valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Piedzīts no /pers. U/ valsts labā procesuālos izdevumus par lietisko pierādījumu glabāšanu EUR 1533,40 un izdevumus par aizstāvja darba samaksu EUR 158,51.

Piedzīts no /pers. R/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Piedzīts no /pers. S/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Piedzīts no /pers. N/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Piedzīts no /pers. T/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1533,40.

Atbrīvot /pers.O/ no pienākuma segt procesuālos izdevumus par aizstāvja darba samaksu EUR 1274,87, atbrīvot /pers. O/ daļēji EUR 1333,40 no pienākuma segt procesuālos izdevumus par lietisko pierādījumu glabāšanu, un piedzīt no /pers. O/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 200 par lietisko pierādījumu glabāšanu.

Noteikt, ka procesuālos izdevumus labprātīgi var samaksāt 30 dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem:

iznīcināt: cilindriskas formas metāla tvertni ar šļūtenes uzgaļu izvadiem (resīvers); 1,5 l tilpuma polimērmateriāla pudeli „NESTEA tropicalfruits"; kasti ar monometru, elektropiedziņas vārstu ar regulēšanas bloku; pildspalvu, pulti, lukturi; 1 ,5 l tilpuma polimērmateriāla pudeli „Borjomi"; bezkrāsas plastmasas pudeli ar uzrakstu „Tarhūns", dīzeļdegvielas šķidruma paraugu (pie eksperta atzinuma Nr.12027121); dīzeļdegvielas šķidruma paraugu (pie eksperta atzinuma Nr. 1204251); žurnālu „Laimīgās mīklas"; kabatas nazi, monitoru LG FlatronL 1511S (eksperta atzinums 1205402/1205403); divas kartona kastītes (eksperta atzinums Nr.1205402/1205403); cimdu pāri (eksperta atzinums Nr.1205424); videonovērošanas kameras ar vadiem, kontaktdakšām un trim pelēkas krāsas līmlentas fragmentiem(eksperta atzinums Nr.1205414/1205415); priekškaramo atslēgu ar atlauztu loku; DNS nomazgājumus no automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ gaismas pārslēga; 4 aploksnes ar mikrodaļām no automašīnas /TL marka/ ar v/n 3092 salona; 3 plastmasas futlāri ar DNS nomazgājumiem no automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ salona (pie ekspertu atz. Nr. 1205397), divas pudeles ar šķidruma paraugiem (pie eksp.atz. Nr. 1203332);rāciju „Motorola" CP 160; stiprinājuma mehānismu no pelēkas plastmasas; mobilo telefonu „LG" ar IMEI 352231-04-035925-4 (oriģ.IMEI 35593321980970700) ar „Zelta zivtiņa" SIM karti Nr. 89371024140009973640; tehniskās apskates „dīzeļu –atgāzes – testa" izdruku; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas

numurs/ tehniskās apskates protokolu T211T026813045; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu T21 1T026445193; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu JE1 1T028299379; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu T211T026813052; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu T21 1T027045671; „Balva" standartlīgumu Nr.CD355137, „Balva" standartlīgumu Nr.CD276664, izdruku par bremžu pārbaudes rezultātiem automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība Nr./apliecības numurs/; tehniskās apskates uzlīmi Nr.257426; „Zelta zivtiņas" SIM kartes plastikāta ietvaru ar abonenta N r ./telef.numurs/; „Zelta zivtiņa" SIM karti ar Nr.89371024140010297880; Mobilo telefonu LG GS101 ar IMEI kodu 352231040241502; divas „Zelta zivtiņas" atjaunošanas kartes ar Nr.0131758425 un Nr.013 1758426; metāla savienojumu, kuram ar vītni piestiprināts lodveida krāns; monometru, gumijota cauruli; 0,7 litru tilpuma konjaka pudeli „CognacFrapin Grand Champange", „Kolonna" dāvanu karti Nr.9428351121333324, „Kolonna" dāvanu maisiņu, kuri glabājas kopā ar krimināllietu, pēc sprieduma stāšanās spēkā;

iznīcināt lietisko pierādījumu – kravas piekabi ar gaiši pelēku tentu, bez valsts numura zīmēm, kas nodotas glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai pēc sprieduma spēkā stāšanās;

iznīcināt 30 (trīsdesmit) CD diskus ar skaņu ierakstiem un balss paraugiem pēc sprieduma spēkā stāšanās;

iznīcināt lietisko pierādījumu atvada šļūteni piecu kilometru garumā, kas glabājas pie SIA /Nosaukums A/ pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Izlemtie jautājumi par arestēto mantu:

saglabāt uzlikto arestu /pers. M/ piederošajiem nekustamajam īpašumiem: /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs A/, 1652m^2 platībā, ½ no nekustamā īpašuma /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs B/, 1655m^2 platībā; ½ no nekustamā īpašuma /Nosaukums L/ 7ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs C/; ½ no nekustamā īpašuma /Nosaukums M/ 19,2 m^2 platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs D/procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai;

saglabāt uzlikto arestu /pers.P/piederošajai piekabei transporta laivu vedējam /Nosaukums / BT 300l, ar valsts reģistrācijas Nr. /numurs/ procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai;

atcelt arestu /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Nosaukums N/ 0,32 ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs E/, pēc sprieduma spēkā stāšanās;

saglabāt uzlikto arestu /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs F/ procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai;

atcelt arestu /pers. O/ piederošajam kravas transporta furgonam /TL marka/ 312, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ un vieglajai pasažieru automašīnai /TL marka/ E 250, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pēc sprieduma spēkā stāšanās;

saglabāt arestu /pers. O/ piederošajam transporta līdzeklim – speciālajai dzīvojamai piekabei /marka/ 6302 ar valsts reģistrācijas /reģistrācijas numurs/procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ organizētā grupā izdarīja tīšu naftas produktu vada bojāšanu un /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/, /pers. R/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ un /pers. T/ organizētā grupā izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā, no glabātavas, un konkrēti:

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ 2011.gada oktobra, novembra mēnesī, precīzi nenoskaidrotā laikā, nolūkā izdarīt sevišķi smagu noziegumu – dīzeļdegvielas slepenu nolaupīšanu lielā apmērā no glabātavas, proti, maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils", tīši bojājot naftas produktu vadu, izveidoja organizētu grupu, kuras sastāvā, sadalot pienākumus, iekļāva /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ un /pers. T/.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/, vadīja un organizēja izveidoto noziedzīgo grupu, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidošanu maģistrālajam naftas produktu cauruļvadam „Polocka – Ventspils" 444,623 km, tādā veidā tīši bojājot naftas produktu vadu un organizēja dīzeļdegvielas zādzību no minētā naftas produktu vada lielā apmērā.

/pers. O/ atbalstīja dīzeļdegvielas slepenu nolaupīšanu lielā apmērā no naftas produktu cauruļvada „Polocka–Ventspils" 444,623 km, dodot atļauju organizētās grupas dalībniekiem, īpašumā /adrese/, izvietot tehniku un kravas furgonu, kurā paslēpta tvertne 40 m^3 tilpumā nozagtās dīzeļdegvielas iesūknēšanai.

/pers. N/ un /pers. T/ atbalstīja organizētās grupas dalībniekus dīzeļdegvielas slepenā nolaupīšanā lielā apmērā no glabātavas (maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils") un saskaņā ar lomu sadali organizētajā grupā, zinot, ka organizētās grupas dalībnieki Kuldīgas novada, Rendas pagastā, no SIA /Nosaukums A/ piederošā maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils" 444,623 km, veiks dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā, uzmanīja apkārtni ap mājām /adrese/, tādejādi veicinot noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, novērsa šķēršļus tā izdarīšanai, tas ir, iepriekš apsolīja brīdināt organizētās grupas dalībniekus, ja Kuldīgas novada, Rendas pagasta, /Nosaukums O/ tuvotos transportlīdzekļi vai personas.

/pers. S/ saskaņā ar lomu sadali organizētajā grupā realizēja dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā /adrese/, veicot dīzeļdegvielas iesūknēšanu pa atvadu no naftas produktu vada automašīnas /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kravas piekabē paslēptajā tvertnē.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ līdz 2012.gada 22.janvārim, precīzi nenoskaidrotā laikā, darbojoties organizētā grupā nolūkā izdarīt dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi maģistrālajam naftas produktu cauruļvadam „Polocka – Ventspils", tādā veidā organizējot naftas produktu vada „Polocka– Ventspils" tīšu bojāšanu 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā.

Pēc kā, ar mērķi izdarīt dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā, organizēja atvada 5000 metru attālumā izveidošanu, no nelikumīgā pieslēguma vietas naftas produktu vadam „Polocka– Ventspils" 444,623 kilometrā, līdz mājām /adrese/, un ar /pers. O/ atbalstu, saņemot atļauju no /pers. O/, organizēja, ka pie mājām /adrese/, novieto tehniku kravas furgonu ar paslēptu tvertni 40 m^3 tilpumā nozagtās dīzeļdegvielas iepildīšanai, un pievieno tvertnei atvadu.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ 2012.gada 22.janvārī līdz plkst. 22.30, precīzi nenoskaidrotā laikā, ar /pers. O/ atbalstu, saņemot informāciju no /pers. N/ un /pers. T/, kuri saskaņā ar lomu sadali 2012.gada 22.janvārī, ap plkst. 22.00 līdz 22.30 atradās netālu no īpašuma /Nosaukums O/ un sniedza informāciju par to, ka ir zādzības izdarīšanai labvēlīgi apstākļi, izmantojot izveidoto atvadu, organizēja dīzeļdegvielas 35636 litri, kopā EUR 43657,38 (30682,59 Ls) vērtībā zādzību, no naftas produktu vada „Polocka–Ventspils" 444,623 kilometra, pa atvadu uz tvertni /Nosaukums O/, Rendas pagasta Kuldīgas novadā, kur /pers. S/ saskaņā ar lomu sadali, realizēja dīzeļdegvielas 35636 litri, kopā EUR 43657,38 vērtībā zādzību, sūknējot dīzeļdegvielu no kravas furgonā paslēptās tvertnes uz automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kravas piekabē paslēpto cisternu, kuru 2012.gada 22.janvārī ap plkst. 22.30 Kuldīgas novada Rendas pagastā /Nosaukums O/, nogādāja /pers. R/, līdz noziedzīgās darbības pārtrauca policijas darbinieki.

Tādā veidā organizētā grupā /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ organizēja tīšu naftas produktu vada bojāšanu.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. O/, rīkojoties saskaņoti organizētā grupā, pildot katrs savu lomu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ar savām darbībām izdarīja zādzību lielā apmērā, nodarot SIA /Nosaukums A/ mantisku kaitējumu EUR 43657,38

apmērā.

Šādas apsūdzēto /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam), bet apsūdzēto /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. O/ darbības pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam).

Bez tam /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/ uzrādītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas norādīts, ka viņi līdz 2011.gada 2.decembrim, darbojoties organizētā grupā, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi, tīši bojājot naftas produktu vadu "Polocka- Ventspils" 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā, kuru 2011.gada 2.decembrī atklāja SIA /Nosaukums A/" drošības daļas darbinieki, kā rezultātā cietušajam SIA /Nosaukums A/" tika nodarīts mantisks kaitējums EUR 809,98 (Ls 569,26). Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta otro daļu, apsūdzētos /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ pirmās instances tiesa minētajā apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas attaisnojusi.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedzis Organizētās noziedzības un citu nozaru prokuratūras prokurors Ivars Vildavs, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts daļā par apsūdzētajiem noteikto sodu.

Prokurora ieskatā tiesa, nosakot sodu, nav ņēmusi vērā materiālo tiesību normas, kas regulē soda noteikšanas nosacījumus, kā arī nav ņēmusi vērā 2008.gada 1.jūlijā tiesnešu kopsapulces lēmumā "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" izteiktās atziņas, kas novedis pie Kriminālprocesa likuma 1., 511. un 512.panta pārkāpuma.

Izvērtējot pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā norādītos motīvus par konkrētā soda veida un apjoma piemērošanu, tiesa nav pietiekami izvērtējusi apsūdzēto katra izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, to, ka noziedzīgs nodarījums ir izdarīts organizētā grupā.

Bez tam, tiesa nav vērtējusi apstākļus kopsakarā ar 2008.gada 1.jūlijā tiesnešu kopsapulces lēmumā „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 1., 22 un 23.punktā noteikto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu apsūdzēto izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir atzīstami par sevišķi smagiem noziegumiem, kuri no likumdevēja puses ir atzīti par nodarījumiem ar augstu kaitīguma pakāpi, uz ko norāda soda sankcijās paredzētais bargais sods. Sankcijā paredzētais soda apmērs norāda uz to, ka ar šiem noziedzīgajiem nodarījumiem apdraudētās intereses likumdevējs uzskata par īpaši nozīmīgām.

Prokurors uzskata, ka, nosakot apsūdzētajiem nosacītu brīvības atņemšanas sodu, ņemot par pamatu to, ka viņi nav agrāk sodīti un jaunus likumpārkāpumus nav izdarījuši, pie apstākļiem, ka sevi par vainīgiem neatzīst, pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus nosacīta soda noteikšanai.

Minētajā tiesību normā sniegts to apstākļu uzskaitījums, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu. Prokurora ieskatā tiesai nav tiesību ignorēt kādu no šiem likumā norādītajiem apstākļiem. Tāpat tiesa nav ievērojusi Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumā lietā Nr.743/2015 izteikto atziņu, ka likums nepārprotami uzskaita apstākļus, kas jāņem vērā, piemērojot nosacītu notiesāšanu, un tiesai nav tiesību ignorēt kādu no šiem likumā norādītajiem apstākļiem. Nesamērīgi mīksta soda noteikšana, kas pamatota vienīgi uz personību raksturojošo ziņu izvērtējumu, nesasniegs soda mērķi - sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam.

Nosakot apsūdzētajiem nosacītu brīvības atņemšanas sodu par sevišķi smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, pirmās instances tiesa ir izvērtējusi tikai speciālās prevencijas mērķa sasniegšanu, bet, pretēji Krimināllikuma 35.panta un 46.panta nosacījumiem, nav devusi motivētu vērtējumu, kā noteiktais sods sekmēs vispārējo soda prevenciju un citu kriminālsoda mērķu sasniegšanu.

Nosakot apsūdzētajiem nosacītu sodu par sevišķi smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu organizētā grupā, tiesa rada sabiedrībā pārliecību, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums ir ar zemu sabiedrisko bīstamību un kaitīgumu, līdz ar to neveicina soda preventīvo nozīmi, jo nenostiprina ne pašas vainīgās personas, ne arī citu sabiedrības locekļu pārliecību pildīt un ievērot uzvedības, morāles un likuma normas.

Pamatojoties uz apelācijas protestā norādīto, prokurors lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajiem noteikto sodu un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, izslēdzot Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanu un nosakot sodus reālas brīvības atņemšanas veidā (*lietas 16.sējuma 152.-153.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. N/ aizstāvis Raitis Mediņš, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā, un uzsverot, ka /pers. N/ savu vainu nav atzinis ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne tiesā.

Aizstāvis norāda, ka tiesas izmeklēšanā /pers. N/ tika celta apsūdzība par to, ka viņš izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā 2011.gada oktobra un novembra mēnesī, līdz 2011.gada 2.decembrim izdarīja zādzību lielā apmērā no glabātavas, tas ir, /pers. N/ iekļāvās organizētā grupā, viņa pienākumos ietilpa kontrolēt un informēt pārējos grupas dalībniekus par zādzības izdarīšanas labvēlīgiem apstākļiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā un vietā, kā arī 2012.gada 22.janvārī, /pers. N/ informējot /pers. R/ par to, ka nozagto dīzeļdegvielu var izvest, un tam ir labvēlīgi apstākļi, tika uzsākta dīzeļdegvielas zādzība. Aizstāvja ieskatā šāda haotiska, neloģiska un neizprotama apsūdzība ir inkriminēta /pers. N/ visā izmeklēšanas un tiesas laikā.

Tiesas izmeklēšanā valsts apsūdzības uzturētājs nav konkretizējis juridisko terminu "iekļāvās grupā". Turklāt, ne ar liecinieku, ne ar rakstveida vai citu lietā pārbaudītu pierādījumu palīdzību netika noskaidrots, ka /pers. N/ līdz apsūdzībā minētajam laikam - 2011.gada 2.decembrim, būtu ticies ar kādu no līdzapsūdzētajiem.

Tāpat /pers. N/ apsūdzībā netiek norādīts, ar kuru no grupas izveidotājiem viņš ir kontaktējies, kad un kādus uzdevumus saņēmis, kā arī kādā veidā ticis informēts par citu grupas dalībnieku rīcību. Aizstāvja ieskatā šādi apstākļi būtu jānorāda gan apsūdzībā, gan spriedumā, aprakstot /pers. N/ darbībās saskatāmo noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi.

Aizstāvis norāda, ka Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 18.jūnija lēmumā lietā SKK - 333/2007 pausta atziņa, ka būtiski ir konstatēt, ka katrs grupas dalībnieks, veicot savus pienākumus kopīgo darbību ķēdē, ir apzinājies, ka bez viņa darbojas vēl arī citas personas, kuras, pildot tām uzdotos pienākumus, sekmē kopīga nozieguma izdarīšanu. Šāda prasība apsūdzībai nav likusies būtiska, un šādu pierādījumu konstatācija un analīze tiesas spriedumā nav.

Turpmāk aizstāvis norāda, ka tiesa, taisot spriedumu, ir paplašinājusi jeb grozījusi /pers. N/ apsūdzību un, pamatojot šo darbību, atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 23.pantu, kā arī uz 455. panta trešo daļu.

Ar šādām tiesas darbībām tiek pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību. Ne pirmstiesas izmeklēšanā, ne tiesā no procesuāli pilnvarotu personu puses netika inkriminēta un norādīta /pers. N/ darbība - apkārtnes uzmanīšana un iepriekš apsolīta brīdināšana par automašīnu vai personu tuvošanos. Tādējādi pret šādiem norādītiem apstākļiem /pers. N/ nav bijusi iespēja aizstāvēties un iesniegt tiesai pierādījumus par šādu apgalvojumu nepamatotību.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas judikatūru, aizstāvis norāda, ka apsūdzībai jau sākotnēji jābūt pietiekami konkretizētai, tādai, kas ļauj pilnībā izprast tās būtību, nemeklējot papildus izskaidrojumus krimināllietas materiālos.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāvis lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt un /pers. N/ viņam uzrādītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas attaisnot (*lietas 16.sējuma 120.-121.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. M/ aizstāvis Edgars Štāls, lūdzot to atcelt daļā par /pers. M/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, 187.panta otrās daļas un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, /pers. M/ attaisnojot.

Aizstāvis sūdzībā vērš apelācijas instances tiesas uzmanību uz apsūdzības nepamatotību un tās nepamatotu grozīšanu no tiesas puses.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka /pers. M/ uzrādītā apsūdzība ir nekonkrēta un vispārēja, tajā iztrūkst organizētas grupas pazīmju apraksts. Apsūdzībā nav izvērtēti norādāmie noziedzīgo nodarījumu faktiskie apstākļi un to juridiskā kvalifikācija kopsakarā ar Krimināllikuma 21.pantu, kā arī nav veikta minēto tiesību normu salīdzināšana, ņemot vērā visus noziedzīgā nodarījuma sastāva elementus, tostarp, noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi.

Attiecībā uz apsūdzēto /pers. M/ apsūdzībā tika lietoti jēdzieni "izveidoja noziedzīgu grupu", "vadīja izveidoto noziedzīgo grupu", "organizēja nelikumīga pieslēguma izveidošanu". Aizstāvja ieskatā apsūdzībā netika konkretizēts, kādā veidā /pers. M/ izveidoja noziedzīgo grupu (kā tas izpaudās), kā arī kādā veidā un kad ir vadījis organizēto grupu.

Apsūdzības nepamatotību apstiprina arī spriedumā norādītais, ka, novērtējot lietas faktiskos apstākļus kopsakarībā ar prokurora celto apsūdzību, tiesa uzskatīja, ka prokurora celtā apsūdzība ir grozāma, jo pēc apsūdzības nav iespējama pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normās paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāva pazīmēm. Tāpat spriedumā norādīts, ka noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi tiesas grozītajā apsūdzībā ir izklāstīti atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, kā arī grozītā apsūdzība neaizskar apsūdzēto tiesības uz aizstāvību, jo visi apsūdzībā norādītie apstākļi tika pārbaudīti tiesas sēdē.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu aizstāvis norāda, ka tiesa ir paplašinājusi apsūdzības robežas un tādējādi pārkāpusi /pers. M/ tiesības uz aizstāvību. Tiesas secinājumi par apsūdzību, ka prokurors apsūdzības aprakstu /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ par naftas vada bojāšanas organizēšanu, veidojis kā vienu vienotu turpinātu noziedzīgu nodarījumu, kas sākas ar naftas vada bojāšanas organizēšanu laika periodā no 2011.gada novembra līdz 2011.gada 2.decembrim, savukārt pēc 2011. gada 2.decembra, turpinās ar likvidētā bojājuma atjaunošanas organizēšanu, ir tiesas interpretācija, jo no prokurora uzturētās apsūdzības šādus secinājumus nevar izdarīt.

No tiesas norādītā secināms, ka ir notikuši divi atsevišķi noziedzīgi nodarījumi attiecībā uz naftas vada bojāšanu: pirmais - periodā no 2011.gada novembra līdz 2011.gada 2.decembrim; otrais - pēc 2011. gada 2.decembra. Minētais nozīmē, ka sākotnējai apsūdzībai bija jābūt tādai, ka personām tiek uzrādīta apsūdzība par katru no šiem nodarījumiem, taču no sākotnējās apsūdzības tas nav konstatējams. Šāda tiesas rīcība un apsūdzības interpretācija viennozīmīgi pasliktina apsūdzētā /pers. M/ tiesības uz aizstāvību.

Turpmāk sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz spriedumā norādīto, ka konkrētajā gadījumā, dīzeļdegvielas zādzība ir tieši saistīta ar naftas un naftas produktu vada tīšu bojāšanu, līdz ar ko izdarītās darbības var kvalificēt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, kā naftas un naftas produktu vada tīšu bojāšanu un svešas mantas zādzību. Tiesa savos argumentos tieši nav norādījusi, vai konkrētā gadījumā būtu piemērojama noziedzīgu nodarījumu reālā vai ideālā kopība.

Argumentējot savu viedokli, tiesa ir atsaukusies un piemērojusi Augstākās tiesas Plēnuma 2001.gada 14.decembra lēmumā Nr. 3 "Likuma piemērošana krimināllietās par svešas mantas nolaupīšanu" 1.9.punktā noteikto. Aizstāvības ieskatā šāda tiesas atsauce ir nepamatota, jo Augstākās tiesas plēnuma lēmumi, kā likumu normatīvās tulkošanas akti, tika iedibināti PSRS pastāvēšanas gados un ir raksturīgi sociālistiskajai tiesību sistēmai. Plēnuma lēmumi faktiski kalpoja kā instrukcijas tiesnešiem, izskatot lietas. Nenoliedzot vienveidīgas tiesu prakses nozīmi tiesību stabilitātes nodrošināšanā, tomēr nav pieļaujams, ka Augstākās tiesas plēnums kļūst līdzīgs likumdevējam un iepriekš nosaka vispārsaistošus (obligātus) priekšrakstus, no kuriem tiesnesis, izskatot konkrētu lietu, nav tiesīgs atkāpties.

Pēc apsūdzības konstrukcijas secināms, ka apsūdzētajām personām ir bijis vienots mērķis - veikt degvielas zādzību, kas ir realizējams, veicot manipulācijas ar degvielas vadu, to bojājot. Minētās darbības netiek un nevar tikt veiktas vienlaikus. Kā Krimināllikuma 175.panta ceturtā daļā, tā arī 187.panta otrajā daļā ietvertajam noziedzīgajam nodarījumam ir viens un tas pats tiešais objekts - šie noziegumi apdraud īpašumu. Tādējādi no minētā secināms, ka noziedzīgo nodarījumu kopība nav jāveido, ko apstiprina arī tas, ka apsūdzība šo noziegumu izdarīšanā tiek pamatota ar vieniem un tiem pašiem apstākļiem, kas arī praktiski, ņemot vērā degvielas zādzības no degvielas maģistrālā vada izdarīšanas shēmu, citādi nav iespējams, tā kā visas uz to vērstās darbības veido atsevišķu (vienotu) noziedzīgu nodarījumu, kas atbilst Krimināllikuma 23.panta pirmajā daļā noteiktajam.

Tā kā abi noziedzīgie nodarījumi ir savstarpēji saistīti, tad nevar veidoties arī noziedzīgu nodarījumu reālā kopība.

Attiecībā par noziedzīga nodarījuma sastāva neesamību pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka līdz 2012.gada 22.janvārim /pers. M/, darbojoties organizētā grupā ar citām personām, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi, tīši bojājot naftas produktu vadu "Polocka-Ventspils" 444,623 kilometrā.

Aizstāvis, atsaucoties uz Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2001.gada 18.decembra lēmumu lietā Nr.SKK-399, vērš uzmanību, ka apsūdzībā saskaņā ar Krimināllikuma 187.panta otro daļu ir jānorāda konkrēts nodarītā zaudējuma apmērs. Arī 2011.gada 20.aprīļa Augstākās tiesas lēmumā lietā Nr.SKK-194/11 ir norādīts, ka Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās vai iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība, kas tāpat veido arī Krimināllikuma 187.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Izskatāmās lietas ietvaros nav noteikta bojātā naftas vada vērtība, bet cietušais ir iesniedzis tikai atjaunošanas izmaksas. Minētos apsvērumus tiesa nav vērtējusi. Spriedumā nav norādīts, kādā veidā degvielas vads ir bojāts, kas un kādas konkrēti darbības no apsūdzētajiem, kā organizētas grupas dalībniekiem, ir veicis, kā arī nav noteikta bojātā degvielas vada vērtība. Noziedzīgā nodarījuma sastāvu veido nevis bojātās mantas atjaunošanas izdevumi, bet bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība, tas ir, bojātā degvielas vada vērtība.

Bez tam, lietā nav pierādīta bojātā naftas vada piederība cietušajam SIA "/Nosaukums A/", jo cietušā iesniegtie dokumenti nesniedz pilnīgu un pietiekamu priekšstatu, lai izdarītu secinājumu, ka degvielas vads pieder tieši SIA "/Nosaukums A/". Minēto argumentu ne tiesa, ne cietušais nav atspēkojuši.

Attiecībā par apsūdzību pēc Krimināllikuma 175. panta ceturtās daļas, aizstāvis norāda, ka lietas ietvaros attiecībā uz /pers. M/ ir veikta provokācija izdarīt noziedzīgu nodarījumu.

Aizstāvis atsaucas uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2013.gada 8.janvāra spriedumu lietā "Baltiņš pret Latviju" un Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 4.februāra lēmumu lietā Nr. SKK-53/2016, norādot, ka tiesai, lemjot, vai nav notikusi uzkūdīšana izdarīt noziedzīgu nodarījumu, jāizvērtē un jāņem vērā, vai pirms operatīvā eksperimenta veikšanas policijas darbinieku rīcībā bija ziņas par to, ka persona izdara konkrētus noziedzīgus nodarījumus; vai policijas darbinieku rīcība bijusi aktīva vai pasīva; vai persona būtu izdarījusi noziedzīgo nodarījumu arī bez policijas iejaukšanās. Tiesa šādus apsvērumus nav izdarījusi.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, ka speciālo izmeklēšanas darbību var veikt tikai pret personu, par kuras noziedzīgo darbību jau ir informācija. Turklāt baumas vai līdzīga nepārbaudāma informācija nav atzīstama par pietiekamu.

Aizstāvis lūdz ņemt vērā, ka lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu ir pieņemts 2012.gada 3.janvārī par sagatavošanos izdarīt naftas produktu

zādzību, kas tika konstatēta 2011.gada 31.oktobrī, tas ir, apsūdzība par šādu noziedzīgu nodarījumu nav, un tiesa šo argumentu nav vērtējusi.

Aizstāvja ieskatā, pirms divu operatīvo eksperimentu veikšanas, laikā no 2011.gada 28.oktobra līdz 2011.gada 7.decembrim, kuru mērķi norādīti uzziņā, operatīvo darbinieku rīcībā bija jābūt ziņām, ka /pers. M/ ir veicis kādas noziedzīgas darbības.

Tiesai, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 500.panta ceturto daļu, bija iespējams izvērtēt operatīvās darbības materiālus un tai bija jāsniedz savs atzinums, vai pirms operatīvo eksperimentu uzsākšanas policijas rīcībā bija informācija, ka /pers. M/ pirms tam ir veicis ar apsūdzību saistītus noziedzīgus nodarījumus, un vai /pers. M/ viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus būtu izdarījis arī bez policijas iejaukšanās.

Augstākā tiesa norādījusi, ka tiesai savā lēmumā nav jānorāda konkrētas ziņas un fakti, kas iegūti, iepazīstoties ar operatīvās izstrādes lietas materiāliem, bet Kriminālprocesa likuma 500.panta ceturtā daļa jāinterpretē plašāk, jo norādījumam tiesas lēmumā, ka operatīvās darbības materiāli ir izvērtēti bez konkrēta atzinuma, nav būtiskas nozīmes.

Policijas rīcība, izmantojot liecinieku /pers. AM/, veicot divus operatīvos eksperimentus laikā no 2011.gada 28.oktobra līdz 2011.gada 7.decembrim, kā arī citas operatīvās darbības, un pēc tam veicot speciālās izmeklēšanas darbības, ir bijusi aktīva attiecībā pret /pers. M/ inkriminēto nodarījumu izdarīšanu, un bez policijas darbinieku iejaukšanās /pers. M/ nebūtu izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, jo par to savās liecībās ir norādījis arī /pers. AM/. Tiesa šo apsvērumu nav ņēmusi vērā.

Turpmāk aizstāvis norāda, ka /pers. AM/ savās liecībās ir norādījis, ka visu tikšanos laikā ar /pers. M/, ir veicis sarunu audioierakstus, kurus pēc tikšanās nodevis /pers. AN/.

No minēto darbību rakstura un nozīmes ir redzams un saprotams, ka tas ir noticis ar /pers. AN/ norādījumiem un piekrišanu, taču lietā nav atrodams neviens dokuments par to, ka šie audioieraksti ir procesuāli noformēti kā rakstveida pierādījumi, tos izņemot un aprakstot. Tiesa nepamatoti šos pierādījumus atzinusi par pieļaujamiem. Turklāt, šādi veikto sarunu ierakstu oriģināli pirms tiesas izmeklēšanas laikā atradās pie cietušās personas, un tikai pēc eksperta pieprasījuma šie ieraksti tika iesniegti ekspertam. Tādējādi procesuāli kā pierādījumi šie sarunu ieraksti netika nostiprināti.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 12.panta pirmo un otro daļu, lai konstatētu, ka kāds cilvēktiesību ierobežojums ir attaisnojams, ir nepieciešams izvērtēt, vai attiecīgais ierobežojums ir noteikts ar likumu, ir attaisnojams ar leģitīmu mērķi, ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā. Šāda atziņa pausta Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2000.gada 30.augusta sprieduma lietā Nr.2000-03-01. Savukārt Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2005.gada 26.janvāra spriedumā Nr.2004-17-01 norādīts, ka lai konstatētu, vai pamattiesību ierobežojums nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, ir jāizvērtē, vai ierobežojums ir sociāli nepieciešams, vai tas atbilst šai nepieciešamībai un ir ar to samērīgs.

Savukārt Augstākās tiesas 2014.gada 7.aprīļa lēmumā izteikta atziņa, ka gadījumā, ja pierādījumu iegūšanā tiek konstatēts Kriminālprocesa likuma 12.pantā un 15.pantā nostiprināto pamatprincipu pārkāpums, tad pierādījumi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.pantā un 130.pantā noteiktajam nav pieļaujami.

Apsūdzība /pers. M/ vainīguma pierādīšanā izmanto /pers. AM/ slepeni ierakstītās sarunas starp viņu un /pers. M/. Ievērojot to, kādi operatīvās darbības pasākumi un speciālās izmeklēšanas darbības un kādā laika posmā ir veikti, kā arī to, kādi policijas darbinieku ziņojumi atrodas lietā un kāda ir policijas darbinieku iesaistīšanās šajās tikšanās, ir pietiekami pierādīts, ka /pers. AM/ tika doti konkrēti norādījumi, un viņa rīcībā bija tehnika sarunu slepenai ierakstīšanai, kas faktiski atbilda operatīvās darbības sevišķā veidā veicamiem pasākumiem.

Aizstāvis norāda, ka lietā nav strīda, ka par sarunas ierakstīšanu /pers. M/ nebija informēts. Tādējādi konstatējams, ka /pers. AM/ sadarbībā ar policijas darbiniekiem un viņu atbalstu faktiski veica operatīvās darbības pasākumus - operatīvo sarunu noklausīšanos, un šādā veidā iegūtu sarunu kā pierādījumu izmantošana nav pieļaujama.

Atsaucoties uz 2014.gada 2.decembrī Eiropas Cilvēktiesību tiesas pasludināto spriedumu lietā "Taraneks pret Latviju", kur atzīts, ka ir noticis Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1.punkta un arī 8. panta pārkāpums, aizstāvis norāda, ka, izskatāmās lietas ietvaros nav konstatējama situācija, ka /pers. AM/ rīcība, ierakstot sarunas ar /pers. M/, ir strikti un skaidri noteikta likumā.

Lietas materiālos atrodas procesa virzītāja /pers. AS/ lēmums par speciālās izmeklēšanas darbības - personas audiokontroles veikšanu, atbilstoši kuram ir nolemts veikt personas /pers. AM/ audiokontroli un lēmums nodots izpildei Valsts policijas darbiniekiem.

Kriminālprocesa likuma 216. pants nosaka kārtību, kādā tiek fiksētas speciālās izmeklēšanas darbības. Lietā atrodas liecinieka /pers. AM/ papildus liecības, kur norādīts, ka sarunu ierakstījis diktofonā. Lietas materiālos neatrodas neviens dokuments, kas apstiprinātu, kādā veidā /pers. AS/ lēmums par speciālās izmeklēšanas darbības - personas audiokontroles veikšanu ir izpildīts, tai skaitā, kas, kad un kādu diktofonu ir izsniedzis /pers. AM/ un kādā veidā audioieraksts ir nonācis pie procesa virzītāja un ir procesuāli nostiprināts, ievērojot Kriminālprocesa likuma 189. , 216., un 229. pantā noteikto kārtību, kā arī faktu, ka procesa virzītāja rīcībā nebija diktofona, ar kuru veikts sarunu ieraksts, bet tas atradās cietušās personas rīcībā.

Aizstāvis norāda, ka pierādījumi, kas tiesas spriedumā izmantoti apsūdzētā /pers. M/ vainas pierādīšanā ir iegūti arī speciālās izmeklēšanas darbības - izmeklēšanas tiesneša akceptēta un policijas veikta speciālā izmeklēšanas eksperimenta rezultātā.

Speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas tiesiskie nosacījumi ir ietverti Kriminālprocesa likuma 225.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša lēmumu.

Procesa virzītājs ierosinājumā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu norādījis pamatojumu - ar mērķi pārtraukt noziedzīgo nodarījumu šī kriminālprocesa ietvaros. Savukārt tiesa lēmumā norādījusi, ka ierosinājums ir apmierināms, jo eksperimenta rezultātā var iegūt ziņas par pierādāmajos apstākļos ietilpstošajiem faktiem un bez šīs darbības nepieciešamo ziņu iegūšana ir neiespējama vai apgrūtināta. Lēmums ir pieņemts, balstoties uz pamatojumu, kas nav norādīts ierosinājumā un kas ir atšķirīgs, līdz ar to sākotnējais ierosinājums nevarēja tikt apmierināts un būtu jānoraida, kā arī visi pierādījumi, kas iegūti un nostiprināti šī speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanas laikā, līdz ar to ir nepieļaujami.

Aizstāvis norāda, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka apsūdzētā vainas pierādīšana ir apsūdzības uzturētāja pienākums, un visas šaubas jāvērtē par labu apsūdzētajam. Attiecīgi apsūdzības uzturētāja pienākums ir sniegt pietiekamus pierādījumus, lai apsūdzēto notiesātu. Kā priekšnoteikums tiek pieņemts, ka tiesas sprieduma pamatā ir jābūt tiesai iesniegtiem pierādījumiem, nevis apgalvojumiem vai pieņēmumiem. Tas neskar tiesu iestāžu neatkarību, izvērtējot apsūdzētās personas vainu.

Turpmāk aizstāvis vērš uzmanību uz lietā esošā ekspertu atzinuma par komisijas skaņu ieraksta ekspertīzes veikšanu kļūdainu vērtēšanu /pers. M/ vainas pierādīšanai.

No ekspertu atzinuma secināms, ka, veicot ekspertīzi, izmantota metode Nr.KP-M- 57-2012 "Skaņu ierakstu ekspertīžu metode" (turpmāk - metode). Aizstāvis norāda, ka ar minēto metodi iepazinies klātienē Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes telpās. Ievērojot to, ka šī metode ir ierobežotas pieejamības informācija, tā viņam izsniegta netika.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pirmās instances tiesai lūdzis izprasīt no Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes metodes Nr.KP-M-57-2012 "Skanu ierakstu ekspertīžu metode" apstiprinātu kopiju, jo tā nepieciešama, lai kriminālprocesa ietvaros varētu īstenot apsūdzētā /pers. M/ aizstāvību kriminālprocesā, lai tiesa varētu pārbaudīt aizstāvja izteiktās šaubas par eksperta atzinuma atbilstību minētajai metodei, taču tiesa šo lūgumu noraidīja, vienlaicīgi tiesu debatēs izvirzītos argumentus par ekspertu atzinumu neatbilstību metodei nemaz neiztirzājot un neatspēkojot.

Ekspertīzes atzinums neatbilst metodes prasībām. Kriminālietā neatradās /pers. AM/ un /pers. M/ savstarpējo ierakstu oriģināli, jo tie procesuāli

nebija pievienoti kā pierādījumi, līdz ar to ekspertu rīcībā nedrīkstēja iesniegt pierādījumus ārpus krimināllietas materiāliem, kuri atradās cietušā rīcībā. Tas pats attiecas uz diktofonu, kurš nebija pievienots kā pierādījums krimināllietas materiāliem, jo atradās pie cietušās personas un tikai pēc eksperta pieprasījuma, pretēji Kriminālprocesa likumā nostiprinātai kārtībai, šis diktofons tika iesniegts tieši ekspertiem, par to nenoformējot nekādus procesuālus dokumentus. Procesuāli kā pierādījums diktofons netika nostiprināts, turklāt tas visu laiku atradās cietušās personas rīcībā.

Aizstāvja ieskatā ekspertu atzinuma sastādīšanai ir izmantoti pierādījumi, kas nav procesuāli nostiprināti kā pierādījumi krimināllietā, kā arī, atbilstoši metodes procesa shēmai, ekspertiem sākotnēji bija jānosaka izpētes objektu atbilstība lēmumā un pavaddokumentos norādītājām prasībām un jānosaka izpētes objektu atbilstības izvērtējums minimālajām kvalitātes prasībām. Tikai pozitīvas atbildes gadījumā tiek veikta izpēte.

Neesot /pers. AM/ un /pers. M/ savstarpējo ierakstu oriģināliem un neesot diktofonam, ar kuru tika veikti ieraksti, ekspertiem nebija pamata veikt ekspertīzi, ko apstiprina arī vēstule par ierakstu oriģinālu trūkumu. Metode nenosaka, ka eksperti ir tiesīgi mutiski pieprasīt papildus izpētes objektus.

Bez tam, ekspertu atzinumā ir metodiska rakstura kļūdas personu identifikācijā akustiskajā-instrumentālajā analīzē. Lietā ir divu dažādu tipu pētāmās fonogrammas, kā arī divu tipu salīdzināmie balss paraugi - mobilo telefonu sarunu ieraksti un ieraksti ar diktofona tipa ierīcēm.

Viens no salīdzinošās akustiskās - instrumentālās analīzes principiem skaņu ierakstu (fonoskopiskajā) ekspertīzē ir pētāmo ierakstu un salīdzināmo paraugu atbilstība pēc ieraksta tipa (*chanel*). Tāpēc attiecībā uz tām identificējamām personām, kuru runa, iespējams, ir fiksēta abu tipu ierakstos, ekspertīzē būtu jābūt diviem salīdzinošajiem programmas SIVE grafikiem ar diviem attiecīgā tipa balss paraugiem, jo reālie korelācijas koeficienti pat teorētiski nevar būt vienādi. Tomēr salīdzinošajā akustiskajā analīzē /pers. AM/ un /pers. M/ balss identifikācijā katrai personai ir veikts tikai viens paraugu parametru salīdzinājums ar nosacīti apzīmēto personu KZ un MR balss parametriem, nenorādot, no kuras pētāmās fonogrammas un parauga parametri ir iegūti.

Metodes 6.2. punkts nosaka, ka balss paraugus un pētāmo fonogrammu iespējams salīdzināt, ja sakrīt abu fonogrammu ierakstīšanas nosacījumi, akustiskais, lingvistiskais, emocionālais un situatīvais raksturs. Iegūstot balss paraugus, jāievēro pētāmai fonogrmmai analoģiski tehniski un akustiski nosacījumi.

Attiecībā par /pers. M/ balss paraugu nederīgumu personas identifikācijai, aizstāvis norāda, ka eksperti iesniegtos balss paraugus ir atzinuši par derīgiem salīdzinošai izpētei.

Ekspertu analīzē, veicot katras personas runas salīdzināšanu ar sarunu dalībnieku runu pētāmajās fonogrammās, eksperti ir konstatējuši „pārliecinošu sakritību pēc balss augstuma un tembra, dinamikas, runas ritma, tempa, intonācijas un artikulācijas īpatnībām".

Noklausoties /pers. M/ balss paraugus, secināms, ka tie satur tikai monotonu priekšmetu, augu un dzīvnieku uzskaitījumu, tāpēc šie paraugi var būt daļēji sakrītoši ar pētāmajām fonogrammām pēc balss augstuma un tembra, bet nekādi nevar būt sakrītoši pēc runas dinamikas, runas ritma, tempa un intonācijas. Turklāt metodes 6.2. punkts nosaka, ka balss paraugus un pētāmo fonogrammu iespējams salīdzināt, ja sakrīt abu fonogrammu ierakstīšanas nosacījumi, akustiskais, lingvistiskais un emocionālais un situatīvais raksturs. Iegūstot balss paraugus, jāievēro pētāmai fonogrammai analoģiski tehniski un akustiski nosacījumi. Tāpēc /pers. M/ balss paraugi nav derīgi salīdzinošai izpētei pēc balss akustiskajiem parametriem.

Tāpat aizstāvis norāda, ka ekspertu atzinumā nav veikts sarunu satura atšifrējums, bet ir tikai tabula ar identificētajām personām pielikumā. Līdz ar to tiesai var rasties maldīgs priekštats, ka lietā esošie policijas darbinieku veiktie ziņojumi un sarunu satura atšifrējumi par to, ka sarunu dalībnieku ar V1 un V2 apzīmētā runa pieder konkrētām personām ir pilnīgi precīzi un nekļūdīgi.

Ekspertu atzinumā ir konstatēts tikai tas, ka katra konkrētā saruna ar augstu varbūtības pakāpi notiek starp divām konkrētām identificētām personām. Ekspertu atzinumā nav norādīts, kā šo personu individuālā runa ar V1 un V2 ir apzīmēta sarunu satura atšifrējumos, līdz ar to personu identifikācija ir veikta nepilnīgi.

Sarunu satura atšifrējumi lietā daudzās sarunās ir veikti tikai tādā apjomā, kā to, visticamāk, ir pieprasījis procesa virzītājs, respektīvi, sarunas ir atšifrētas fragmentāri. Līdz ar to nevar izslēgt, ka atšifrējums kādā atsevišķā sarunā atspoguļo tikai kādu sarunas daļu, ir izrauts no konteksta un nesniedz patiesu priekšstatu par sarunu. Ja sarunā ir lietā nebūtiski posmi, tad tiem būtu jābūt fiksētiem atšifrējumā vismaz aprakstošā formā, taču tā nav, līdz ar to šādi sarunu atšifrējumi būtu jāvērtē kritiski.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka lietā redzami labojumi attiecībā uz pieslēguma vietas kilometru. Sākot ar 1.sējuma 30.lpp. ir labots no 444,643 uz 444,623, bez datuma un paraksta atšifrējuma, kas neatbilst Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.916 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 7.punktā noteiktajam. Tādēļ minētie labotie dokumenti ir vērtējami kritiski.

Tāpat aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka kļūdu procesuālā dokumentā tiesa nepamatoti atzinusi kā pārrakstīšanās kļūdu. Sprieduma 7.lpp. norādīts, ka lēmumos par juridiskās personas pārstāvi un lēmums par SIA /Nosaukums A/ atzīšanu par cietušo norādīts, ka tie sastādīti 2011.gada 8.februārī, no lēmuma par juridiskās personas pārstāvi redzams, ka /pers. AU/ šis lēmums paziņots 2012.gada 8. februārī, savukārt lēmumā par SIA /Nosaukums A/ atzīšanu par cietušo norādīts, ka /pers. AU/ ar šo lēmumu iepazinies 2011.gada 8. februārī. Izvērtējot lēmumos norādītās atšķirības gadu skaitļos kopumā ar SIA /Nosaukums A/ iesniegumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa atzina, ka šīs atšķirības ir pārrakstīšanās kļūdas, kas pieļautas /pers. AV/ neuzmanības dēļ, un minētās pārrakstīšanās kļūdas nav tādas, lai procesuālos dokumentus būtu pamats atzīt par nepieļaujamiem.

Tiesa spriedumā minēto faktu saista ar pārrakstīšanās kļūdu, taču aizstāvības ieskatā tiesai nav šādas tiesības. Kriminālprocesa likuma 396.^{1}pants regulē pārrakstīšanās un matemātiskā aprēķina kļūdu labošanu, paredzot, ka procesa virzītājs var nolēmumā izlabot pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, pieņemot par to lēmumu, ko paziņo procesā iesaistītajām personām, uz kurām tas attiecas. Savukārt Kriminālprocesa likuma 474. pants regulē tiesas tiesības labot pārrakstīšanās kļūdas, paredzot, ka tiesa pēc savas iniciatīvas vai pēc procesā iesaistītās personas pieteikuma var izlabot nolēmumā pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas. Jautājumu par kļūdu labošanu izlemj rakstveida procesā. No minētās Kriminālprocesa likuma normas izriet, ka pārrakstīšanās un matemātiska aprēķina kļūdas nolēmumā var labot tikai tā tiesa, kas pieņēmusi konkrēto nolēmumu.

Kriminālprocesa likuma 474.pants vai 396.^{1} pants nedod tiesības tiesai labot pārrakstīšanās kļūdas pirmstiesas izmeklēšanu veicošās amatpersonas sastādītajā nolēmumā.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāvis lūdz pārbaudīt visus pirmās instances tiesas spriedumā norādītos pierādījumus attiecībā uz /pers. M/, Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.jnavāra spriedumu daļā par /pers. M/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un Krimināllikuma 187.panta otrās daļas atcelt un /pers. M/ attaisnot (*lietas 16.sējuma 157.-169.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. M/ aizstāvis Gijs Rūsiņš, norādot, ka pirmās instances tiesa savu spriedumu ir balstījusi uz nelikumīgiem un nepieļaujamiem pierādījumiem.

Spriedumā ir norādīts, ka /pers. M/ vaina ir pierādīta ar sarunām, kuras operatīvajā eksperimentā iesaistītais liecinieks /pers. AM/ pēc savas iniciatīvas slepeni ir ierakstījis diktofonā pret /pers. M/ vērsto operatīvo eksperimentu laikā. Atzīstot šos pierādījumus par pieļaujamiem, pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka /pers. AM/ ilgstošā laika posmā ir veicis nesankcionētus un nelikumīgus /pers. M/ sarunu slepenus ierakstus viņa rīcībā esošajā SIA "/Nosaukums A/" piederošajā diktofonā.

No lietas materiālos esošās Augstākās tiesas uzziņas redzams, ka Augstākā tiesa ir akceptējusi sevišķā veidā veicamus operatīvās darbības

pasākumus - operatīvu nepublisku sarunu slepenu noklausīšanos pa uzziņā norādītajiem tālruņa numuriem attiecībā pret /pers. M/. Augstākā Tiesa nekad nav sankcionējusi /pers. M/ audio kontroli, izmantojot digitālo diktofonu.

No Ģenerālprokurora Kalnmeiera parakstītas uzziņas redzams, ka Ģenerālprokuratūra ir akceptējusi pret /pers. M/ kopumā trīs operatīvos eksperimentus, iesaistot tajos SIA "/Nosaukums A/" drošības dienesta darbinieku laika posmā no 2011.gada 28.oktobra līdz 2012.gada 7.janvārim. Uzziņā nav norādīts, ka operatīvā eksperimenta veicējs būtu tiesīgs slepeni ierakstīt /pers. M/ nepubliskās sarunas. Tas nozīmē, ka arī Ģenerālprokuratūra nav sankcionējusi slepenu /pers. M/ audio kontroli, izmantojot diktofonu.

Aizstāvis, atsaucoties uz Operatīvās darbības likuma 7.panta trešo un ceturto daļu, kā arī uz Augstākās tiesas judikatūru, norāda, ka pašdarbības ceļā slepeni iegūti sarunu ieraksti nevar tikt izmantoti kā pierādījumi kriminālprocesā. Tādējādi nav pieļaujams izmantot kā pierādījumus liecinieka /pers. AM/ slepeni veiktos /pers. M/ sarunu ierakstus, jo tie ir pretrunā Operatīvas darbības likuma prasībām un iegūti bez Augstākās tiesas vai prokuratūras akcepta.

Šo sarunu ierakstu izmantošana kriminālprocesā būtu rupjš Kriminālprocesa likuma 12.pantā un 15.pantā nostiprināto pamatprincipu pārkāpums un, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.pantā un 130.pantā noteiktajam, šādu pierādījumu izmantošana nav pieļaujama.

Aizstāvis norāda, ka apšaubāms ir pirmās instances tiesas secinājums, ka /pers. M/ sarunas operatīvajā eksperimentā iesaistītais /pers. AM/ ir veicis pats pēc savas iniciatīvas. No lietā esošās SIA "/Nosaukums A/" Iekšējās drošības daļas direktora /pers. BB/ 12.01.2012. pavadvēstules KIP priekšniekam /pers. BC/ redzams, ka /pers. BB/, pamatojoties uz Detektīvdarbības likuma 10.pantu, nosūta SIA "/Nosaukums A/" Iekšējās drošības dienesta rīcībā iegūto informāciju par krimināla rakstura darbībām, kas saistītas ar SIA "/Nosaukums A/" darbiniekiem un īpašumu un pielikumā divi /pers. AM/ dienesta ziņojumi /pers. BB/ un CD matrica ar audio ierakstu.

Turklāt lietā ir vēl viena SIA "/Nosaukums A/" iekšējās drošības daļas direktora /pers. BB/ vēstule KIP priekšniekam /pers. BC/, kurai arī ir pievienots tāds pats /pers. AM/ dienesta ziņojums un CD matrica ar audio ierakstu.

No vēstulei pievienotajiem /pers. AM/ dienesta ziņojumiem, kas ir adresēti /pers. BB/, secināms, ka faktiski pret /pers. M/ vērstos operatīvos eksperimentus ir organizējis un vadījis SIA "/Nosaukums A/" Iekšējās drošības daļas direktors /pers. BB/. Arī sarunas ar /pers. M/ ir ierakstītas SIA "/Nosaukums A/" piederošajā diktofonā.

No /pers. AM/ dienesta ziņojumiem secināms, ka viņš vispirms atskaitās un izpauž Ģenerālprokuratūras akceptētā operatīvā eksperimenta ietvaros iegūtās ziņas, kas pašas par sevi saskaņā ar Operatīvās darbības likuma 24.pantu ir valsts noslēpums, SIA /Nosaukums A/ iekšējās drošības dienesta vadītājam, kurš arī pieņem galīgo lēmumu par to, kādas no /pers. AM/ iegūtajām ziņām ir nododamas policijas darbiniekiem, kuri formāli skaitās operatīvās darbības veicēji.

Par to, ka operatīvo eksperimentu pret /pers. M/ faktiski ir vadījis SIA "/Nosaukums A/", liecina arī sarakste starp Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldi, VP KIP priekšnieku un SIA "/Nosaukums A/", no kuras ir redzams, ka /pers. M/ sarunas ir ierakstījis SIA "/Nosaukums A/" Iekšējās drošības dienests, ka /pers. M/ sarunas ir ierakstītas SIA "/Nosaukums A/" bilancē esošajā diktofonā, ka šo sarunu ierakstu oriģināli joprojām glabājas SIA "/Nosaukums A/". Valsts policijas rīcībā šo ierakstu oriģināli nekad nav nonākuši.

Aizstāvja ieskatā šie fakti liek nopietni apšaubīt visu pret /pers. M/ veikto operatīvo eksperimentu likumību, jo Valsts policijas loma tajos ir bijusi vienīgi dekoratīva. Šāda situācija apdraud ne tikai /pers. M/ starptautiski atzītās cilvēktiesības, bet rada arī nopietnu valsts drošības apdraudējumu, jo ir pieļauta Valsts policijas ekskluzīvo tiesību deleģēšana uzņēmumam, kura kapitāla daļas pieder ārvalsts fiziskajām un juridiskajām personām.

Atsaucoties uz Operatīvās darbības likuma 25.pantu, aizstāvis norāda, ka SIA "/Nosaukums A/" Iekšējās drošības dienests nav operatīvās darbības subjekts, un tam piesaistītie privātdetektīvi nevar veikt nekādus operatīvās darbības pasākumus, jo īpaši sevišķā veidā veicamos.

Vēl vairāk, likumdevējs ir strikti aizliedzis paralēli detektīvdarbībai veikt operatīvo darbību, jo saskaņā ar Detektīvdarbības likuma 12.pantu detektīvam ir aizliegts veikt operatīvās darbības pasākumus.

Minēto iemeslu dēļ nav pieļaujams izmantot kā pierādījumus pret /pers. M/ vērsto operatīvo eksperimentu laikā iegūtās ziņas par faktiem, jo tās ir iegūtas neievērojot Operatīvās darbības likuma prasības.

Šo ziņu izmantošana kriminālprocesā būtu rupjš Kriminālprocesa likuma 12.pantā un 15.pantā nostiprināto pamatprincipu pārkāpums un, atbilstoši Kriminālprocesā likuma 127.panta un 130.panta noteiktajam, šādu pierādījumu izmantošana nav pieļaujama.

Tā kā /pers. M/ saruna 2012.gada 16.janvārī ir tikusi ierakstīta bez izmeklēšanas tiesneša akcepta, tad to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 229.panta trešās daļas noteikumiem pierādīšanā nedrīkst izmantot. Atzīstot šos liecinieka /pers. AM/ slepeni veiktos /pers. M/ sarunu ierakstus par pieļaujamiem /pers. M/ vainas pierādījumiem, pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka arī šīs sarunas /pers. AM/ ir ierakstījis SIA /Nosaukums A/ piederošajā diktofonā, kurš kriminālietas ietvaros nav ticis identificēts un tajā esošais saturs nekad nav ticis nofiksēts Kriminālprocesa likumā paredzētajā kārtībā. Līdz ar to ir pamats apšaubīt pirmās instances tiesas secinājumus, ka spriedumā norādītās sarunas patiešām ir notikušas tieši 2012.gada 16.janvārī.

Aizstāvis norāda, ka, atzīstot /pers. M/ par vainīgu, pirmās instances tiesa lielā mērā ir balstījusies uz pieņēmumiem, kas nevar būt pamats personas notiesāšanai.

Pirmās instances tiesa, izdarot secinājumus par to, ka pie /pers. M/ ir atrastas un izņemtas piecas SIM kartes un mobilais telefons, kas pierādot /pers. M/ saistību ar noziedzīgu nodarījumu organizēšanu un vadīšanu, jo saprātīgam mobilo telefona sakaru lietotājam nav nepieciešams tik liels skaits mobilo telefonu un mobilo SIM karšu, lai nodrošinātu komunikāciju ar sev ikdienā nepieciešamām personām, kā arī lietā nav iegūti pierādījumi, kuri objektīvi attaisnotu un ticami izskaidrotu tik liela skaita saziņas līdzekļu nepieciešamību apsūdzētajiem, nav ņēmusi vērā, ka pie /pers. M/ atrastais mobilais telefons un piecas SIM kartes nekad nav tikušas izmantotas viņam inkriminēto darbību veikšanai.

Mobilais telefons un SIM kartes ir priekšmeti, kas ar likumu nav izņemti no civiltiesiskās apgrozības, vai kuru iegādei un izmantošanai būtu nepieciešamas speciālas atļaujas. Minēto iemeslu dēļ ne mobilais telefons, ne arī piecas SIM kartes nerada nekādu objektīvu pamatu apgalvojumam par /pers. M/ saistību ar organizēto noziedzību.

Turpmāk aizstāvis norāda, ka pirmās instances tiesa, taisot notiesājošu spriedumu, nav ņēmusi vērā, ka /pers. M/ celtā apsūdzība ir nesaprotama un nekonkrēta. No prokurora celtās apsūdzības nav saprotams, cik noziedzīgi nodarījumi jeb epizodes /pers. M/ tiek inkriminēti, kā arī nav saprotams, vai inkriminētie nodarījumi ir izdarīti ideālajā vai reālajā kopībā.

No /pers. M/ celtās apsūdzības struktūras ir redzams, ka viņam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta otrās daļas noteikumiem par ideālajā kopībā izdarītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, jo netiek atsevišķi nodalīti zādzības faktiskie apstākļi no faktiskajiem apstākļiem, kas attiecas uz nelikumīgu pieslēgumu organizēšanu naftas produktu vadam. Šāda apsūdzības struktūra ir nepareiza, jo nelikumīga pieslēguma organizēšana naftas produktu vadam un zādzība neveido ideālo kopību, un apsūdzībā bija atsevišķi jānorāda katra inkriminējamā nodarījuma faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir atzinusi, ka /pers. M/ inkriminētie nodarījumi - dīzeļdegvielas zādzība un naftas un naftas produktu vada bojāšana, veido reālo nodarījumu kopību. Neskatoties uz to, pirmās instances tiesa, spriedumā, grozot prokurora celto apsūdzību, ir sniegusi jaunu, par pierādītu atzītā, noziedzīgā nodarījuma aprakstu pēc noziegumu ideālās kopības. Pirmās instances tiesa nav norādījusi katra inkriminētā noziedzīgā

nodarījuma faktiskos apstākļus un katra noziedzīga nodarījuma juridisko kvalifikāciju, līdz ar to pieļaujot Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas pārkāpumu.

Šāda apsūdzības konstrukcija būtiski ierobežo /pers. M/ Kriminālprocesa likuma 20.pantā nostiprinātās tiesības uz aizstāvību, jo apsūdzētajam un aizstāvībai liedz saprast, kādi tajā norādītie faktiskie apstākļi veido Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas objektīvās puses pazīmes, bet kādi ir attiecināmi uz Krimināllikuma 187.panta otro daļu.

/pers. M/ celtā apsūdzība ir nekonkrēta un vispārēja. Nav norādīti katra inkriminētā nodarījuma faktiskie apstākļi, kas nosaka juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzībā netiek norādīts, kā tieši /pers. M/ ir vadījis šo organizēto grupu un tās izdarītos noziedzīgos nodarījumus, nav norādītas konkrētas objektīvās puses pazīmes, liedzot /pers. M/ pilnvērtīgi izmantot tiesības uz aizstāvību.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka arī pirmās instances tiesa spriedumā ir atzinusi, ka pēc prokurora celtās apsūdzības nav iespējama pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normās paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāva pazīmēm. Tā vietā, lai pilnībā attaisnotu /pers. M/, tiesa ir grozījusi prokurora celto apsūdzību un centusies labot prokurora pieļautās kļūdas, sniedzot jaunu, konkretizētāku par pierādītu atzīto noziedzīgā nodarījuma aprakstu.

Aizstāvis norāda, ka tiesa, atzīstot par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ir pasliktinājusi /pers. M/ stāvokli un pārkāpusi viņa tiesības uz aizstāvību. Tiesa, pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 455.panta trešās daļas noteikumus, apsūdzībā nelikumīgi ir iekļāvusi jaunu Krimināllikuma 175.pantā paredzēto kvalificējošu pazīmi- zādzība no glabātavas un ir izslēgusi no apsūdzības vieglāko dalības formu - grupa pēc iepriekšējas vienošanās.

Tāpat aizstāvis norāda, ka /pers. M/ celtā apsūdzība pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas ir sadalīta divās atsevišķās epizodēs, no kurām vienā viņš ir attaisnots, bet otrā atzīts par vainīgu un notiesāts.

Tiesas grozītā apsūdzība ir kļuvusi smagāka arī tādēļ, ka tajā ir paplašināts /pers. M/ inkriminēto prettiesisko darbību apjoms, spriedumā norādot, ka /pers. M/ organizēja, ka pie mājām /adrese/, novieto tehniku, kravas furgonu ar paslēptu tvertni 40 m3 tilpumā, nozagtās dīzeļdegvielas iepildīšanai un pievieno tvertnei atvadu.

Analizējot /pers. M/ vainas pierādījumus, pirmās instances tiesa norāda, ka /pers. M/ kā viens no organizētajai grupai inkriminēto nodarījumu organizatoriem ir vairākkārtīgi ticies ar SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbiniekiem /pers. BD/ un /pers. AM/, nosaucot šo tikšanos laikus, vietas un analizējot sarunu saturu. Tāpat sprieduma motīvu daļā ir norādīts, ka /pers. M/ par šo tikšanos rezultātiem ir atskaitījies /pers. P/, kā arī pa telefonu devis konkrētus norādījumus par plānotajam veicamajām darbībām /pers. U/, norādot šo sarunu izdarīšanas laikus.

Aizstāvja ieskatā nav saprotams, kā šie tiesas sprieduma motīvu daļā norādītie apstākļi ir saistāmi ar /pers. M/ celto apsūdzību, jo apsūdzībā vispār netiek pieminēti ne /pers. BD/, ne /pers. AM/, ne atskaišu sniegšana /pers. P/, ne arī rīkojumu došana /pers. U/.

Tāpat spriedumā nav norādītas personas, kas /pers. M/ vadībā pie mājām /Nosaukums O/ fiziski novietoja tehniku, kravas furgonu ar paslēptu tvertni 40 m^3 tilpumā, nozagtās dīzeļdegvielas iepildīšanai un pievienoja tvertnei atvadu. Apsūdzībā nav norādīts, ka /pers. M/ būtu darbojies organizētā grupā ar pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotām personām. Aizstāvja ieskatā minētais liecina par to, ka pirmās instances tiesas spriedumam ir saskatāmas pretrunīga sprieduma pazīmes.

Pirmās instances tiesa lietas iztiesāšanas laikā nepamatoti atteicās pieņemt aizstāvības iesniegto pierādījumu - Tiesu eksperta /pers. BE/ 2015.gada 1.oktobra speciālista konsultatīvo atzinumu. Aizstāvja ieskatā pirmās instances tiesas spriedums šajā lietā nav atzīstams par tiesisku un pamatotu, jo tiesa nav pārbaudījusi un izvērtējusi aizstāvības iesniegtos pierādījumus.

Aizstāvja ieskatā, lai izlemtu, pieņemt vai nepieņemt aizstāvības iesniegtos pierādījumus, tiesai vispirms nepieciešams izvērtēt iesniegto pierādījumu attiecināmību un pieļaujamību. Eksperta konsultatīvais atzinums ir attiecināms uz izskatāmo lietu, pierādīšanas priekšmetu un to ir pieļaujams izmantot kā pierādījumu, vērtējot to kā dokumentu Kriminālprocesa likuma 135.panta izpratnē.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāvis lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu daļā par /pers. M/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 187.panta otrās daļas atcelt un pieņemt attaisnojošu nolēmumu (*lietas 17.sējuma 32.-39.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. O/ aizstāve Anita Kovaļenko, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, jo tas nav pamatots ar tiesas izmeklēšanā iegūtiem, Kriminālprocesa likumā noteiktā kārtībā iegūtiem neapstrīdamiem pierādījumiem.

Tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti pierādījumi izvirzītajai apsūdzībai. Tiesas spriedums ir subjektīvs un tiek pamatots ar pretrunīgiem pierādījumiem vai pieņēmumiem. Tiesas sēdē liecinieku sniegtās liecības nepierādīja /pers. O/ izvirzīto apsūdzību.

Sūdzības iesniedzējas ieskatā spriedumu nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, jo tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 128.pantra otrās daļas nosacījumus. Turklāt. nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem. Tāpat tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 19.panta trešās daļas nosacījumus.

Aizstāve norāda, ka sākotnēji /pers. O/ nodots tiesai apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas par to, ka organizētā grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustāmas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā, no ietaises, kas savieno glabātavas.

Lēmumā par lietas nodošanu tiesai norādīts, ka /pers. O/ iekļāvies organizētajā noziedzīgajā grupā un viņa pienākumos, saskaņā ar lomu sadali organizētajā grupā, ietilpa nodrošināt viņa īpašumā uzglabāt nozagto dīzeļdegvielu lielā apmērā.

Neuzsākot tiesas izmeklēšanu, pēc tiesas norādījuma, 2014.gada 25.aprīlī prokurors apsūdzību /pers. O/ grozīja, atsaucoties uz izmeklēšanā savāktiem pierādījumiem.

No sprieduma secināms, ka tiesa ir grozījusi un papildinājusi 2014.gada 25.aprīļa tiesas sēdē prokurora grozīto apsūdzību, papildinot to ar tādiem apstākļiem un darbībām, kuras vispār nebija norādītas prokurora grozītajā apsūdzībā. Tiesas spriedumā, pretēji apsūdzībai, norādīts uz tādām apsūdzēto personu veiktām darbībām, kas vērtējams kā apsūdzēto personu darbību paplašinājums un faktisko apstākļu maiņs. Tiesa, pretēji likumā noteiktajam, ir pasliktinājusi apsūdzēto personu, tai skaitā /pers. O/, stāvokli lietā. Aizstāves ieskatā tiesai nebija pamata grozīt apsūdzību lietā, ja celtā apsūdzība bija nekonkrēta. Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. O/ vainu prokurors nepierādīja. Lēmumā par /pers. O/ saukšanu pie kriminālatbildības noziedzīga nodarījuma izdarīšanā darbības bija jānorāda tādā apmērā, lai apsūdzētais varētu zināt ne tikai par kādu noziedzīgu nodarījumu viņš tiek apsūdzēts, bet arī kādas konkrēti darbības viņam tiek inkriminētas un līdz ar to apsūdzētais varētu aizstāvēties pret apsūdzību.

Grozot apsūdzību, tiesa norādījusi, ka tā var pārkvalificēt inkriminētās noziedzīgās darbības, vai arī atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību. Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka Kriminālprocesa likuma 461. un 462.pantā ir norādīti apsūdzības grozīšanas veidi. Tiesas uzdevums ir veikt objektīvu šo apstākļu izvērtējumu, kā arī tiesai jāvadās no Kriminālprocesa likumā iestrādātā likuma mērķa, pamatprincipiem, nepārkāpjot apsūdzētā tiesības uz aizstāvību. Apsūdzības uzturēšana un grozīšana ir prokurora funkcijas. Tiesa kā procesa virzītājs, neiejaucoties apsūdzības uzturēšanā un aizstāvības realizēšanā,

piedalās pierādījumu pārbaudē. Šāds tiesas konstatējums (apsūdzības grozīšana) ir nelikumīgs un pārkāpj taisnīguma principu.

Noziedzīga nodarījuma juridisko kvalifikāciju nosaka nevis spriedumā uzrakstītā Krimināllikuma panta, tā daļas dispozīcija, bet gan nodarījuma faktisko apstākļu (faktisko pazīmju) atbilstība Krimināllikuma panta, panta daļas, panta un punkta, panta daļas un punkta dispozīcijā norādītajām noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (juridiskajām pazīmēm).

Spriedumā izteikti pieņēmumi, kas netika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā, nav norādīts uz konkrētiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, bet ir veiktas atsauces uz pierādījumiem, kas iegūti pārkāpjot Kriminālprocesa likumā noteiktās prasības, kuri nevar tikt izmantoti notiesājoša sprieduma taisīšanā un uz kuriem tika norādīts tiesas izmeklēšanas laikā.

Norādot spriedumā, ka personas darbojušās organizētā grupā, tiesai spriedumā bija jākonstatē organizētas grupas sastāvs, izveidošanas vieta, laiks, apstākļi, pie kuriem apsūdzētās personas ir apvienojušās konkrēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, kad un kāds lomu sadalījums starp personām ir noticis un, kas to pierāda, konkrēti norādot uz pierādījumiem, kuri pirmstiesas izmeklēšanas laikā tiesiski iegūti un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudīti.

Aizstāves ieskatā tiesa spriedumā izteikusi apgalvojumus, kuri netika pierādīti tiesas izmeklēšanā. Spriedumā norādītais, ka /pers. O/ deva atļauju /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ izmantot /Nosaukums O/ īpašumu "nozieguma izdarīšanai" ir jauns pierādījums, kurš radies tiesas apspriežu istabā.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka /pers. O/ nepazina līdztiesājamos, tai skaitā, /pers. M/, /pers. U/, /pers. P/, /pers. N/ utt.

Tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti pierādījumi par organizētas grupas izveidi, kur un kas to izveidojis, kur notikusi iepriekšēja vienošanās, kāda bijusi organizētas grupas vadība (kuri pierādījumi lietā to pierāda), kāda bijusi pakļautība (kuri pierādījumi šeit attiecināmi), kur un kādā veidā sadalīti pienākumi (kas to pierāda), kā notikusi organizētās grupas dalībnieku saziņa (kas to apstiprina).

Līdz ar to spriedumā nepareizi norādīts, ka /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. O/, rīkojoties saskaņoti organizētā grupā, pildīja katrs savu lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Attiecībā uz spriedumā norādīto, ka /pers. O/ atbalstīja dīzeļdegvielas slepenu nolaupīšanu lielā apmērā un, ka ar /pers. O/ atbalstu, saņemot atļauju novietot tehniku, 2012.gada 22. janvārī tika izdarīta zādzība lielā apmērā, aizstāve norāda, ka atbalstītājs ir persona, kas apzināti ir veicinājusi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus, vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai, kā arī persona, kas iepriekš ir apsolījusi noslēpt noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rīkus un līdzekļus, noziedzīga nodarījuma pēdas vai noziedzīgā kārtā iegūtos priekšmetus, vai arī iepriekš ir apsolījis iegādāties vai realizēt šādus priekšmetus. Tiesas izmeklēšanas laikā netika pierādīts neviens no norādītajiem apstākļiem, lai tiesai būtu tiesisks pamats spriedumā norādīt uz /pers. O/ kā organizētas grupas dalībnieku, kā atbalstītāju. Tiesas izmeklēšanas laikā netika noskaidrots (pierādīts), kad (gads, mēnesis), kur (apdzīvota vieta), kurš (kuras personas) vienojās ar /pers. O/, ka tiek veidota organizēta grupa noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai un kādu noteica viņa lomu šajā grupā, kā noteica saziņu starp grupas locekļiem, kurai personai no organizētās grupas un kādā veidā /pers. O/ bija jāziņo par viņa iedalītās lomas izpildes gaitu.

Aizstāves ieskatā tiesas spriedums ir nepareizs, attiecībā uz to, ka /pers. O/, vaina ir pierādīta ar 23.01.2012. izņemšanas protokolu, apskates protokolu, /pers. O/ kratīšanas protokolu. /pers. O/ nepieder nekustamais īpašums "/Nosaukums O/" Rendas pagastā. Tas pieder /pers. BF/. Lietas materiālos neatrodas lietas izmeklēšanas laikā tiesiski iegūti un tiesas izmeklēšanā pārbaudīti pierādījumi, ka norādītais īpašums būtu nodots /pers. O/. Tāpat lietā nav pierādījumu, ka viņš šajā īpašumā kaut ko tiesiskā veidā apsaimniekotu, līdz ar to /pers. O/ nevar ne nodot lietošanā, ne pieņemt glabāšanā tehniku, dīzeļdegvielu un citas lietas.

Aizstāve norāda, ka /pers. O/ darba vieta ir SIA "/Nosaukums AA/", bet ikdienā viņš dzīvo citā administratīvā teritorijā, tas ir, Padures pagastā, Kuldīgas novadā, kopā ar ģimeni - nepilngadīgu bērnu un sievu. Lietas materiālos nav un tiesā netika pārbaudīti pierādījumi, ka /pers. O/ dzīvotu nekustamā īpašumā "/Nosaukums O/", Rendas pagastā, un rīkotos tajā kā īpašnieks.

Tāpat lietā nav pierādījumu, ka /pers. O/ būtu pieņēmis tehniku, novietojis to, un apsargājis dīzeļdegvielu, kuru apskates laikā 2012.gada 22.janvārī no piekabēm izsūknējuši "/Nosaukums A/" darbinieki. /pers. O/ nepiedalās pie mantas izvešanas.

Lietā nekustāmā īpašuma īpašniece /pers. BF/ tiesas izmeklēšanas laikā nav uzklausīta, tādēļ nav noskaidrots, kad un uz kādiem noteikumiem viņas īpašumā atrodas tehnikas vienības, kam tās pieder, kas tām atļāvis tur atrasties, kas ar tām rīkojies.

Arī 2012.gada 22.janvārī apskates laikā izņemtajos DNS paraugos, nav konstatēts /pers. O/ DNS. Lietas materiālos ir ziņas, ka ir konstatēts citas, nenoskaidrotas personas DNS izņemtajos paraugos, kuri sakrīt ar DNS profilu, kas izņemts kriminālprocesā, kurš uzsākts 2010.gada 8.augustā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē. No minētā secināms, ka treilerī, mašīnā, notikuma vietā ir darbojušās citas personas, nevis /pers. O/. Minētais spriedumā nav vērtēts. Tiesa nav devusi vērtējumu faktam, ka izņemtā dīzeļdegviela varēja piederēt personām, kuru DNS tika atrasts tehnikas vienībās „/Nosaukums O/" Rendas pagastā un ar ekspertu atzinumiem par DNS ir konstatētas personas, kuru krimināllietas joprojām atrodas Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē pirmstiesas izmeklēšanā.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka nav izmantojams kā pierādījums datortehnikā sagatavota pilnvara un nekustāmā īpašuma līgums, jo /pers. O/ nav izsniedzis izmeklētājam ne pilnvaru, ne līgumu, jo tādi viņam nebija ne pie aizturēšanas, ne kamerā pēc aizturēšanas.

Pilnvara nav dokuments, kuru var izmantot kā pierādījumu, tā izcelsme lietā nav noskaidrota. Šo pilnvaru parakstījusi /pers. BF/, bet lietā nav noskaidrots, vai tiešām šāda persona ir veikusi parakstu uz pilnvaras, kur un kādos apstākļos tas noticis. /pers. BF/ nav sniegusi liecību par pilnvaru lietā, lietai pievienotā pilnvara ir parasta papīra vērta, tā nav dokuments.

Lietas materiāliem pievienots nomas līgums bez datuma, kurā ir paraksts /pers.BJ/ kā Nomnieks, un bez paraksta - "Iznomātājs /pers. BF/", kuru pārstāv /pers. O/. Tiesas izmeklēšanā nav uzklausīts ne norādītais /pers. BJ/, ne īpašniece /pers. BF/, tādēļ nav noskaidrots viņu viedoklis par šāda līguma slēgšanas faktu, apstākļiem.

Turpmāk aizstāve norāda, ka grozītajā apsūdzībā /pers. O/ tiek apsūdzēts par to, ka organizētā grupā, pēc iepriekšējas vienošanās, izdarīja svešas mantas nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā no ietaises, kas savieno glabātavas. /pers. O/ nav celta apsūdzība, ka viņš būtu veicis cauruļvada Polocka - Ventspils bojāšanu, iekļūtu šajā vadā un nozagtu dīzeļdegvielu.

Tā kā apsūdzībā nav konkretizēts no kādas ietaises un kādā glabātuvē /pers. O/ ir veicis zādzību lielā apmērā, tad šajā daļā spriedums arī ir nepareizs. Tiesas izmeklēšanas laikā netika pierādīta mantas prettiesiska paņemšana, lai ar to rīkotos kā ar savu.

Tiesas sēdē netika pierādīts un netika pārbaudīti pierādījumi, ka /pers. O/ piedalījies jebkādā veidā pie atvada 5000 m ierīkošanas. Tāpat nav noskaidrots, kad šāds atvads ierīkots. Netika pārbaudīti arī pierādījumi ka /pers. O/ nodota tehnika un, ka viņš tajā pieņēmis glabāšanā dīzeļdegvielu. Lietā pievienotie lietiskie pierādījumi tiesas izmeklēšanā netika pārbaudīti, to nozīme tiesas izmeklēšanā netika pārbaudīta. Tāpat tiesas izmeklēšanas laikā netika pārbaudīti pierādījumi kādai citai glabātuvei. Apskates protokolā ar pievienoto foto tabulu 2012.gada 23.janvārī tika apskatīta tikai automašīna, treileris, piekabe. Apskates protokolā netiek konstatēts, ka šīs piekabes, automašīna būtu savienotas ar cauruļvadu „Polocka-Ventspils", netiek konstatēts, ka glabātuvēm "/Nosaukums O/", Rendas pagastā ir savienojums ar tiesā nepārbaudīto pievadu, par ko norādīts spriedumā.

Aizstāve norāda, ka cauruļvads Polocka-Ventspils atrodas ievērojamā attālumā no /Nosaukums O/ Rendas pagastā. No norādītā apskates protokola nav redzams, ka šīm tehnikas vienībām un Polockas-Ventspils vadam būtu kāda tieša saistība.

Pieņemot, ka transportlīdzekļos, kurus apskatīja, atradās dīzeļdegviela, tās izcelsme 2012.gada 23.janvārī bija jānoskaidro. Tā varēja būt pirkta

gan no trešām personām, gan varēja būt zagta no zemniekiem, gan arī varēja būt pirkta DUS. Taču norādītajā apskates protokolā netiek konstatēts, ka šīs piekabes vai autotransports ir savienoti ar Polocka-Ventspils cauruļvadu.

Aizstāve norāda, ka kritiski vērtējama spriedumā norādītā atsauce uz liecinieka /pers. AM/ liecībām, ka /pers. M/, /pers. U/, /pers. P/, /pers. R/ organizējuši atvada izveidošanu no pieslēguma vietas uz "/Nosaukums O/" mājām, no kurienes izdarīta dīzeļdegvielas zādzība. Spriedums nesatur /pers. O/ darbības šo darbību veikšanā. Tiesā nav ticis pārbaudīts, kādā veidā /pers. O/ ticies un vienojies ar norādītajām personām par dīzeļdegvielas zādzību.

Tāpat aizstāve norāda, ka saskaņā ar aktu Nr. 03-12 degviela 35636 litri ir pieņemta no 444,623 km vada Polocka-Ventspils rajonā un nevis, kā spriedumā norādīts, no /Nosaukums O/ Rendas pagastā.

Kratīšana "/Nosaukums O/", Rendas pagastā veikta 2012.gada 23.janvārī plkst.01.05. Tiesas lēmumā dota atļauja veikt kratīšanu īpašumā, kura tiesiskā valdītāja ir /pers. BF/, bet, veicot kratīšanu, lēmumu par to uzrāda /pers. BL/, kura dzīvo /Nosaukums T/ Rendas pagastā, pieprasot viņai izdot lēmumā norādītos priekšmetus. Tiesas izmeklēšanā šī persona nav nopratināta. Kratīšanas laikā izņemti četri priekšmeti, tai skaitā - atpūtas treileris, automašīna /TL marka/, zemes blietētājs. Kāpēc izņemts blietētājs un, kāda tam nozīme lietā, tiesas izmeklēšanas laikā netika noskaidrots.

Ar minēto kratīšanas protokolu nav pierādīta /pers. O/ vaina celtajā apsūdzībā. Kratīšanu bija paredzēts veikt īpašniecei, bet viņa kratīšanā nepiedalījās. Savukārt tiesas lēmumā nav prasīta un nav arī dota atļauja veikt kratīšanu /pers. O/ dzīves vietā Padures pagasta /Nosaukums V/-10, Kuldīgas novadā.

Tiesas norādītais, ka ar izņemtā mobilā telefona apskates protokolu pierādīta /pers. O/ saziņa ar /pers. T/, ir tikai pieņēmums, jo nepierāda noziedzīgas darbības pamatojumu. /pers. T/, kurš ir labs metinātājs, telefona numurs ir /pers. O/ kontaktu sarakstā. Arī mobilo telefonu zvanu shēma nepierāda /pers. O/ vainu izvirzītajā apsūdzībā. /pers. O/ nav iekļauts šajā shēmā. No tās ir redzams, ka nav notikuši zvani starp /pers. O/ un /pers. R/, ne ar citiem līdzapsūdzētajiem. /pers. O/ kā organizētas grupas loceklim nav telefona sakaru. Attiecīgi lietā nav veikta /pers. O/ telefona ierakstu kontrole.

SIA "/Nosaukums A/" pieteikto kaitējuma kompensāciju nav pamatojusi un nav arī pierādījusi savas īpašuma tiesības uz konkrēto dīzeļdegvielu, kā arī nav pamatojusi mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmēru. Tiesas izmeklēšanas laikā izteiktās šaubas šajā jautājumā netika novērstas.

Spriedumā konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ veic tikai transportēšanas pakalpojumu, no kā secināms, ka dīzeļdegvielai ir īpašnieks, kurš lietā nav noskaidrots. Turklāt lietā nav pierādījumu, ka uz 2012.gada 22.janvāri būtu konstatēts dīzeļdegvielas iztrūkums. Tādējādi nepamatota ir SIA /Nosaukums A/ norādītā viena litra cena, jo par cietušo atzītajai juridiskai personai nav izsniegta licence tirdzniecībai ar dīzeļdegvielu. Savukārt, cauruļvadā esošā dīzeļdegviela nevar tikt izmantota juridiskas personas SIA /Nosaukums A/ saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Lietā netika iesniegti apstiprinoši grāmatvedības dokumenti, ka cietušajam lietā ir iegrāmatota pirkta dīzeļdegviela, kura ir nozagta. Tāpat lietā nav pierādījumu spriedumā norādītajam, ka viena litra cena 2012.gada 1.janvārī bijusi 0,8610 Ls.

Cietušā pārstāvis notikuma vietā nav bijis, bet kompensācijas pieteikumā 2012.gada 31.janvārī lūdz piedzīt izdevumus par cauruļvada bojājumu Ls 3927,42. Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka /pers. O/ nav celta apsūdzība par naftas vada tīšu bojāšanu. Savukārt dīzeļdegviela, kura tika izņemta no glabātuvēm /Nosaukums O/, Rendas pagastā, nevar pieņēmuma veidā tikt norādīta kā cietušam SIA /Nosaukums A/ piederoša.

Aizstāve norāda, ka attiecībā pret /pers. O/ ir pārkāpts pamatprincips par kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Lieta nodota tiesai 2013.gadā, nozīmētas trīsdesmit tiesas sēdes. /pers. O/ ir apmeklējis visas tiesas sēdes un katrā no šīm tiesas sēdēm viņš nevarēja veikt darba pienākumus, viņam nevar izvirzīt pretenzijas par lietas kavēšanu vai sūdzību iesniegšanu procesa laikā, kas būtu kavējis lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā. /pers. O/ ir bijis pakļauts ilgstošai tiesāšanās norisei. Tiesa minēto spriedumā nav vērtējusi.

Aizstāvība uzskata, ka procesuālie izdevumi, kuru apmēru Nodrošinājuma valsts aģentūra tiesai paziņojusi tikai orientējoši, kriminālprocesā nav nosakāmi, atstājot tiesības ieinteresētajai personai vērsties tiesā un jautājumu lemt civiltiesiskās tiesāšanās kārtībā.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāve lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par /pers. O/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, /pers. O/ attaisnojot, kā arī lūdz atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu 200 *euro* piedziņu valsts labā no /pers. O/ (*lietas 16.sējuma 173.-184.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. P/ aizstāve Ligita Pētersone, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

Aizstāves ieskatā nav konstatētas un pierādītas apsūdzētajam inkriminēto Krimināllikuma pantu dispozīcijās norādītās obligātās kvalificējošās pazīmes, kā arī nav pierādīts, ka darbības veiktas "organizētā grupā" un nav pierādīta abu nodarījumu objektīvā un subjektīvā puse. Spriedums pēc būtības ir pretrunīgs un nav pamatots ar tiesas izmeklēšanā iegūtiem, neapstrīdamiem pierādījumiem.

2013.gada 11.oktobrī pieņemts lēmums par /pers. P/ saukšanu pie kriminālatbildības un 2013.gada 15.novembrī tika pieņemts lēmums par kriminālprocesa nodošanu tiesai.

Kuldīgas rajona tiesā 2014.gada 25.aprīļa tiesas sēdē valsts apsūdzības uzturētājs izsniedza grozītu apsūdzību, kurā norādīja, ka krimināllietas iztiesāšanas gaitā atzīts, ka, nemainoties nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, nemainoties nodarījuma kvalifikācijai, apsūdzība ir grozāma.

Aizstāves ieskatā pie šādiem apstākļiem ir pārkāptas Kriminālprocesa likuma 462.panta prasības, jo minētā norma nosaka apsūdzības grozīšanu iztiesāšanas gaitā, un izlemt pieteiktos lūgumus saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 496.pantā noteiktajām prasībām nebija iespējams, jo apsūdzētā /pers. U/ neierašanās dēļ tiesas sēde bija jāatliek, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 463.panta pirmo un otro daļu. Krimināllietas iztiesāšana pēc būtības tika sākta 2014.gada 12.septembrī.

Tāpat ir pārkāptas Kriminālprocesa likuma 405.pantā noteiktās prasības, jo lēmumā ir jānorāda katra inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, kas nosaka tā juridisko kvalifikāciju. 2014.gada 25.aprīlī /pers. P/ uzrādītajā apsūdzībā nav aprakstīti katra noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi.

Spriedumā tiesa ir grozījusi un papildinājusi 2014.gada 25.aprīļa prokurora grozīto apsūdzību, papildinot to ar faktiskajiem apstākļiem un apsūdzēto personu darbībām, kuras iepriekš nebija aprakstītas grozītajā apsūdzībā. Sprieduma konstatējošajā daļā ir frāzes, kuras, paplašināti tulkojot, var uzskatīt par apsūdzēto darbību paplašinājumu un faktisko apstākļu maiņu. Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma normām, aizstāve norādījusi, ka Kriminālprocesa likums nodala prokurora un tiesas funkcijas, līdz ar to tiesai nebija nekāda tiesiska pamata grozīt prokurora apsūdzību.

Sprieduma konstatējošajā daļā norādītais, ka /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/ organizētā grupā izdarīja tīšu naftas produktu vada bojāšanu un /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ un /pers. T/ organizētā grupā izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā, no glabātavas, ir tikai apgalvojums, kas netika pierādīts ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanas laikā. Turklāt tiesa atsaukusies uz pierādījumiem, kas iegūti, pārkāpjot Kriminālprocesa likumā noteiktās prasības.

Lai personas varētu notiesāt par darbībām, kas izdarītas organizētā grupā, obligāti jāpierāda organizētas grupas sastāvs, tās izveidošanas vieta, laiks, apstākļi, pie kuriem apsūdzētās personas ir apvienojušās konkrēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, kad un kāds lomu sadalījums starp viņām ir noticis. Turklāt minētais jānorāda nevis apgalvojuma formā, bet bija jāatsaucas uz konkrētiem pierādījumiem, kas iegūti un nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā.

Lai konstatētu, ka darbības veiktas organizētā grupā, spriedumā bija jāatsaucas uz konkrētiem pierādījumiem, ka noziedzīgu nodarījumu izdara

vairākas personas; pirms nodarījuma konkrēto darbību uzsākšanas starp grupas dalībniekiem notiek vienošanās par nodomātā nodarījuma kopīgu izdarīšanu; visi noziedzīgā grupējuma dalībnieki ir konkrētā nodarījuma izdarītāji, tātad grupas dalībnieki; visu grupas dalībnieku subjektīvā attieksme pret kopīgi izdarīto nodarījumu pastāv nodoma formā, t.i., nodarījumu izdarījušās personas apzinās, ka tas tiek kopīgi realizēts; pastāv nepieciešamā cēloņsakarība starp vairāku personu kopīgajām darbībām un iestājušos kaitīgo rezultātu; izdarītais nodarījums ir tīšs (ar nodomu). Bez tam organizētas grupas sastāvu veido vismaz trīs personas un organizētā grupā iepriekšējās vienošanās laikā tiek sadalīti pienākumi kopīgā noziedzīgā mērķa sasniegšanai. Minētais nozīmē, ka vienošanās starp trīs personām notiek pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, un katram grupas dalībniekam ir jāapzinās (tiešs nodoms), ka bez viņa ir arī citas konkrētas personas, kas ar viņiem piešķirto pienākumu veikšanu sekmē kopīga nozieguma izdarīšanu.

Attiecībā uz /pers. P/ par to, ka noziedzīgas darbības izdarītas organizētā grupā, tiesa secina tikai pēc sarunu atšifrējumiem, kas ir krimināllietas materiālos.

Aizstāves ieskatā nav saprotams, kādā veidā tiesa ir izdarījusi secinājumu, ka izpildītāji nav konstatēti, bet /pers.P/un vēl trīs personas tik un tā notiesātas par naftas vada bojāšanas organizēšanu organizētā grupā, ja faktiskie apstākļi un personas netiek konstatētas. Tādā veidā notiesāt var jebkuru personu, kura it kā ir organizators.

Turpmāk aizstāve norāda, ka tiesa neatsaucas uz konkrētiem, tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kādā veidā /pers.P/aktīvās darbības – "organizējis, tīši bojājis, veicis zādzību", būtu izpaudušās, jo krimināllietā tādu pierādījumu nav, kā arī tie netika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā. Turklāt tiesa uzskata, ka nav noskaidrotas personas, kuras bojājušas naftas vadu.

/pers. P/ un vēl trīs personas ir notiesātas par „organizēšanu", bet nav pierādīts, kādā veidā visas četras personas un ko būtu organizējušas. Šādi pierādījumi tiesas izmeklēšanas laikā netika pārbaudīti, kā arī tādi netika iegūti pirmstiesas izmeklēšanas laikā. Turklāt visas četras personas, tajā skaitā /pers. P/, ir notiesātas par darbībām par tīšu naftas vada bojāšanu un dīzeļdegvielas zādzības veikšanu. Minētais ir pretrunā ar objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kuri pēc savas būtības attaisno /pers. P/, kurš šādas darbības nav veicis un nevarēja veikt.

Aizstāve atsaucas apelācijas sūdzībā uz rakstveida pierādījumiem, kuriem pirmās instances tiesa spriedumā vispār nav devusi savu vērtējumu, bet, kas tika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā.

Aizstāves ieskatā tiesas izmeklēšanas laikā tika pārbaudīti rakstveida pierādījumi, (6.sēj. lietas 111., 121., 137., 144 -146., 161., 162., 165., 166., 167.1apa), kas pierāda, ka izņemtais DNS profils neatbilst /pers. P/, bet gan citai nenoskaidrotai personai, kuras DNS profils izņemts kriminālprocesā Nr.11250031510, kas ierosināts Kurzemes reģiona pārvaldē 2010.gada 8.augustā par to, ka 2010. gada 8.augustā plkst.18.00 konstatēts nesankcionēts pieslēgums naftas produktu cauruļvada Polocka - Ventspils 442,929 km, Kuldīgas novada Rendas pagastā. Minētajā kriminālprocesā personas, kuras izdarīja noziedzīgo nodarījumu, nav noskaidrotas.

Aizstāve norāda, ka minētie rakstveida pierādījumi pilnā apmērā attaisno /pers. P/ pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas, un pierāda, ka viņam inkriminētās darbības, ir veikusi cita persona.

Pirmās instances tiesas norādītais attiecībā uz to, ka /pers.P/bijušas vairākas SIM kartes, kas pierāda, ka viņš centies slēpt saziņu ar citām personām, ir tikai tiesas minējums, modelējot situāciju un izdarot secinājumus, neatsaucoties uz tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā /pers. P/ vispār netika uzdots jautājums par atjaunošanas čeku un SIM kartēm. /pers. P/ ir ģimene, tāpēc var uzskatīt, ka SIM kartes ir domātas viņa ģimenes locekļiem ikdienas saziņā, tajā skaitā arī bērniem.

No minētā secināms, ka /pers. P/ pilnīgi nepamatoti ir inkriminētas darbības, un viņš ir nepamatoti notiesāts pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas.

Aizstāve norāda, ka pirmās instances tiesa atsaukusies uz liecinieka /pers. AN/ liecībām par to, ka nozagtā dīzeļdegviela no zādzības izdarīšanas vietā esošajām automašīnu piekabēs iebūvētajām tvertnēm, pārsūknēta SIA "/Nosaukums A/" specializētajā automašīnā, no kuras tā secīgi pārsūknēta atpakaļ naftas vadā.

Savukārt no 2012.gada 23.janvāra apskates protokola redzams, ka melnās caurules viens gals savienots ar cilindra veida krānu pie zaļās piekabes ar zilo tentu, bet atzars ieiet otrā kravas automašīnas piekabē, kuras korpuss ir zilā krāsā un tā ir pārvilkta ar pelēku tentu. Apskates laikā no abām piekabēm tika izsūknēts viss šķidrums, kas raksturīgs dīzeļdegvielai un nodots SIA "/Nosaukums A/" glabāšanā. No minētā secināms, ka ir notikusi šķidruma, kas raksturīgs dīzeļdegvielai, pārsūknēšana no piekabēm un nevis no ietaises, kas savieno glabātavas, tīši bojājot naftas produktu vadu, kā tas norādīts apsūdzībā.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka, pārbaudot rakstveida pierādījumus, tika noskaidrots, ka operatīvajās uzziņās nav norādīti datumi, kad uzziņas sagatavotas. Uzziņās norādītie datumi nesakrīt ar policijas struktūrvienības atšifrējumos norādītajiem datumiem, tāpēc lieciniekam /pers. AN/ tika uzdoti jautājumi, kad konkrēti notikušas pašas sarunas, uz ko liecinieks atbildēja, ka par pamatu esot jāņem tie datumi, kas norādīti uzziņās un nevis atšifrējumos. Savukārt attiecībā uz telefona sarunu noklausīšanos, par pamatu esot jāņem datums, kas noteikts policijas struktūrvienības atšifrējumos. /pers. AN/ norādīja, ka nezina kāda rakstura informācijai jābūt uzziņās. Savukārt attiecībā par diktofona izmantošanu, /pers. AN/ liecību nesniedza. Attiecībā uz ierakstiem uzziņās VI, V2, norādot uz konkrētām personām, /pers. AN/ ir veicis pats, bet kura persona uzziņā ar zīmuli ir rakstījusi burtus SLN un numuru, nezinot. Atšifrējumus ir veikuši policijas struktūrvienības darbinieki. Minētajām liecībām tiesa nav devusi vērtējumu.

No rakstveida pierādījumiem secināms, ka diskus ar ierakstiem /pers. AN/ saņēmis no SIA /Nosaukums A/ darbinieka /pers. BB/, kuram nav nekāda sakara ar operatīvās izstrādes lietu.

Aizstāves ieskatā liecinieka /pers. AN/ liecībās norādītie apstākļi ir ārpus katras kritikas, jo faktiski no /pers. AM/ un /pers. AN/ liecībām, kuras liecinieki sniedza tiesas izmeklēšanas laikā, secināms, ka /pers. AM/ operatīvā eksperimenta ietvaros uz pirmo tikšanās reizi ir devies ar policijas darbinieka /pers. AN/ izsniegto diktofonu. Visās pārējās reizēs tika izmantots SIA /Nosaukums A/ diktofons, no kura /pers. AM/, kuram nav pielaides Valsts noslēpumam, prettiesiski pārrakstīja ziņas, kas bija diktofonā, diskos, pēc tam Valsts noslēpuma objektu - ziņas, kas iegūtas operatīvajā eksperimentā, un nodeva SIA /Nosaukums A/ darbiniekam /pers. BB/, kurš, savukārt, atsaucoties uz „Detektīvdarbības likuma" 10.pantu, ar pavadrakstu diskus nosūtīja policijas darbiniekam /pers. AN/. Minētās /pers. AN/, /pers. AM/, /pers. BB/ darbības ir pretrunā ar likuma „Par Valsts noslēpumu" 2.panta otro un trešo daļu, 4.panta otrās daļas 6.punktu, Ministru kabineta noteikumu Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksta" 2.7.5.punktu un 2.7.9.punktu. Aizstāves ieskatā /pers. AM/ un /pers. BB/, kā personas, kurām nav pielaides valsts noslēpumam, nav tiesīgas iepazīties un veikt jebkādas darbības ar Valsts noslēpuma objektu sarakstā iegūtajām ziņām, tās modificēt, pārveidot, pārrakstīt.

Neanalizējot, kāpēc konkrētu normatīvo aktu pārkāpumi šīm valsts amatpersonām un SIA "/Nosaukums A/" darbiniekiem /pers. AM/, /pers. BB/ ir pieļaujami, šos apstākļus pirmās instances tiesa spriedumā nav vērtējusi, vien atsaukusies uz Operatīvās darbības likumu.

Bez tam SIA /Nosaukums A/ darbinieka /pers. BB/ atsauce pavadrakstā uz Detektīvdarbības likuma 10.pantu ir prettiesiska, jo /pers. AM/ veicis darbības operatīvā eksperimenta ietvaros un nevis Detektīvdarbības likuma ietvaros. /pers. AM/ nav izsniegta detektīva licence. Nosūtīt policijai ziņas, kas iegūtas, atsaucoties uz Detektīvdarbības likuma 10.pantu, varēja tikai persona, kurai ir izsniegta detektīva licence, un kurš pats personīgi ir veicis detektīva darbības. Tā kā /pers. BB/ nekādas detektīva darbības nav veicis, bet /pers. AM/ rīkojies operatīvās izstrādes lietas ietvaros, visas ziņas viņam vajadzēja nodot policijas darbiniekam /pers. AN/. /pers. BB/ rīcība ir pretrunā ar likuma „Par Valsts noslēpumu" 2.panta otrās un trešās daļas, 4.panta otrās daļas 6.punkta, Ministru kabineta noteikumu Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksta" 2.7.5.punkta, 2.7.9.punkta, Detektīvdarbības likuma

noteiktajām prasībām. Turklāt krimināllietā nav neviena dokumenta, pamatojoties uz kuru, it kā operatīvā ceļā iegūtās ziņas, nonāk krimināllietas materiālos.

Aizstāves ieskatā šiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem faktiem pirmās instances tiesa nav sniegusi vērtējumu tāpēc, ka ir pārkāptas Kriminālprocesa likuma un Operatīvās darbības likuma noteiktās prasības. Aizstāve norāda, ka visas uzziņas un visi krimināllietā esošie policijas struktūrvienības atšifrējumi ir izslēdzami no pierādījumiem kā nepieļaujami, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmo daļu.

Turpmāk aizstāve sūdzībā atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 127.panta trešo daļu, „Operatīvās darbības likuma" 3.pantu, 4.panta otro daļu, 15.pantu.

Aizstāve norāda, ka 2012.gada 14.jūnijā Ģenerālprokurors ir parakstījis uzziņu, no kuras secināms, ka ir akceptēts operatīvais eksperiments no 2011.gada 28.oktobra līdz 2012.gada 7.janvārim. No krimināllietas materiāliem ir redzams, ka operatīvās darbības ir veiktas arī pēc 2012.gada 7.janvāra, un, nesaprotamu iemeslu dēļ, uzziņu, kas bija jāparaksta /pers. AN/, kura lietvedībā ir operatīvās izstrādes lieta, paraksta tā brīža procesa virzītājs /pers. AS/. Pie šādiem apstākļiem policijas darbinieks /pers. AN/ ir pārkāpis likuma „/pers. BO/ Valsts noslēpumu" 2.panta otrās un trešās daļas, 4.panta otrās daļas 6.punkta un Ministru kabineta noteikumu Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksta" 2.7.5.punkta, 2.7.9.punkta, kā arī „Operatīvās darbības likuma" 3.panta otrās daļas, 4.panta otrās daļas un 15.panta prasības.

Aizstāves ieskatā tiesas izmeklēšanā pārbaudītie rakstveida pierādījumi jāvērtē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127., 128., 129. un 130.panta nosacījumiem, īpaši ziņas, kas iegūtas operatīvās izstrādes laikā.

Jau pirmās instances tiesā aizstāve vērsusi uzmanību uz manipulācijām ar diktofonu, ziņām, kas iekļautas CD diskos un ierakstu manipulācijām, pārkāpjot vairāku likumu un MK noteikumu prasības. CD diskiem un diktofonam nav veiktas apskates, līdz ar to pārkāptas Kriminālprocesa likuma 138., 139., 141., 142., 159. un 160.panta prasības. Minētais liek apšaubīt, vai operatīvās darbības pasākumos gūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisko līdzekļu palīdzību, vispār ir izmantojamas kā pierādījums, jo tās nav iegūtas, kā to paredz Kriminālprocesa likums, un tās nav iespējams pārbaudīt Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, uz ko pirmās instances tiesa nav vērsusi uzmanību un devusi vērtējumu.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka pirmās instances tiesas secinājums par to, ka /pers. AS/ sniegtās liecības pierāda un apstiprina /pers. AM/ liecības par to, ka sarunu ierakstus diktofonā, starp /pers. AM/ un /pers. M/, /pers. AM/ ierakstījis pēc savas iniciatīvas, un pēc tam sarunu ieraksti nodoti policijai, ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanas laikā pabaudītajiem rakstveida pierādījumiem par to, ka darbības, kuras veica /pers. AM/, tika veiktas operatīvā eksperimenta ietvaros, un nevienā brīdī /pers. AM/ nav liecinājis, ka tā būtu bijusi viņa iniciatīva.

/pers. AM/ tiesas izmeklēšanas laikā sniedza liecības, ka viņš esot piedalījies operatīvajā eksperimentā un tieši ticies ar /pers. M/, lai personu grupas interesēs, "piesegtu" pieslēgumu. /pers. AM/ radies iespaids, ka /pers. M/ pārzinot nianses, zinot par citiem pieslēgumiem, tāpēc secinājis, ka viņam esot pieredze šajos jautājumos. Ne ar vienu citu personu, izņemot ar /pers. M/, /pers. AM/ neesot kontaktējies. Attiecībā par personu vārdā /vārds/, /pers. AM/ esot izdarījis secinājumus, ka /pers. M/ darbojies viņa uzdevumā. Vienlaicīgi no /pers. AM/ liecībām secināms, ka tieši /pers. AM/ ir tā persona, kas nosauc vārdu /pers.P/. /pers. M/ nav minējis konkrētu vārdu, bet sākotnēji sarunā ir minēts „tēvs", „cilvēks no Kuldīgas vai Rendas". /pers. AM/ liecībās norāda, ka uzvārds netika nosaukts, viņam radies iespaids, ka tas ir /pers. P/, esot bijusi iekšējā informācija.

Attiecībā par ziņojumiem, /pers. AM/, kā SIA "/Nosaukums A/" darbinieks, rakstīja tos savam tiešajam priekšniekam /pers. BB/, tieši /pers. AM/ no diktofona pārrakstīja ierakstus diskos, kuri pēc tam tika nosūtīti policijas darbiniekam /pers. AN/.

Tāpat /pers. AM/ liecināja, ka esot bijusi dīzeļdegvielas zādzība janvārī (sākumā, vai vidū), janvāra beigās tika aizturētas personas. No lietā esošajiem un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem secināms, ka nav nekādu ziņu, ka janvāra sākumā vai janvāra vidū būtu konstatēta dīzeļdegvielas zādzība. Neviens cits liecinieks par šādu faktu neliecina.

Aizstāve uzskata, ka attiecībā par /pers. P/, liecinieks /pers. AM/ sniedzis personīgo viedokli, kam nav pierādījuma nozīmes. /pers. AM/ sniegtās ziņas liecībās, kā arī tā saucamā „iekšējā informācija" par /pers. P/, ir nepamatots apgalvojums, visdrīzāk meli.

Tiesas izmeklēšanas laikā liecības sniedza policijas darbinieks /pers. AN/, kurš tiesas sēdē liecināja, ka bija ierosināta operatīvā lieta pret /pers. M/, kā arī bija operatīvais eksperiments un /pers. AM/ bija operatīvā eksperimenta veicējs, kurš rīkojās pēc /pers. AN/ norādījumiem un saskaņā ar plānu. Aizstāves ieskatā /pers. BB/ iesaiste šajās darbībās no /pers. AM/ puses ir nelikumīga, jo /pers. BB/ nepiedalās operatīvajā eksperimentā.

Attiecībā par rakstveida pierādījumiem, kurus 1.instances tiesa atzina par pieļaujamiem, aizstāve norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.pantu no pierādījumiem izslēdzamas uzziņas, kurās nav norādīts to sastādīšanas datums, līdz ar ko, saskaņā ar „Dokumenta juridiskā spēka likuma" 4.panta pirmās daļas nosacījumiem, šiem rakstveida pierādījumiem nav juridiskā spēka, jo tajā nav iekļauti likumā paredzētie rekvizīti.

Kā papildus iemesls, kāpēc no pierādījumiem jāizslēdz atšifrējumi, aizstāve norāda Ģenerālprokuratūras akceptēto operatīvā eksperimenta termiņa pārkāpšanu. Tāpēc papildus izslēdzami visi sarunu atšifrējumi, kas fiksēti pēc 2012.gada 7.janvāra. Tas ir datums, līdz kuram Ģenerālprokurors akceptēja operatīvā eksperimenta veikšanu. Minētie sarunu atšifrējumi ir izslēdzami no pierādījumiem, jo ierosinājumu par speciālu izmeklēšanas darbības veikšanu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 210., 212., 213., 227., 228.pantu procesa virzītājs /pers. AS/ sagatavo 2012.gada 4.janvārī, lūdzot veikt speciālo izmeklēšanas darbību - noziedzīgas darbības kontroles veikšanu. 2012.gada 6.janvārī tiesa pieņem lēmumu atļaut veikt noziedzīgas darbības kontroli no 2012.gada 6.janvāra līdz 2012.gada 4. februārim un nevis audio kontroli. Tikai 2012.gada 16.janvārī procesa virzītājs /pers. AS/ pieņem lēmumu veikt speciālo izmeklēšanas darbību - personas /pers. AM/ audio kontroli.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka ierosinājumā procesa virzītājs atsaucies uz Kriminālprocesa likuma 227.pantu par noziedzīgās darbības kontroli, taču speciālo izmeklēšanas darbību - personas audiokontroli regulē Kriminālprocesa likuma 222.pants. Tādējādi speciālo izmeklēšanas darbību - personas audiokontroli nedrīkstēja veikt, jo izmeklēšanas tiesneša lēmumā nebija atļauts veikt šo speciālo izmeklēšanas darbību.

Aizstāve norāda, ka ne prokurors, ne tiesa nav ņēmušas vērā, ka, ja speciālā izmeklēšanas darbība veikta, neievērojot atļaujas saņemšanas noteikumus, iegūtās ziņas pierādīšanā nedrīkst izmantot.

Lietā ir virkne krimināprocesuālu pārkāpumu, kas arī ir pamatots iemesls, lai no pierādījumiem tiktu izslēgti apelācijas sūdzībā norādītie rakstveida pierādījumi, jo pārkāptas Kriminālprocesa likuma 138., 139., 141., 142., 175., 176. un 177.panta prasības.

Pirmās instances tiesa vispār nav devusi vērtējumu, kāpēc minētie rakstveida pierādījumi ir pieļaujami, ja pierādījuma saturā ietilpstošās ziņas nav iegūtas un procesuāli nostiprinātas likumā noteiktajā kārtībā, kas ir saistīta ar ziņu iegūšana, ar noteiktu procesuālu darbību veikšanu, savukārt procesuālā nostiprināšana ar noteiktu procesuālu dokumentu sagatavošanu.

Krimināprocess Nr.11817000112 ierosināts 2012.gada 3.janvārī, bet 2012.gada 30.janvārī tika pieņemts lēmums par izmeklēšanas grupas izveidi. (/pers. AS/, /pers. AV/, /pers. AN/, /pers. BP/, /pers. BR/).

Norādot spriedumā, ka ekspertu norādītās kļūdas Ekspertu atzinumā par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzi tiesas sēdē 2016.gada 20.maijā ir maznozīmīgas pārrakstīšanās kļūdas, kuras neietekmē atzinuma ticamību un pieļaujamību, tiesa nepamatoti izdarījusi secinājumu, ka tās būtu bijušas maznozīmīgas pārrakstīšanās kļūdas. Aizstāves ieskatā ekspertu atzinumā nevar būt maznozīmīgu kļūdu, jo tiesa notiesājošo spriedumu pamato arī ar eksperta atzinumā konstatēto, neņemot vērā ekspertu norādītās kļūdas atzinumā. Šīs, tā saucamās "maznozīmīgās pārrakstīšanās kļūdas" ekspertu atzinumā un atzinumā norādīto sarunu savienojumu tabulā, tiesa pat neņem vērā, un neizmanto šo pierādījumu, lai pamatotu spriedumu, jo ekspertu atzinuma tabulā norādīto telefonu savienojumi, un ekspertu izdarītie secinājumi neatbilst un ir pretrunā ar policijas veiktajiem atšifrējumiem, kurus tiesa

izmanto kā pierādījumus, taisot notiesājošu spriedumu.

Aizstāve nepiekrīt tiesas secinājumam, ka, izvērtējot sarunu atšifrējumu saturu, ka /pers. M/ ar konkludentām darbībām, proti, piekrītoši klusējot, apstiprina apsūdzētā /pers. P/ saistību ar dīzeļdegvielas zādzību, pieslēguma izveidošanu naftas vadam un atvada izveidošanu. No sarunas konstatējams, ka par /pers. P/ saruna nenotiek.

Tāpat tiesa kļūdaini norāda /pers. P/ un /pers. M/ telefona savienojumu skaitu, jo policijas atšifrējumu skaits atšķiras no telefonu savienojumu skaita, kas norādīti ekspertu atzinumā.

Tiesas norādītais, ka nepubliskās sarunas pierāda, ka apsūdzētie /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ regulāri sazinājās laika periodā no 2011.gada 19.decembra līdz 2012.gada 4.janvārim, neatbilst patiesībai, jo, kontekstā ar ekspertu atzinumu, policijas sarunu atšifrējumos, kuros norādīts, ka saziņa esot bijusi starp /pers. P/ un /pers. M/. Turklāt minētās sarunas tika noklausītas bez attiecīgas tiesas atļaujas, līdz ar to, kā pierādījums ir nepieļaujams, jo tās nav iegūtas un nostiprinātas Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Kā uz nepieļaujamu pierādījumu aizstāve norāda arī uz 2013.gada 23.septembra ekspertu atzinumu par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu Nr.1206730/1206731. Atzinuma izpētes daļā ir norādīts, ka izpēte tiek veikta, izmantojot apstiprināto metodi Nr.KP-M-57-2012 „Skaņu ierakstu ekspertīžu metode".

Pārbaudot šīs ziņas publiski pieejamajā datu bāzē, konstatējams, ka metode Nr.KP-M-57-2012 šajā sarakstā nav atrodama. Eksperti izmantoja metodi, kas nav reģistrēta Tiesu ekspertu padomē. Minētā pretruna nav novērsta, kā arī tiesa to spriedumā uzskata par nebūtisku un pieļaujamu pierādījumu.

Bez tam ir konstatētas būtiskas pretrunas starp policijas struktūrvienības veiktajos sarunu atšifrējumos un ekspertu atzinumā konstatēto, kam tiesa nav devusi vērtējumu. Faktiski tiesa spriedumā par pamatu ir ņēmusi tikai policijas struktūrvienības atšifrējumus, nevērtējot apstākļus, ka ekspertu atzinuma izpētes daļā un sarunu savienojumu tabulā ir izdarīti pavisam citi secinājumi.

Aizstāves ieskatā SIA "/Nosaukums A/" nav cietusī persona Kriminālprocesa likuma 95.panta izpratnē, jo naftas produkts, kas atradās ietaisē, kas savieno glabātavu, nepieder SIA "/Nosaukums A/". Līdz ar to SIA "/Nosaukums A/" nevar būt nodarīts nekāds materiālais kaitējums, jo naftas produkts piederēja juridiskai personai, kas to ir iegādājusies. SIA "/Nosaukums A/" ir tikai naftas un naftas produktu transportēšanas uzņēmums. Tāpat SIA "/Nosaukums A/" nav izsniegta speciālā atļauja (licence) un izziņa darbībām ar akcīzes precēm, ne naftas produktu vairumtirdzniecībai, ne mazumtirdzniecībai.

Apšaubāms ir it kā nodarīto zaudējumu apmēra novērtējums, jo krimināllietas materiālos nav objektīvu ziņu, kas būtu nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Krimināllietas materiālos nav neviena procesuāla dokumenta, kas pierādītu, ka it kā nozagtās dīzeļdegvielas apjoms būtu 35 636 litri, EUR 43657,38 vērtībā. Neviens no policijas darbiniekiem nepiedalījās dīzeļdegvielas apjoma konstatēšanā. Ziņas no SIA "/Nosaukums A/" ķīmiski analītiskās laboratorijas nav ņemamas par pamatu, kā objektīvas, jo konkrētā laboratorija nekad nav bijusi akreditēta Latvijas nacionālajā akreditācijas birojā saskaņā ar likuma "Par atbilstības novērtēšanu" noteiktajām prasībām, Eiropas Savienības regulām un Starptautiskajiem normatīvajiem aktiem, ievērojot LVS EN1S0/1EC 17025 standartu.

Tiesa spriedumā nav atsaukusies uz konkrētiem pierādījumiem, lai varētu apgalvot, ka darbības veiktas organizētā grupā.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka zādzība izdarīta no dīzeļdegvielas naftas produktu vada, taču krimināltiesībās, lai varētu šādā veidā inkriminēt attiecīgās darbības, spriedumā bija jānorāda uz pierādījumiem, ka šī kvalificējošā pazīme saistīta ar nolūku, kādēļ persona iekļuva telpā vai citā glabātavā, lai gan attiecībā par glabātavu, nav iegūts, nostiprināts un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudīts neviens pierādījums. Tiesas izmeklēšanas laikā tika pārbaudīts vien 2012.gada 23.janvāra apskates protokols.

Aizstāves ieskatā attiecībā par /pers. P/ inkriminētajām darbībām, nav pierādīta apsūdzība pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas. Nav pierādīts, ka darbības būtu veiktas organizētā grupā. Pirmās instances tiesa nav atsaukusies uz pierādījumiem, kas pierādītu, kādas konkrēti darbības /pers. P/ būtu veicis līdzdalībā, kādā veidā izpaudusies it kā organizēšana, un kādā veidā ir tīši bojājis naftas produktu vadu 2012.gada 22.janvārī, ja apskates protokolā ir norādīts, ka esot notikusi šķidruma, kas raksturīgs dīzeļdegvielai, pārsūknēšana no piekabēm.

Turklāt tiesai spriedumā bija jāatsaucas uz pierādījumiem, kas pierāda visas noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses pazīmes - vaina nodoma vai neuzmanības formā, motīvs un mērķis (nolūks). Tāpat spriedumā bija jāatsaucas uz pierādījumiem, kas norāda uz /pers. P/ nodomu, ka viņš ir paredzējis kaitīgās sekas un vēlējies to iestāšanos.

Aizstāve norāda, ka pirmās instances tiesa nav atsaukusies uz pierādījumiem, kas pierāda tiešu nodomu, mērķi un motīvus, līdz ar to nav pierādīta /pers. P/ vaina.

Tādējādi /pers. P/ darbībās nav pierādīta Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas dispozīcijā norādītā obligātā kvalificējošā pazīme, ka darbības veiktas organizētā grupā, kā arī nav pierādīta objektīvā un subjektīvā puse. Bez tam no minētajiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem secināms, ka /pers. P/ pilnīgi nepamatoti ir inkriminētas darbības, un viņš ir nepamatoti notiesāts pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāve lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par /pers. P/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, 187.panta otrās daļas, un šajā daļā taisīt jaunu nolēmumu, /pers. P/ attaisnojot (*lietas 17.sējuma 3.-25.lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. R/ aizstāve Vija Brakša, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums par /pers. R/ atzīšanu par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas (2012.gada 22.janvāra noziedzīgais nodarījums) ir nepamatots un nelikumīgs.

Aizstāve vērš uzmanību uz to, ka pirmās instances tiesa pēc tiesas izmeklēšanas pabeigšanas spriedumā grozīja prokurora celto apsūdzību, pamatojot to ar Kriminālprocesa likuma 23.pantu, norādot, ka tiesa var grozīt celto apsūdzību, ievērojot Kriminālprocesa pamatprincipus, tostarp, apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, tiesa var grozīt apsūdzību gadījumos, ja samazinās noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu apjoms, nemainoties noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai. Grozot apsūdzību, tiesa ir paplašinājusi apsūdzēto noziedzīgo nodarījumu faktisko apstākļu apjomu. Ievērojot to, ka apsūdzība ir celta, ka apsūdzētie darbojošies organizētās grupas sastāvā, tad jebkuri grozījumi attiecas uz visiem organizētās grupas dalībniekiem.

Turpmāk aizstāve vērš uzmanību uz apsūdzības faktisko apstākļu apjoma paplašinājumiem spriedumā, kas atšķiras no prokurora celtajā apsūdzībā faktiskajiem apstākļiem. Pretēji Kriminālprocesa likuma 527.pantam, ne apsūdzībā, ne spriedumā vispār nav norādītas apsūdzētā /pers. R/ darbības, kā organizētās grupas organizatoram un vadītājam. No sprieduma nav saprotams, kādas tad tieši darbības /pers. R/ izdarīja, būdams organizators.

Netiek apstrīdēts fakts, ka /pers. R/ 2012.gada 22.janvārī ap plkst. 22.30 atradās /Nosaukums O/, Rendas pagasta Kuldīgas novadā, kur bija atbraucis ar automašīnu /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Aizstāves ieskatā tiesa nepamatoti liecinieka /pers. BU/ pirmstiesas izmeklēšanā 2017.gada 2.februārī sniegtās liecības uzskatīja par patiesām un tādām, kas pierāda, ka tieši /pers. R/ ir bijusi tā persona, kas lūdza divreiz veikt tehnisko apskati automašīnai /TL marka/ un piekabei F6773, kā arī veikt

remontu minētajai automašīnai.

Tiesas sēdē /pers. BU/ neuzturēja savas liecības un pārliecinoši norādīja, ka liecībās, kuras sniedza policijas darbiniekiem, viņš liecinājis to, ko policijas darbinieki vēlējās dzirdēt. Policijas darbinieki viņam pirms pratināšanas ir uzrādījuši /pers. R/ foto un likuši atpazīt. Liecinieks par pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām paskaidroja, ka tie nav viņa vārdi, nav par to liecinājis, /pers. R/ nepazīst. Veicot tiesas sēdē konfrontāciju starp /pers. BU/ un izmeklētāju /pers. AS/, liecinieks /pers. BU/ viennozīmīgi uzturēja liecības, ka /pers. R/ nepazīst. Remontēt automašīnu /TL marka/ ir lūdzis /pers.A/. Savukārt izmeklētājs /pers. AS/ tiesas sēdē nenoliedza, ka /pers. BU/ apsūdzētā /pers. R/ fotogrāfijas tika uzrādītas vēl pirms pratināšanas, pieļāva arī iespēju, ka par /pers. R/ bija zināms operatīvās lietas ietvaros.

Aizstāve norāda, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka lieciniekam /pers. BU/ pirms nopratināšanas ir uzrādīta /pers. R/ fotogrāfija, kas apstiprina /pers. BU/ vārdus, ka policijas darbinieki ir likuši viņam norādīt uz /pers. R/. Attiecībā par /pers. R/ norādīto iesauku /iesauka A/, aizstāve norāda, ka /pers. R/ šādas iesaukas nav, un par to, ka viņam jebkad būtu šāda iesauka, neviens neliecina, kā arī lietas materiālos nav informācijas, kas apstiprinātu, ka /pers. R/ iesauka būtu bijusi /iesauka A/. Minētais apstiprina, ka /pers. R/ nav persona, kas lieciniekam /pers. BU/ lūgusi remontēt un iziet automašīnas /TL marka/ tehnisko apskati.

Tiesa spriedumā kā pierādījumu /pers. R/ vainai norāda uz līdzapsūdzētā /pers. O/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kurās /pers. O/ norādīja, ka /pers. R/ ir tā persona, kura viņam atveda mātes /pers. BF/ pilnvaru un īpašuma /Nosaukums O/ nomas līgumu. Savukārt /pers.O/tiesas sēdē neuzturēja savas sniegtās liecības, kā arī iesniedza tiesai motivētu paskaidrojumu par to, kāpēc neuztur pirmstiesas procesā sniegto liecību.

Aizstāves ieskatā tas vien, ka pie /pers. R/ aizturēšanas viņa mobilajā telefonā bija saglabāts /pers. O/ telefona numurs, neko pats par sevi nepierāda, jo abi ir Kuldīgas iedzīvotāji un nenoliedz, ka savstarpēji bijuši pazīstami.

Par nepamatotu aizstāve uzskata, ka tiesa spriedumā ekspertu atzinumā konstatētās kļūdas ir uzskatījusi par maznozīmīgām pārrakstīšanās kļūdām, kuras neietekmē atzinuma ticamību un pieļaujamību.

Kļūdas tika labotas 2015.gada 12.februāra tiesas sēdē, nevis 2016.gada 20.maija tiesas sēdē. Turklāt šīs, tā saucamās pārrakstīšanās kļūdas tika labotas tikai pēc aizstāvju jautājumiem un atkārtotajā tiesas sēdē papildus nopratinātiem ekspertiem /pers. BZ/ un /pers. C0/. Tādējādi kļūdas eksperta atzinumā, kas tika konstatētas un mutiski labotas, ir būtiskas un tām ir izšķiroša nozīmē lietas iztiesāšanā.

Gadījumos, kad eksperta atzinumā ir konstatētas pārrakstīšanās vai matemātiskās kļūdas, tās ir labojamas likumā noteiktajā kārtībā - rakstveidā, piedaloties visiem ekspertiem, kas veikuši ekspertīzi un atrunājot katru kļūdu atsevišķi, lai trešās personas, varētu būt pārliecinātas par kļūdu labojumu, un nebūtu kļūdu labojums jāmeklē citā procesuālā dokumentā, t.i. tiesas sēdes audioprotokolā.

Līdz ar to aizstāve par apšaubāmu uzskata tiesas secinājumu, ka minētās sarunas tieši pierāda apsūdzēto sasaisti ar nozieguma izdarīšanu un pierāda, ka apsūdzētie bija organizētās grupas vadītāji, kuri organizēja zādzības izdarīšanu.

Tiesa nepamatoti un bez objektīva pamata secinājusi, ka /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ /pers. R/, /pers. T/, /pers. O/ savstarpēji nozieguma organizēšanas laikā ir sazvanījušies, ko apstiprina informācija par mobilajiem sakariem starp apsūdzētajiem un tieši sarunu intensitāte, kā arī izmantoto dažādo mobilo telefona numuru skaits, ko pierāda shēma.

Kopumā ar sarunu ierakstiem /pers. R/ konstatētas piecas nebūtiskas sarunas laika posmā no 2011.gada 29.novembra līdz 22.decembrim. Trijās no šīm sarunām, ja var ticēt atšifrējumam, sarunājas divas personas VI un V2. Savukārt pēc eksperta atzinuma saruna notiek starp trīs personām, līdz ar to nav iespējams noteikt kura persona ar kuru sarunājas. No šīm sarunām nav iespējams konstatēt, ka personas runā par jebkāda noziedzīga nodarījuma organizēšanu. Tas, ka personas savā starpā ir pazīstamas un ir sazvanījušās, neko neapstiprina, jo personas nenoliedz, ka bijušas pazīstamas.

Aizstāve nepiekrīt sprieduma konstatējošā daļā norādītajam, ka starp apsūdzētajiem /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ un /pers. T/ bija izveidota vairāk nekā divu personu apvienība (organizēta grupa), kura radīta nolūkā izdarīt sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, un savstarpēji vienojās par lomu un pienākumu sadali noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo lietā netika noskaidrots un pierādīts, kādas darbības, kā organizētās grupas organizators, darīja /pers. R/.

Nav pamatota /pers. R/ procesuālo izdevumu piedziņa valsts labā EUR 1533,40 apmērā, kā arī cietušā SIA /Nosaukums A/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija EUR 3927,42 apmērā.

Aizstāves ieskatā notiesājošais spriedums par /pers. R/ atzīšanu par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas ir nepamatots un atceļams, un lietā taisāms jauns spriedums, /pers. R/ attaisnojot. Pretēji Kriminālprocesa likuma 15., 16., 19., 20., 123., 124., 126., 127. un 130.panta nosacījumiem lietas apstākļi nav noskaidroti pilnīgi, vispusīgi un objektīvi, noskaidrojot visas lietā esošās versijas, kā arī citus apstākļus, kam ir nozīme pareizā krimināllietas izlemšanā. Tādējādi krimināllieta netika izskatīta tādā objektīvā tiesā, kad pierādīšanas pienākums ir valsts apsūdzībai, bet apsūdzētajam nav jāpierāda savs nevainīgums.Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta trešo daļu visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību (*17.sējuma 52. -59.lietas lapa*).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētā /pers. S/ aizstāvis Raivis Grīnbergs, norādot, ka pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 17.pantā noteikto procesuālo funkciju nodalīšanas principu, kā arī pamatojusies uz pierādījumiem, kas nav pieļaujami un neizslēdz saprātīgas šaubas /pers. S/ vainas konstatēšanā. Līdz ar to spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511.panta otrajai daļai un 512. pantam.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 17.pantu, aizstāvis norāda, ka apsūdzības un tiesas spriešanas funkcijas ir savstarpēji nodalītas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 23.pantu un 455.panta trešo daļu, tiesa spriedumā ir grozījusi apsūdzību, uzskatot, ka apsūdzības grozīšana nav pasliktinājusi apsūdzēto stāvokli un nav pārkāpusi viņu tiesības uz aizstāvību.

Lai arī, vērtējot Kriminālprocesa likuma 23.pantu kopsakarībā ar Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, ir secināms, ka tiesa var grozīt apsūdzību, tomēr to darot tiesai ir jāņem vērā arī Kriminālprocesa likuma 17.pantā noteiktais. Grozot apsūdzību, tiesa nevar uzņemties prokuratūras funkciju un pati uzņemties apsūdzības veidotājas lomu. Tiesa apsūdzību ir papildinājusi un uzlabojusi, lai panāktu tieši notiesājošu spriedumu, tā rezultātā pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 17.pantā noteikto procesuālo funkciju nodalīšanas principu, kas novedis pie nelikumīga sprieduma sagatavošanas.

Vienlaikus ir izvērtējams arī Kriminālprocesa likuma 15.pantā noteiktās tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā principa pārkāpums, jo saskaņā ar minēto normu ikvienam ir tiesības uz lietas izskatīšanu taisnīgā, objektīvā un neatkarīgā tiesā. Ievērojot spriedumā ietverto tiesas motivāciju apsūdzības grozīšanai, t.i., lai panāktu notiesājošu spriedumu, ir secināms, ka /pers. S/ lieta nav izskatīta taisnīgā un objektīvā tiesā. Tiesas uzdevums nav par katru cenu taisīt notiesājošu spriedumu, bet gan taisnīgi un objektīvi, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, konstatēt, vai tie pierāda apsūdzētā vainu tam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā celtās apsūdzības ietvaros.

Izvērtējot spriedumu, secināms, ka tiesa /pers. S/ vainas konstatēšanu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā pamato ar policijas darbinieka /pers. AN/ tiesas sēdē sniegto liecību, pretterorisma vienības "Omega" komandiera /pers. CA/ tiesas sēdē sniegto liecību, apskates protokolu par /pers. S/ kratīšanas laikā izņemtajām mantām, /pers. S/ personas kratīšanas protokolu, bet minētie pierādījumi ir nepietiekami, lai konstatētu /pers. S/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Aizstāvja ieskatā tiesa nepareizi atzinusi, ka ar policijas darbinieka /pers. AN/ tiesas sēdē sniegto liecību ir pierādīts, ka /pers. S/ bijis noziedzīgā

nodarījuma izpildītājs.

Personas aizturēšana noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā pati par sevi nepierāda aizturētā vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Turklāt /pers. AN/ mājās "/Nosaukums O/" ieradās tikai pēc tam, kad pretterorisma vienība "Omega" pēc apkārtnes novērošanas veica personu aizturēšanu. /pers. AN/ šo operāciju neveica, "/Nosaukums O/" mājas pagalmu nenovēroja un /pers. S/ neaizturēja. Līdz ar to /pers. AN/ liecībā izteiktais pieņēmums, kas balstīts tikai uz /pers. S/ aizturēšanu notikuma vietā, nesatur konkrētus faktus, kas apliecinātu, ka /pers. S/ būtu noziedzīgā nodarījuma izpildītājs.

Tiesa spriedumā atsaukusies uz pretterorisma vienības "Omega" komandiera /pers. CA/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām. Aizstāvja ieskatā /pers. CA/ liecībās nav ziņu par to, kura tieši persona veica /TL marka/ smagās automašīnas un kravas refrižeratora savienošanu ar šļūteni. Darbību apraksts ar vārdiem "kaut ko dara" nav pietiekams, lai to konstatētu. Turklāt /pers. CA/ tiesā sniegtā liecība spriedumā nav pilnībā atšifrēta. Aizstāvis norāda, ka /pers. CA/ tiesā liecināja, ka vadīja pretterorisma vienības darbiniekus, kuri veica /Nosaukums O/ mājas un tās apkārtnes novērošanu. Līdz ar to /pers. CA/ tiesā sniegtā liecība attiecībā par novērojumiem "/Nosaukums O/" mājas pagalmā satur ziņas par faktiem, kuras atstāstījuši viņam padoti darbinieki. Proti, tā nesatur ziņas, ko /pers. CA/ pats būtu tieši uztvēris (redzējis vai dzirdējis). Turklāt šīs ziņas tiesā nav tieši pārbaudītas, jo /pers. CA/ padotie darbinieki sava īpašā statusa dēļ tiesā netika nopratināti.

Tādējādi tiesa nepareizi pierādīšanā izmantojusi /pers. CA/ tiesā sniegto liecību, jo liecībā ietvertās ziņas, ciktāl tajās ietverti fakti, ko snieguši /pers. CA/ padotie darbinieki, nav tieši pārbaudītas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Tiesa minēto spriedumā nav vērtējusi.

Turpmāk aizstāvis norāda, ka tiesa nepareizi atzinusi, ka ar apskates protokolu par /pers. S/ kratīšanas laikā izņemtajām mantām ir pierādīts, ka pie viņa atrasta rācija, kas izmantota savstarpējām sarunām starp grupas dalībniekiem.

Apskatē ir konstatētas un fiksētas rācijas pazīmes, nevis tas, pie kā tā atradusies, pie kā izņemta un vai vispār lietota saziņai. Lai noskaidrotu un fiksētu objekta atrašanās vietu, tai skaitā, arī to, vai objekts atrodas pie konkrētas personas, Kriminālprocesa likumā ir noteiktas citas izmeklēšanas darbības. Tādējādi apskates protokols pats par sevi nepierāda ne rācijas atrašanos pie /pers. S/, ne to, vai tā vispār būtu izmantota.

Tiesa spriedumā nepamatoti atzinusi, ka tā netic /pers. S/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajai liecībai par to, ka viņš "/Nosaukums O/" māju pagalmā atradies, jo vēlējies nozagt metālus. Par liecību nepatiesumu liecinot tas, ka pie /pers. S/ tika atrasta un izņemta rācija, kas pierāda un apstiprina to, ka saziņai ar citiem grupas dalībniekiem viņam tā bijusi jāizmanto nozieguma izdarīšanas laikā.

Tiesa nav norādījusi tos pierādījumus, kas pamato rācijas atrašanu pie /pers. S/. Aizstāvja ieskatā no sprieduma kopumā secināms, ka tiesa minēto atziņu pamato gan ar jau iepriekš pieminēto apskates protokolu, gan arī /pers. S/ personas kratīšanas protokolu. Turklāt lietā nav vispār neviena pierādījuma tam, ka /pers. S/ rāciju vispār būtu izmantojis un ar kādu sazinājies. Minētais ir tiesas pieņēmums, ko nepamato lietā pārbaudītie pierādījumi.

Saskaņā ar personas kratīšanas protokolu pie /pers. S/ it kā izņemta rācija un mobilais telefons.

Procesa virzītājs pirmstiesas izmeklēšanas laikā bija Valsts Policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas pārvaldes 2.nodaļas vecākais inspektors /pers.AS/. Savukārt /pers. S/ personas kratīšanu, kuras laikā izņēma rāciju un mobilo telefonu, veica Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas pārvaldes 2.nodaļas inspektors /pers.BP/.

Lēmums par izmeklēšanas grupas izveidošanu kriminālprocesā pieņemts 2012.gada 30.janvārī un saskaņā ar minēto lēmumu izmeklēšanas grupā tika iekļauts arī /pers. BP/. Tā kā izmeklēšanas grupa izveidota pēc /pers. S/ personas kratīšanas, tad /pers. BP/ /pers. S/ personas kratīšanu 2012.gada 23.janvārī nav veicis un nevarēja veikt kā izmeklēšanas grupas dalībnieks. Turklāt /pers. S/ personas kratīšanas protokolā nav minēts, ka /pers. BP/ izmeklēšanas darbību veicis procesa virzītāja uzdevumā. Šādas ziņas nav nostiprinātas arī ar citiem lietas materiāliem.

Ievērojot to, ka /pers. S/ personas kratīšanu veikusi persona, kurai ar Kriminālprocesa likumu nebija tiesību to veikt, tad šajā izmeklēšanas darbībā iegūtās ziņas ir nepieļaujamas un pierādīšanā neizmantojamas. Tiesa tās nevarēja izmanot kā pierādījumu šajā lietā.

Ņemot vērā minēto, aizstāvis norāda, ka ziņas, kas iegūtas no pierādījumiem, kuri iegūti pārkāpjot noteikto kārtību, nevar tik izmantotas pierādīšanā. Tādējādi apskates protokols par /pers. S/ kratīšanas laikā izņemtajām mantām nevar tikt izmantots kā pierādījums šajā kriminālprocesā.

Aizstāvis papildus norāda uz vēl citām šaubām par to, vai rācija un mobilais telefons pie /pers. S/ vispār atradies.

Saskaņā ar aizturēšanas protokolu /pers. S/ "/Nosaukums O/" mājas pagalmā tika aizturēts 2012.gada 22.janvārī plkst. 23.30. Savukārt /pers. S/ personas kratīšana iesākta tikai 2012.gada 23.janvārī plkst.01.22, tas ir, divas stundas pēc viņa aizturēšanas. Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka šajā laikā no izmeklēšanas puses iesaistītajām personām bija laiks pārmeklēt "/Nosaukums O/" māju pagalmu un, iespējams, atrast tur rāciju un, tā teikt "pierakstīt" to /pers. S/ tikai tāpēc, ka viņš tika aizturēts notikuma vietā, pieņemot, ka tās ir viņa.

Lietā esošie pierādījumi apliecināja to, ka "/Nosaukums O/" mājas pagalmā esošajā dzīvojamajā vagoniņā tika atrastas DNS pēdas, kuru profils sakrīt ar nacionālajā DNS datu bāzē esošu DNS profilu uz izsmēķiem citā kriminālprocesā. Minētais apliecina, ka notikuma vietā ir atradusies vēl kāda persona, pie kuras, iespējams, arī atradās iepriekš minētā rācija.

Personas kratīšana, kas veikta turpat divas stundas pēc aizturēšanas, neatbilst Kriminālprocesa likumā noteiktajam pierādīšanas standartam un pierādīšanas apstākļiem, par kuriem izslēgtas jebkādās saprātīgas šaubas. Jau kratīšanas laikā /pers. S/ norādīja, ka mobilais telefons un rācija nav viņa, par ko izdarīts attiecīgs ieraksts kratīšanas protokolā. Arī šo apstākli tiesa nav vērtējusi.

Turpmāk aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka sarunas, kas veiktas no izņemtā it kā /pers. S/ piederošā mobilā telefona, nav saistītas ar sarunām, kuras noklausītas šī kriminālprocesa ietvaros, līdz ar to nav arī pamats pieņemt, ka tās būtu saistītas ar apsūdzībā minēto organizēto grupu. Izņemtais mobilais tālrunis nav norādīts arī zvanu shēmā. Turklāt, lēmumā par fonoskopiskās ekspertīzes noteikšanu nav minēts, ka tā būtu jāveic arī /pers. S/. Šāda ekspertīze attiecībā uz /pers. S/ kriminālprocesā nav veikta.

Aizstāvis norāda, ka tiesa nepareizi secinājusi, ka apsūdzētie organizētā grupā iesaistīja /pers. S/, kuram saskaņā ar lomu sadali bija tieši jāizdara dīzeļdegvielas zādzība no naftas produktu vada, to iesūknējot automašīnas cisternā.

Minētais tiesas atzinums nav pamatots ar lietā esošiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem. Ne apsūdzībā, ne spriedumā nav minēts, kurš vai kuri apsūdzētie /pers. S/ iesaistījuši organizētā grupā, kā arī nav minēts pie kādiem apstākļiem, kurā vietā un kad tas noticis. Līdz ar to /pers. S/ piesaiste organizētajai grupai nav pierādīta.

Aizstāvis par nepamatotu atzīst tiesas secinājumu, ka /pers. S/ un /pers. R/ ar saskaņotām darbībām savienoja ar šļūteni kravas refrižeratoru tipa piekabē iebūvēto cisternu, kurai bija pievienots atvads no naftas vada ar automašīnas /TL marka/ kravas piekabē paslēpto cisternu un /pers. S/ sūknēja dīzeļdegvielu. Lietā nav ziņu ne par to, kurš un pie kādiem apstākļiem cisternas savieno, ne par to, kurš un pie kādiem apstākļiem veic dīzeļdegvielas pārsūknēšanu. /pers. CA/ liecībās, kas ir vienīgais pierādījums par notikumiem iepriekš aprakstītajā brīdī, ir minēts, ka personas, kuras tiek uzskatītas par /pers. S/ un /pers. R/, kaut ko darīja, nevis saskaņoti rīkojās. Līdz ar to iepriekš minētais tiesas atzinums ir tikai pieņēmums, bez pierādījumiem, kas to pamatotu.

Atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 520.panta otro daļu, aizstāvis norāda, ka tā kā /pers. CA/ padoto darbinieku personu identitāte netiek izpausta to īpašā statusa dēļ, tās faktiski atbilst to personu statusam, kurām noteikts speciālās procesuālās aizsardzības statuss. Tādējādi tiesa attiecībā uz /pers. S/ nevarēja taisīt notiesājošu spriedumu pat, ja tā uzskatīja, ka /pers. CA/ liecība lietā ir izmantojama kā pierādījums, jo lietā nav neviena cita pierādījuma, kas apstiprinātu apsūdzībā minētās /pers. S/ darbības. Personas aizturēšana noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā pati par sevi nepierāda

tās piedalīšanos noziedzīgā nodarījumā. Turklāt saskaņā ar Krimināprocesa likuma 19. panta trešo daļu visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto, aizstāvis lūdz Kuldīgas rajona tiesas 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par /pers. S/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un šajā daļā taisīt jaunu spriedumu, /pers. S/ attaisnojot (*17.sējuma 64. – 72. lietas.lapa)*.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. T/, norādot, ka pirmās instances tiesa taisījusi nepamatotu un pretlikumīgu spriedumu.

Apsūdzētais norāda, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Krimināprocesa likuma 17.pantu, 36.pantu, 48.panta otrās daļas trešo punktu, 124. panta piekto daļu, 127., 128., pantu, līdz ar to spriedums neatbilst Krimināprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512. panta prasībām. Tiesas izmeklēšanas laikā savāktie un pārbaudītie pierādījumi nekliedē šaubas par to, vai tiešām viņš ir izdarījis viņam inkriminētās darbības.

Tiesai, taisot spriedumu, bija jāņem vērā Krimināprocesa likuma 19.panta trešās daļas nosacījumi.

Apsūdzētais norāda, ka viņš 2012.gada 22.janvārī netika aizturēts māju "/Nosaukums O/" tuvumā, bet gan vairāk kā 2,5 km attālumā no tām. Turklāt lietā nav nekādu pierādījumu, ka viņš jebkad būtu bijis mājas "/Nosaukums O/" pagalmā un, ka viņam ir jebkāda saistība ar darbībām, kas notikušas 2012.gada 22.janvārī šīs mājas pagalmā.

Par viņa kā apsūdzētā vainas pierādījumu nevar atzīt /pers. AN/ liecības par to, ka 2012.gada 22.janvārī, ap plkst. 22.30, Rendas pagastā pie mājām "/Nosaukums O/" viņš tika aizturēts, jo tas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem. Apsūdzētais norāda, ka viņš netika aizturēts "/Nosaukums O/" māju tuvumā.

Bez tam tiesa nepamatoti norādījusi, ka apsūdzētā /pers. O/ mobilā telefona apskate pierāda /pers. O/ saziņu ar /pers. T/.

Apsūdzētais norāda, ka viņš nekad nav noliedzis, ka ir pazīstams ar lielāko daļu no apsūdzētajiem, kuri ir Kuldīgas novada iedzīvotāji, tai skaitā, nav noliedzis arī pazīšanos ar /pers. O/. Līdz ar to viņa telefona numura esamība /pers. O/ telefon kontaktpersonu sarakstā ir saprotama un nekādā veidā, bez papildus pierādījumiem un faktiem, neliecina par abu savstarpējo saziņu 2012.gada 22.janvārī.

Apsūdzētais lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par viņa notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un attaisnot *(17.sējuma 79.-83. lietas lapa)*.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. U/, norādot, ka tiesa taisījusi nelikumīgu spriedumu.

Apsūdzētais norāda, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Krimināprocesa likuma 17.pantu, 36.pantu, 48.panta otrās daļas trešo punktu, 124. panta piekto daļu, 127., 128., pantu, līdz ar to spriedums neatbilst Krimināprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta prasībām. Tiesas izmeklēšanas laikā savāktie un pārbaudītie pierādījumi nekliedē šaubas par to, vai tiešām viņš ir izdarījis viņam inkriminētās darbības. Tiesai, taisot spriedumu, bija jāvadās pēc Krimināprocesa likuma 19.panta trešās daļas nosacījumiem.

Apsūdzētais norāda, ka 2014.gada 25.aprīļa tiesas sēdē prokurors izsniedza grozītu (atšķirīgu no sākotnējās) apsūdzību. Savukārt krimināllietas iztiesāšana tika sākta tikai 2014.gada 12.septembrī.

Apsūdzētā ieskatā pie šiem apstākļiem ir pārkāptas Krimināprocesa likuma 462.panta prasības, jo minētā norma nosaka apsūdzības grozīšanu iztiesāšanas gaitā, līdz ar to pieteiktos lūgumus, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 496.panta noteiktajām prasībām, izlemt nebija iespējams, jo viņa veselības stāvokļa dēļ tiesas sēde bija jāatliek, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 463.panta pirmās un otrās daļas noteiktajām prasībām.

Atsaucoties uz Krimināprocesa likuma 405.panta pirmajā daļā un 413.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto, apsūdzētais norāda, ka 2014.gada 25.aprīļa apsūdzībā nav aprakstīti katra noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi.

Tiesa spriedumā ir grozījusi un papildinājusi 2014.gada 25.aprīļa tiesas sēdē prokurora grozīto apsūdzību, papildinot to ar faktiskajiem apstākļiem un darbībām apsūdzētajām personām, kuras vispār nebija aprakstītas prokurora grozītajā apsūdzībā. Pirmās instances tiesas sprieduma konstatējošajā daļā ir konstatētas darbības, kuras var uzskatīt par apsūdzēto faktisko darbību paplašinājumu un faktisko apstākļu maiņu Apsūdzētais norāda, ka Krimināprocesa likums nodala prokurora un tiesas funkcijas, līdz ar ko pirmās instances tiesai nebija tiesiska pamata grozīt prokurora iesniegto apsūdzību.

Tiesas spriedumā norādīts, ka pie /pers. U/ atrasto lielo SIM karšu (mobilo saziņas līdzekļu) skaits pierādot, ka viņš saziņu organizētās grupas dalībniekiem ir centies slēpt un šo saziņu veidojis tā, lai netiktu atklātas sarunas un personas, ar ko sarunas tiek vestas. Tiesa arī secinājusi, ka saprātīgam mobilo telefona sakaru lietotājam, nav nepieciešams tik liels skaits mobilo telefonu un mobilo SIM karšu, lai nodrošinātu sev ikdienā komunikāciju. Apsūdzētais uzskata, ka minētie secinājumi ir pirmās instances tiesas pieņēmums, modelējot situāciju un neatsaucoties uz tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem.

Apsūdzētais lūdz Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt daļā par viņa notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas un šajā daļā taisīt jaunu attaisnojošu spriedumu.

Apelācijas tiesas sēdē:

Aizstāvji E.Štāls un G.Rūsiņš iesniegtās apelācijas sūdzības uzturēja pilnā apjomā, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. M/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas atcelt un /pers. M/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. M/ pievienojās savu aizstāvju sūdzībām, lūdzot viņu attaisnot.

Aizstāvis E.Štāls apelācijas tiesas sēdē atkārtoti norādīja uz savā sūdzībā minētajiem argumentiem, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts daļā par /pers. M/ notiesāšanu. Tiesas sprieduma nepareizība izpaužas apsūdzības nepamatotībā un tās nepamatotā grozīšanā no tiesas puses, kā arī noziedzīga nodarījuma sastāva neesamībā.

Aizstāvis norādīja, ka /pers. M/ uzrādītā apsūdzība ir nekonkrēta un vispārēja, jo iztrūkst organizētas grupas pazīmju apraksts – nav konkretizēts kādā veidā /pers. M/ izveidojis organizēto grupu, kad un kā to vadījis. Savukārt tiesa grozījusi prokurora celto apsūdzību, to papildinot ar jauniem noziedzīgo nodarījumu faktiskajiem apstākļiem. Apsūdzētajai personai ir tiesības tikt informētai par izvirzīto apsūdzību. Aizstāvība vadījās no prokurora tiesā uzturētās apsūdzības un tajā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem. Tādejādi, tiesai paplašinot apsūdzības robežas, tika pārkāptas /pers. M/ tiesības uz aizstāvību.

Runājot par noziedzīgā nodarījuma sastāva neesamību, aizstāvības ieskatā, lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka līdz 2012.gada 22.janvārim /pers. M/, darbojoties organizētā grupā ar citām personām, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi tīši bojājot naftas produktu vadu "Polocka – Ventspils"444,623 kilometrā.

Bez tam jēdziens "bojāšana" norāda, ka Krimināllikuma 187.panta otrajā daļā ietvertais noziedzīgais nodarījums ir ar materiālu sastāvu, kam obligātas objektīvās puses pazīmes ir kaitīgās sekas un cēloņsakarība starp nodarījumu un tā rezultātā izraisītajām kaitīgajām sekām. Apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas ir jānorāda konkrēts nodarītā zaudējuma apmērs. Savukārt nodarītā zaudējuma apmēru veido nevis bojātās vai

iznīcinātās mantas atjaunošanas izdevumi, kā tas norādīts apsūdzībā, bet gan bojātās vai iznīcinātās mantas vērtība. Lietā nav pierādīta arī bojātā naftas vada piederība cietušajam SIA "/Nosaukums A/".

Aizstāvis uzskatīja, ka izskatāmās lietas ietvaros attiecībā uz /pers. M/ ir veikta provokācija izdarīt noziedzīgu nodarījumu. Lai izlemtu, vai nav notikusi uzkūdīšana izdarīt noziedzīgu nodarījumu, tiesai bija jāvērtē trīs būtiski faktori, ko tā savā spriedumā nav apsvērusi: vai policijas darbinieku rīcība bijusi aktīva vai pasīva, vai pirms operatīvā eksperimenta veikšanas policijas darbinieku rīcībā bija ziņas par to, ka persona izdara konkrētus noziedzīgus nodarījumus, vai persona būtu izdarījusi noziedzīgo nodarījumu arī bez policijas iejaukšanās.

Par nepieļaujamu pierādījumu lietā atzīstami /pers. AM/ un /pers. M/ sarunu audioieraksti. No sarunu audioieraksta veikšanas rakstura un nozīmes saprotams, ka tas noticis ar /pers. AN/ norādījumiem un piekrišanu, taču lietā nav atrodams neviens dokuments par to, ka šie audioieraksti ir procesuāli noformēti kā rakstveida pierādījumi, tos izņemot un aprakstot.

Nelikumīgie lietas materiāliem pievienotie audioieraksti izmantoti arī ekspertīzes veikšanā. Bez tam sarunu ierakstu orģināli pirmstiesas izmeklēšanas laikā atradās pie cietušās personas un tikai pēc eksperta pieprasījuma tie tika iesniegti ekspertam, procesuāli nenostiprinot tos kā pierādījumus.

Lietā konstatēts, ka /pers. AM/ sadarbībā ar policijas darbiniekiem un viņu atbalstu faktiski veica operatīvās darbības pasākumus – operatīvo sarunu noklausīšanos. Šādā veidā iegūtu sarunu kā pierādījumu izmantošana nav pieļaujama. Nav pieļaujams arī pierādījums – speciālās izmeklēšanas darbības laikā iegūtais audioieraksts, jo lietā neviens dokuments neapstiprina kādā veidā procesa virzītāja lēmums par speciālās izmeklēšanas darbības - personas audio kontroles veikšanu, ir izpildīts, t.i. kas, kad un kādu diktofonu ir izsniedzis /pers. AM/, kādā veidā audioieraksts ir nonācis pie procesa virzītāja un procesuāli nostiprināts.

Kļūdaini tiesa izvērtējusi ekspertu atzinumu par komisijas skaņu ieraksta ekspertīzes veikšanu /pers. M/ vainas pierādīšanai. Eksperta atzinums neatbilst izmantotās metodes "Skaņu ekspertīžu metode" prasībām. /pers. M/ izņemtie balss paraugi nav derīgi personas identifikācijai, jo noklausoties secināms, ka tie satur tikai monotonu priekšmetu, augu un dzīvnieku uzskaitījumu, tāpēc šie paraugi var būt daļēji sakrītoši ar pētāmajām fonogrammām pēc balss augstuma un tembra, bet nekādi nevar būt sakrītoši pēc runas dinamikas, ritma, tempa un intonācijas.

Aizstāvis arī norādīja, ka tiesa lietas pirmstiesas materiālos pieļauto kļūdu, kad nav norādīts dokumenta sastādīšanas gads, nepamatoti atzinusi par pārrakstīšanās kļūdu, kas neatbilst Kriminālprocesa likuma 396.[1], 474.pantā paredzēto procesuālo kārtību pārrakstīšanās kļūdas labošanai.

Aizstāvis G.Rūsiņš, pievienojoties sava kolēģa E.Štāla tiesu debašu runā teiktajam, norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams, jo tiesa taisot notiesājošu nolēmumu, balstījusies uz nelikumīgiem pierādījumiem.

Analizējot pierādījumus, kuri aizstāvja ieskatā ir nelikumīgi, aizstāvis norādīja uz /pers. M/ vainas galveno pierādījumu – telefona sarunām, kuras pretlikumīgi diktofonā ierakstījis liecinieks /pers. AM/. Šo sarunu ierakstīšana diktofonā nav sankcionēta. Arī Ģenerālprokuratūras izziņā nav norāde uz to, ka operatīvo darbību veicējiem būtu bijušas tiesības veikt sarunu ierakstus diktofonā. Aizstāvis atsaucās uz judikatūru - Augstākās tiesas Senāta lēmumu lietā SKK 549/2015, kurā nostiprināta atziņa, ka kriminālprocesā nav izmantojami sarunu ieraksti, kas nav izdarīti operatīvās darbības pasākumu ietvaros.

Bez Augstākās tiesas akcepta iegūtos sarunu ierakstus nevar legalizēt arī caur fonoskopisko ekspertīzi, tādēļ fonoskopiskās ekspertīzes atzinums kā pierādījums nav izmantojams. Bez tam lietā SIA "/Nosaukums A/" piederošais diktofons lietā nav identificēts – nav veikta tā apskate.

Aizstāvis apšaubīja operatīvā eksperimenta veikšanas likumību, norādot, ka /pers. AM/ kā privātdetektīvs nedrīkst veikt operatīvo darbību, to nosaka Detektīvdarbības likuma 12.pants.

Tiesu debašu runā aizstāvis norādīja arī uz apsūdzētajam uzrādīto nekonkrēto apsūdzību – tā satur tikai panta dispozīcijas izklāstu un tādejādi tiek pārkāptas /pers. M/ tiesības uz aizstāvēšanos. /pers. M/ apsūdzībā norādīts, ka viņš bijis noziedzīgo darbību organizētājs, bet nav norādīts kā organizēšanas darbības izpaudās. Tā vietā, lai pie šādas apsūdzības /pers. M/

attaisnotu, tiesa grozījusi prokurora uzrādīto apsūdzību uz smagāku, sniedzot jaunu, konkretizētāku noziedzīgo nodarījumu aprakstu.

Pirmās instances tiesa nepamatoti atteikusies pieņemt un vērtēt neatkarīgā eksperta atzinumu, kuru vēlējies iesniegt tiesas izmeklēšanas laikā. Apelācijas instances tiesa šo atzinumu ir pieņēmusi un tam dodams vērtējums.

Aizstāvja ieskatā prokurora iesniegtais apelācijas protests par apsūdzētajiem noteikto sodu, kurā lūgts izslēgt Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanu, nav pamatots. /pers. M/ personība tiesas spriedumā ir izvērtēta. Kopš notikuma pagājuši vairāk kā septiņi gadi tādēļ tiesai jāapsver jautājums par Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumu piemērošanu.

Aizstāve L.Pētersone iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. P/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas atcelt un /pers. P/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. P/ pievienojās aizstāves L.Pētersones sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot.

Aizstāve uzskatīja, ka ir pārkāptas Kriminālprocesa likuma 405.panta noteiktās prasības, jo 2014.gada 25.aprīļa apsūdzībā nav aprakstīti katra noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi. Nekonstatējot Krimināllikuma normās paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāvu pazīmes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta pirmo daļu tiesai bija jātaisa attaisnojošs spriedums.

Tiesas sprieduma konstatējošajā daļā ir frāzes, kuras, paplašināti tulkojot, var uzskatīt par apsūdzēto darbību paplašinājumu un faktisko apstākļu maiņu. Kriminālprocesa likums nodala prokurora un tiesas funkcijas, līdz ar ko tiesai nebija nekāda tiesiska pamata grozīt prokurora apsūdzību.

Apstākļi, kas tika konstatēti pirmās instances tiesā, un pierādījumi, kas tika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā pierāda to, ka /pers. P/ nav izdarījis viņam inkriminētās darbības, un konkrēti: krimināllietā nav cietušās personas; nav konstatēts pieslēgums naftas produktu vadam; ar 2012.gada 23.janvāra apskates protokolu notikuma vietā tika izņemti priekšmeti un nomazgājumi no tiem, bet pēc DNS ekspertīžu rezultātiem secināts, ka identifikācijai derīgi vīriešu dzimuma personas bioloģiskie materiāli nepieder /pers.P/; pirkstu nospiedumus, kurus varēja identificēt, nav atstājis /pers.P/; viedoklis, ka visas apsūdzētās personas tika aizturētas notikuma vietā, ir nepatiess, jo, kā secināms no aizturēšanas protokola, /pers. P/ tika aizturēts 2012.gada 9.februārī, Salacgrīvā. Par šiem pierādījumiem, kas pilnībā attaisno /pers. P/ viņam inkriminētajās darbībās, tiesa savu viedokli nav paudusi, pilnībā ignorējot šos pierādījumus.

Aizstāvība uzskata, ka sprieduma konstatējošajā daļā minētais ir tikai apgalvojums, kas netika pierādīts ne pirmstiesas, ne tiesas izmeklēšanas laikā, kā arī tiesa neatsaucas uz konkrētiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī atsaucas uz pierādījumiem, kas iegūti pārkāpjot Kriminālprocesa likuma noteiktās prasības. Secinājumus par to, ka noziedzīgas darbības izdarītas organizētā grupā, kurā ietilpst /pers. P/, pirmās instances tiesa secinājusi tikai pēc it kā sarunu atšifrējumiem.

Bez tam, tiesas spriedumā ir norādīts, ka /pers. P/ esot veicis aktīvas darbības - „ organizējis", „tīši bojājis", „veicis zādzību". Aizstāvības ieskatā, tiesa neatsaucas uz konkrētiem, tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kādā veidā šīs aktīvās darbības būtu izpaudušās, jo krimināllietā tādu pierādījumu nav, kā arī tie netika pārbaudīti tiesas izmeklēšanas laikā.

Turpinot tiesu debates aizstāve uzsvēra, ka tiesas izmeklēšanas laikā tika pārbaudīti rakstveida pierādījumi, (6.sējuma lietas 111., 121., 137.,

144 -146., 161., 162., 165., 166., 167.lapa), kas pierāda, ka izņemtais DNS profils neatbilst /pers. P/. bet gan citai nenoskaidrotai personai, kuras DNS profils izņemts citā krimināprocesā. Aizstāves ieskatā minētie rakstveida pierādījumi pilnā apmērā attaisno /pers. P/ pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas un pierāda, ka viņam inkriminētās darbības ir veikusi cita persona.

Pārbaudot rakstveida pierādījumus, tika noskaidrots, ka operatīvajās uzziņās nav norādīti datumi, kad uzziņas sagatavotas. Uzziņās norādītie datumi nesakrīt ar policijas struktūrvienības atšifrējumos norādītajiem datumiem, tāpēc lieciniekam tiesā tika uzdoti jautājumi, kad konkrēti notikušas pašas sarunas, uz ko liecinieks atbildēja, ka par pamatu esot jāņem tie datumi, kas norādīti uzziņās un nevis atšifrējumos. Attiecībā uz telefona sarunu noklausīšanos, par pamatu esot jāņem datums, kas noteikts policijas struktūrvienības atšifrējumos.

Aizstāvība uzskata, ka minētās pretrunas ir būtiskas, kas rada pamatotas šaubas, kad, kurā datumā un laikā sarunas fiksētas.

No /pers. AM/ un /pers. AN/ liecībām, kuras liecinieki sniedza tiesas izmeklēšanas laikā, secināms, ka /pers. AM/ operatīvā eksperimenta ietvaros uz pirmo tikšanās reizi ir devies ar policijas darbinieka /pers. AN/ izsniegto diktofonu, taču visās pārējās reizēs tika izmantots SIA /Nosaukums A/ diktofons, no kura /pers.B/, kuram nav pielaides Valsts noslēpumam, prettiesiski *p*ārrakstīja ziņas, kas bija diktofonā, diskos, pēc tam Valsts noslēpuma objektu - ziņas, kas iegūtas operatīvajā eksperimentā, un nodeva SIA „/Nosaukums A/" darbiniekam /pers. BB/, kurš savukārt, atsaucoties uz „Detektīvdarbības likuma" 10.pantu, ar pavadrakstu diskus nosūtīja policijas darbiniekam /pers. AN/. Minētās /pers. AN/, /pers. AM/, /pers. BB/ darbības ir klajā pretrunā ar likumā „/pers. BO/ Valsts noslēpumu" un Ministru kabineta noteikumos Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksts" noteikto. Bez tam krimināllietā nav neviena dokumenta, pamatojoties uz kuru it kā operatīvā ceļā iegūtās ziņas nonāk krimināllietas materiālos, bet šīs ziņas tiek izmantotas kā pierādījums.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 127.panta trešajā daļā noteiktajām prasībām, izslēdzamas no pierādījumiem operatīvās darbības pasākumos iegūtās ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisko līdzekļu palīdzību, jo tās nav iespējams pārbaudīt šajā likumā noteiktajā procesuālajā kārtībā. No pierādījumiem izslēdzamas arī uzziņas, kurās nav norādīts to sastādīšanas datums. Saskaņā ar „Dokumenta juridiskā spēka likuma" 4.panta pirmās daļas nosacījumiem, šiem rakstveida pierādījumiem nav juridiskā spēka, jo tajā nav iekļauti likumā paredzētie rekvizīti.

CD diskiem un diktofonam nav veiktas apskates, tādā veidā pārkāptas Krimināprocesa likuma 138., 139., 141., 142., 159., 160.pantā noteiktās prasības.

Attiecībā uz speciālo izmeklēšanas darbību - personas audiokontrole, aizstāve norādīja, ka to nedrīkstēja veikt, jo nebija izmeklēšanas tiesneša lēmums par atļauju veikt šo speciālo izmeklēšanas darbību. Pienācīgi neizvērtējot veiktā izmeklēšanas eksperimenta tiesiskumu un tā rezultātā iegūto pierādījumu ticamību un pieļaujamību, tiesa pieļāvusi Krimināprocesa likuma 15., 128., 130., 511.panta pārkāpumu, kas atzīstams par Krimināprocesa likuma būtisku pārkāpumu un ir novedis pie nelikumīga nolēmuma.

Attiecībā par Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas noziedzīgo nodarījumu kvalificējot darbības organizētā grupā, tiesa nav atsaukusies uz konkrētiem pierādījumiem, lai varētu apgalvot, ka darbības veiktas organizētā grupā, līdz ar to aizstāvība uzskata, ka /pers. P/ darbībās nav pierādīta Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas dispozīcijā norādītā obligātā kvalificējošā pazīme, ka darbības veiktas organizētā grupā, kā arī nav pierādīta Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas objektīvā un subjektīvā puse.

Attiecībā par procesuālajiem izdevumiem aizstāve norādīja, ka jau pirmstiesas izmeklēšanas stadijā procesa virzītāji varēja izlemt virkni jautājumu, kas saistīti ar tā saucamo lietisko pierādījumu glabāšanu, pārsūtīšanu, realizāciju un iznīcināšanu.

Ņemot vērā minēto, aizstāve lūdza Kurzemes apgabaltiesu atcelt Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu daļā par /pers.P/notiesāšanu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, 187.panta otrās daļas, jo netika konstatētas un pierādītas minēto pantu dispozīcijās norādītās obligātās kvalificējošās pazīmes, kā arī netika pierādīts, ka darbības veiktas organizētā grupā, kā arī nav pierādīta Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, 187.panta otrās daļas objektīvā un subjektīvā puse, un šajā daļā taisīt jaunu, attaisnojošu spriedumu.

Vienlaikus aizstāve lūdz tiesu pieņemt blakus lēmumu par Valsts amatpersonu, un citu fizisko personu rīcību šajā krimināprocesā, kuras ir pārkāpušas likuma „Par Valsts noslēpumu", MK noteikumu Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksta", Operatīvās darbības likuma, Krimināprocesa likuma noteiktās prasības.

Aizstāve V.Brakša iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. R/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas atcelt un /pers. R/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. R/ pievienojās aizstāves V.Brakšas sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot.

Tiesas sēdē aizstāve pievienojās savu kolēģu teiktajam par pirmās instances tiesas bez tiesiskā pamata grozīto un paplašināto apsūdzību. Pretēji Krimināprocesa likuma 527.pantam nedz apsūdzībā, nedz tiesas spriedumā nav norādītas apsūdzētā /pers. R/ darbības, kā organizētās grupas organizatoram un vadītājam. Lietā nav pierādīta organizētas grupas esamība, tās organizators, lomu sadale. No sprieduma nav saprotams, kādas tad tieši darbības /pers. R/ izdarīja, būdams noziedzīgo darbību organizators.

Tiesa /pers. R/ vainas pierādīšanu balstījusi uz liecinieka /pers. BU/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, kuras pirmās instances tiesas sēdē liecinieks neuzturēja. /pers. BU/ paskaidroja, ka policijas darbinieki viņam uzrādīja /pers. R/ fotogrāfiju, likuši sniegt attiecīgās liecības, kaut gan faktiski viņš apsūdzēto nepazīst.

Aizstāve uzskatīja, ka ekspertu atzinums par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzi, nav vērtējams kā pierādījums, jo tas sniegts, pārkāpjot izstrādāto metodiku. Pirmās instances tiesas sēdē tika nopratināts eksperts /pers. BZ/, bet viņa sniegtie paskaidrojumi nepārliecināja, ka atzinums dots saskaņā ar metodiku "Skaņu ierakstu ekspertīžu metode". Ekspertu atzinumā tika konstatētas kļūdas, kuru labojums līdz šim rakstveidā lietā nav iesniegts.

Apsūdzētais/pers. U/ iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņa atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas atcelt un /pers. U/ attaisnot.

Apsūdzētais/pers. T/ iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par viņa atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas atcelt un /pers. T/ attaisnot.

Aizstāvis R.Jansons apelācijas instances tiesas sēdē pievienojās savu aizstāvamo iesniegtajām sūdzībām un norādīja, ka krimināprocesā nav iegūti pietiekami pierādījumi /pers. T/ vainai pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un /pers. U/ vainai pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas un 187.panta otrās daļas, līdz ar ko spriedums šajā daļā ir atceļams, bet /pers. T/ un /pers. U/ attaisnojami.

Pirmās instances tiesas sēdē valsts apsūdzības uzturētājs izsniedza apsūdzētajiem grozītu apsūdzību, kura neatbilst Krimināprocesa likuma prasībām. Pirmās instances tiesa šo apsūdzību bez tiesiska pamata papildināja, tādejādi to pretlikumīgi grozot. Ar to tiesa mēģināja labot prokurora pieļautās nepilnības.

Lietā nav iegūti nekādi pierādījumi par apsūdzēto /pers. U/ un /pers. T/ vainu, konkrētām viņu veiktajām darbībām. Konstatējot, ka apsūdzētās

personas savā starpā ir pazīstamas, tiesa to atzinusi par pierādījumu.

Kā /pers. U/ vainas pierādījumu dīzeļdegvielas zādzībai organizētā grupā tiesa norādījusi faktu, ka pie viņa atrastas un izņemtas vairākas mobilā telefona SIM kartes, kas pierādot apsūdzētā saziņu ar pārējiem grupas locekļiem. Aizstāvis norādīja, ka šāds secinājums ir tikai tiesas pieņēmums.

/pers. T/ nav bijis iesaistīts telefona sarunās, kuru noklausīšanās un ierakstīšana lietā veikta, bet tiesa tik un tā uzskatījusi, ka viņš saistīts ar dīzeļdegvielas zādzības faktu, jo tika aizturēts netālu no mājām "/Nosaukums O/", kaut gan aizturēšana notikusi 3 km attālumā no minētajām mājām. Šāds pierādījums ir tiesas pieņēmums.

Aizstāvis arī norādīja, ka, ja gadījumā apelācijas instances tiesa atzīst apsūdzētos par vainīgiem viņiem izvirzītajā apsūdzībā, tad lūdz tiesu apsvērt, ka pirmās instances tiesa pilnībā izvērtējusi apsūdzēto personības, tādēļ prokurora iesniegtais protests par Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanas izslēgšanu nav pamatots un ir noraidāms. Bez tam, nosakot apsūdzētajiem sodu, piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta nosacījumi, jo tiesvedības process ievilcies un ir pārkāptas viņu tiesības uz lietas pabeigšanu saprātīgā termiņā. Aizstāvis lūdza ņemt vērā arī /pers. T/ smago veselības stāvokli.

Aizstāvis R.Mediņš iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. N/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas atcelt un /pers. N/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. N/ pievienojās aizstāvja R.Mediņa sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot.

Apelācijas tiesas sēdē aizstāvis uzsvēra, ka apsūdzētajam izvirzītā apsūdzība ir haotiska un neloģiska, tā neatbilst likuma prasībām. Ar spriedumu pirmās instances tiesa /pers. N/ izvirzīto apsūdzību ir grozījusi un tādejādi to paplašinājusi. Lietā nav pierādīti apsūdzībā norādītie apstākļi, kā /pers. N/ ir iekļāvies organizētajā grupā, kādi bija viņa pienākumi.

No sprieduma izriet, ka /pers. N/ ir saistīts ar apsūdzēto /pers. R/, bet lietā nav pierādījumi, ka viņš ar /pers. R/ vai citiem apsūdzētajiem būtu ticies vai jebkādi citādi sazinājies.

Spriedumā arī norādīts, ka /pers. N/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar liecinieka /pers. CA/ liecībām. Liecinieks liecinājis, ka, sekojot pa sniegā iemītām pēdām, tika aizturēts /pers. N/. Bet tas nepierāda faktu, ka /pers. N/ ir saistīts ar dīzeļdegvielas zādzību.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas judikatūrā paustām atziņām (lieta Nr.SKK 333/2007) par organizētu grupu, aizstāvis norādīja, ka lietā nav pierādīts, ka /pers. N/ veicis darbības zinot, ka bez viņa noziedzīgās darbības veic vēl citas konkrētas personas. Lietā nav arī pierādīts, ka /pers. N/ būtu iepriekš apsolījis brīdināt grupas dalībniekus, kā tas norādīts tiesas spriedumā.

Aizstāvis lūdza apelācijas instances tiesu izvērtēt vai nav pārkāptas apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, vienlaicīgi norādot, ka pie šādiem apstākļiem nav pamatots prokurora iesniegtais protests, kurā lūgts noteikt bargākus sodus.

Aizstāvis R.Grīnbergs iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. S/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas atcelt un /pers. S/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. S/ pievienojās aizstāvja R.Grīnberga sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka pirmās instances tiesa taisot notiesājošu spriedumu un atzīstot /pers. S/ par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pieļāvusi divus būtiskus pārkāpumus: 1) pārkāpusi Kriminālprocesa likuma principus, nepamatoti grozot /pers. S/ celto apsūdzību un 2) spriedumā pamatojusies uz nepieļaujamiem pierādījumiem, kā arī uz pierādījumiem, kas neizslēdz saprātīgas šaubas /pers. S/ vainas konstatēšanā.

Apsūdzības uzturēšanas funkcija no tiesas spriešanas funkcijas ir nodalītas un tiesa tiesas sēdē izskata un izlemj tieši pret personu celto apsūdzību pamatotību. Izvērtējot prokurora celto apsūdzību, pirmās instances tiesa apsūdzēto izdarītajā nodarījumā, tajā skaitā arī /pers. S/ inkriminētajā nodarījumā, nav saskatījusi noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktam, ir attaisnojoša sprieduma taisīšanas pamats. Tomēr pirmās instances tiesa grozīja apsūdzību, panākot notiesājoša sprieduma taisīšanu.

Aizstāvja ieskatā, šāda pirmās instances tiesas rīcība nevar tikt atzīta ne par taisnīgu, ne objektīvu, jo, kad pēc pierādījumu izvērtēšanas būtu taisāms apsūdzēto attaisnojošs spriedums, pirmās instances tiesa nolēma apsūdzību grozīt, panākot notiesājoš a sprieduma taisīšanu. Šāds pirmās instances spriedums nevar tikt atzīts par tiesisku un pamatotu.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka tā atzinusi par pierādītu, ka /pers. S/ saskaņā ar lomu sadali organizētā grupā, realizēja dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā. Tā pat pirmās instances tiesa atzinusi par pierādītu, ka 2012.gada 22.janvārī ap plkst. 22.00-23.00 /pers. S/, saskaņā ar lomu sadali, realizēja dīzeļdegvielas 35 636 litri zādzību.

Aizstāvība vērsa tiesas uzmanību uz to, ka prokurora celtajā apsūdzībā /pers. S/ nav inkriminēts, ka viņš būtu realizējis dīzeļdegvielas zādzību. Arī pirmās instances tiesas grozītajā apsūdzībā pastāv pretruna. Un, proti, pirmās instances tiesa par pierādītu atzinusi gan faktu, ka dīzeļdegvielas iesūknēšana automašīnas /TL marka/ kravas piekabē paslēptajā tvertnē veikta pa atvadu no naftas produktu vada, gan faktu, ka dīzeļdegvielas iesūknēšana automašīnas /TL marka/ kravas piekabē paslēptajā tvertnē veikta no kravas furgonā paslēptas tvertnes.

Vienlaikus pirmās instances tiesa, grozot prokurora celto apsūdzību, ir papildinājusi darbību aprakstu arī citiem apsūdzētajiem.

Tā kā apsūdzība visiem apsūdzētajiem celta pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas par organizētā grupā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, tad papildinot noziedzīgo darbību aprakstu kaut vienam no apsūdzētajiem, tas kopumā ietekmē arī visu apsūdzēto atbildību par organizētā grupā izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455. panta trešajai daļai tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Līdz ar to nav šaubu, ka pirmās instances tiesa grozīja prokurora celto apsūdzību, to uzlabojot, lai panāktu apsūdzēto, tajā skaitā, arī /pers. S/ notiesāšanu. Tādējādi pirmās instances tiesa uzņēmās apsūdzības funkciju un pārkāpa Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, Kriminālprocesa likuma 17.pantā noteikto procesuālo funkciju nodalīšanas principu un 23.pantā noteikto tiesas spriešanas principu, kas vienlaikus noveda gan pie Kriminālprocesa likuma 15.pantā noteiktā principa par tiesībām uz lietas izskatīšanu taisnīgā, objektīvā un neatkarīgā tiesā pārkāpumu, gan 20.pantā noteiktā principa par tiesībām uz aizstāvību pārkāpumu.

Apelācijas instances tiesa, līdzīgi kā pirmās instances tiesa, lietu izskata pēc būtības.

Turpmākajā debašu runā aizstāvis pievērsās tiem pierādījumiem, kas šajā lietā attiecas uz /pers. S/. Aizstāvja ieskatā apelācijas instancē nav ne noskaidroti jauni faktiskie apstākļi, ne iesniegti jauni pierādījumi, kas pamatotu /pers. S/ celto apsūdzību.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 131.panta otrajā daļā noteikto, ka liecība ir personas paskaidrojums par konkrētiem faktiem vai apstākļiem, ir

secināms, ka /pers. AN/ liecībā sniegtās ziņas apstiprina /pers. S/ aizturēšanas faktu "/Nosaukums O/" mājas pagalmā, bet nesatur ziņas par apsūdzībā aprakstītajām /pers. S/ veiktām darbībām. Savukārt, par /pers. S/ aizturēšanas faktu "/Nosaukums O/" mājas pagalmā šajā lietā strīda nav.

Vērtējot /pers. CA/ tiesā sniegto liecību ir jāņem vērā, ka liecība par notikumiem "/Nosaukums O/" mājas pagalmā līdz tajā atrodošos esošo personu aizturēšanai, ir ziņas, kuras viņam atstāstījuši viņa padotie darbinieki.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 449.panta pirmo daļu pirmās instances tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Saskaņā ar šī panta otro daļu tiesas sēdē personas sniedz liecības mutvārdos.

Līdz ar to, aizstāvja ieskatā, /pers. CA/ ziņas tiesā nav pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 449.pirmās un otrās daļas kārtībā, jo /pers. CA/ padotie darbinieki sava īpašā statusa dēļ tiesā netika nopratināti. Aizstāvis uzskata, ka ziņas par šiem faktiem tādējādi nevar tikt izmantotas /pers. S/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma pierādīšanā.

Aizstāvis vienlaikus vērsa tiesas uzmanību arī uz to, ka /pers. CA/ liecībā nav ziņu par to, ka /pers. S/ veiktu dīzeļdegvielas iesūknēšanu. Kā arī pārējo liecinieku pirmās instances tiesā sniegtajās liecībās nav ziņu par apsūdzībā aprakstītajām /pers. S/ faktiskajām darbībām.

Aizstāvība vērsa tiesas kolēģijas uzmanību uz to, ka kriminālprocesa materiālos nav ziņu, kas apstiprinātu, ka /pers. BP/ procesa virzītājs /pers. AS/ būtu devis uzdevumu veikt /pers. S/ personas kratīšanu. Līdz ar to pārbaudāms, vai /pers. BP/ /pers. S/ personas kratīšanu veicis procesa virzītāja uzdevumā.

Vienlaikus aizstāvība vēlas vērst uzmanību uz faktiem, kas pierāda, ka lietā figurē persona, kura izmeklēšanā nav noskaidrota, bet visticamāk ir saistīta tieši ar /pers. S/ apsūdzībā inkriminēto dīzeļdegvielas pārsūknēšanu.

Krimināllietas materiālos vairākas ziņas pierāda ne tikai to, ka īpašumā "/Nosaukums O/" ir atradusies vēl kāda cita, šajā kriminālprocesā nenoskaidrota persona, bet arī to, ka šī persona veikusi degvielas pārsūknēšanu, jo šīs personas DNS konstatēts uz priekšmetiem, kas izņemti no atpūtas treilera, kurā atradās spiediena regulēšanai paredzētas iekārtas, kas tieši paredzētas degvielas pārsūknēšanai.

No /pers. S/ sniegtajām liecībām nekādā veidā neizriet tas, ka /pers. S/ aizturēšanas vietā būtu atradies, lai veiktu viņam apsūdzībā inkriminētās darbības. Otrkārt, no minētajām liecībām ir skaidri redzams, ka jau pēc aizturēšanas /pers. S/ norāda uz savu alibi. Savu pozīciju /pers. S/ nekad nav mainījis un to apstiprinājis gan pirmstiesas izmeklēšanā, atkārtoti sniedzot liecības kā aizdomās turētais, gan tiesā, kad tika nolasītas viņa pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības. Pie šādiem apstākļiem /pers. S/ sniegtās liecības uzskatāms par ticamām, jo tās ir sniegtas uzreiz pēc aizturēšanas, tās ir konsekventas un tās atbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem. Pie /pers. S/ sniegtajām ziņām šajā kriminālprocesā būtu pieskaitāms arī viņa personas kratīšanas protokolā sniegtais paskaidrojums.

Turklāt lēmumā par fonoskopiskās ekspertīzes noteikšanu /pers. S/ vārds vispār nav minēts. Proti, fonoskopiskā ekspertīze /pers. S/ balss paraugam šajā kriminālprocesā nav veikta. Tas turpina norādīt uz to, ka izmeklēšanā nav gūti pierādījumi, kas norādītu uz /pers. S/ jebkādām sarunām viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sakarā.

Aizstāvis vērš tiesas uzmanību uz sekojošo: pirmkārt, nenosakot naftas produkta veidu, nav zināms vai uz /pers. S/ apģērba konstatētais naftas produkts ir dīzeļdegviela vai kāds naftas produkts. Otrkārt, pārāk mazais naftas produkta daudzums uz izņemtā apģērba nevar tikt vērtēts par sliktu /pers. S/, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19. panta otro daļu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums. Treškārt, protokolā par aizdomās turētā iepazīstināšanu ar lēmumu par ekspertīzes nozīmēšanu /pers. S/ ir norādījis, ka viņam izņemtās drēbes (raiba virsjaka un zaļas bikses) ir darba apģērbs, ar kuru viņš strādā mežistrādes nozarē uz traktora. Līdz ar to uz /pers. S/ izņemtā apģērba konstatētais naftas produkts nepierāda /pers. S/ saistību ar viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

No minētā secināms, ka lietā nav nodibināti tādi fakti, kas pierādītu /pers. S/ piedalīšanos viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aizstāve A.Kovaļenko iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja, lūdza pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. O/ atzīšanu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas atcelt un /pers. O/ attaisnot. Apsūdzētais /pers. O/ pievienojās aizstāves sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot.

Aizstāve norādīja, ka pirmās instances tiesa spriedumā grozījusi un prettiesiski paplašinājusi prokurora tiesā nepamatoti grozīto apsūdzību apsūdzētajam /pers. O/ un pārējiem apsūdzētajiem, tādejādi pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 48.pantu.

Spriedumā nav analizēti pierādījumi, kuri apstiprinātu /pers. O/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. O/ ir organizētas grupas dalībnieks, nav noskaidrots, ka notikusi viņas aizstāvamā iepazīšanās ar pērējiem grupas dalībniekiem, lai viņš iekļautos organizētajā grupā.

Līdz tiesas dienai /pers. O/ ar daudziem apsūdzētajiem nebija pazīstams. Apsūdzībā norādīts, ka mājas "/Nosaukums O/" Rendas pagastā ir viņa īpašums, kas neatbilst patiesībai. Apsūdzētā dzīves vieta ir pavisam citur. Īpašums "/Nosaukums O/" pieder fiziskai personai, kura lietā pat nav nopratināta. Mājās "/Nosaukums O/" tika veikta kratīšana, kur /pers. O/ nepiedalījās, uz kratīšanas laikā izņemtajiem priekšmetiem viņa DNS netika konstatēts. Konstatētais DNS tiek identificēts – tas ir no personas citā kriminālprocesā.

2012.gada 24.janvārī /pers. O/ tiek aizturēts darba vietā, personas kratīšana netiek veikta. Vēlāk lietā parādās kratīšanas protokols – pie /pers. O/ izņemti dokumenti saistībā ar māju "/Nosaukums O/", pilnvara - bez /pers. O/ paraksta. Dokumenti ir juridiski nepareizi sastādīti un lietā nav skaidrots, kas tos sastādījis.

Lietā nav noskaidrots patiesais cietušais, jo SIA "/Nosaukums A/" ir tikai dīzeļdegvielas transportētājs. Lietā norādīts, ka ar noziedzīgo nodarījumu saistītā dīzeļdegviela izņemta no naftas vada, bet ne no mājām "/Nosaukums O/". /pers. O/ notikuma dienā minētajās mājās "/Nosaukums O/" neatradās.

Aizstāve atzīst, ka /pers. O/ vaina viņam uzrādītajā apsūdzībā nav pierādīta tādēļ viņš atzīstams par nevainīgu un attaisnojams. Divas tiesas instances konstatējušas, ka apsūdzētos pēc prokurora sastādītās apsūdzības nevar notiesāt.

Aizstāve lūdza nepiedzīt no /pers. O/ procesuālos izdevumus, jo viņš ir bezdarbnieks un mazturīga persona.

Prokurors U.Cinkmanis pievienojās un pilnā apmērā uzturēja iesniegto apelācijas protestu. Valsts apsūdzības uzturētājs uzskatīja, ka pirmās instances tiesa apsūdzētajiem piemērotos brīvības atņemšanas sodus nepamatoti noteikusi nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, tādēļ spriedums atceļams daļā par apsūdzētajiem piemēroto sodu, nosakot to tādā apmērā kā lūgts apelācijas protestā.

Pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts. Aizstāvju E.Štāla, G.Rūsiņa, R.Mediņa, R.Grīnberga, L.Pētersones, V.Brakšas, A.Kovaļenko, kā arī apsūdzēto /pers. T/ un /pers. U/ iesniegtās apelācijas sūdzības kā nepamatotas ir noraidāmas. Pirmās instances tiesa savā spriedumā ir pamatojusi lēmumu par apsūdzības grozīšanu, tā atbilst Kriminālprocesa likuma nosacījumiem. To savā lēmumā izskatāmajā lietā apstiprinājis arī Augstākās tiesas Senāts.

Motīvu daļa

Kurzemes apgabaltiesa, iepazinusies ar iesniegto apelācijas protestu un iesniegtajām apelācijas sūdzībām, uzklausījusi aizstāvju un prokurores viedokļus, kā arī pārbaudījusi krimināllietas materiālus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams pilnībā, atzīstot visus apsūdzētos par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, bet apsūdzētos /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/

viņiem celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas atzīt par nevainīgiem un attaisnot.

Krimināllietā iesniegtas deviņas apelācijas sūdzības un apelācijas protests. Savā nolēmumā apelācijas instances tiesa sniedz savu vērtējumu tiem apelācijas sūdzībās un protestā norādītajiem argumentiem un iebildumiem, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi un būtiski konkrētās lietas izspriešanā.

Novērtējot lietas faktiskos apstākļus kopsakarībā ar prokurora celto apsūdzību, pirmās instances tiesa uzskatījusi, ka šī apsūdzība ir grozāma. Tiesa norādījusi, ka pēc prokurora celtās apsūdzības nav iespējama pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normās paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāva pazīmēm.

Spriedumā tiesa atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 23.pantu, norādot, ka izejot no tajā paustā kriminālprocesa pamatprincipa izriet, ka tiesa var grozīt celto apsūdzību, ievērojot kriminālprocesa pamatprincipus, tai skaitā apsūdzētā tiesības uz aizstāvību.

No pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošās daļas secināms, ka tiesas veiktā "apsūdzības grozīšana" izpaudusies precizējot katra apsūdzētā darbības, pārmainot vārdu izkārtojumu teikumos un papildinot apsūdzēto darbības ar notikuma vietas nosaukuma precizējumiem. Bez tam tiesa grozījusi vienu no noziedzīgā nodarījuma kvalificējošajiem apstākļiem, un konkrēti – prokurors savā apsūdzībā bija norādījis, ka dīzeļdegvielas zādzība tika izdarīta no ietaises, kas savieno glabātavas, bet tiesa atzinusi, ka zādzība izdarīta no glabātavas.

Tiesa uzskatījusi, ka tās grozītajā apsūdzībā noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi ir izklāstīti atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām un apsūdzībā netrūkst tādi būtiski apstākļi, kas liegtu apsūdzētajiem realizēt savas tiesības uz aizstāvību, kā arī grozītā apsūdzība neaizskar apsūdzēto tiesības uz aizstāvību, jo visi apsūdzībā norādītie apstākļi tika pārbaudīti tiesas sēdē.

Apelācijas sūdzībās tiesas veiktā prokurora uzrādītās apsūdzības koriģēšana novērtēta kā tiesas pretlikumīga rīcība, kura aizskar apsūdzēto tiesības uz aizstāvību.

Izvērtējusi pirmās instances tiesas spriedumā konstatēto noziedzīgā nodarījuma aprakstu un prokurora uzrādīto apsūdzību, apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa faktiski atzinusi, ka prokurora grozītā apsūdzība nesatur pilnīgu apsūdzēto darbību aprakstu, tādēļ tā ir uzlabojama, pārkārtojot apsūdzības tekstu, pievienojot papildus darbību aprakstus.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka vairāki pirmās instances tiesas labojumi, papildinājumi noziedzīgā nodarījuma aprakstā rada šaubas par tiesas pareizu rīcību, kā rezultātā tā nozieguma aprakstā iekļāvusi papildus nodarījuma faktiskos apstākļus, kas var pasliktināt apsūdzēto stāvokli.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments (turpmāk Augstākā tiesa) vairākārt ir izteicis viedokli par apsūdzības grozīšanu tiesā. Tā 2011.gada 25.janvāra lēmumā lietā Nr.SKK -5/2011 Augstākā tiesa norādījusi, ka tiesa var grozīt apsūdzību, ievērojot kriminālprocesa pamatprincipus, tostarp apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

2009.gada 30.aprīlā lēmumā lietā Nr.SKK-69/09 Augstākā tiesa norādījusi, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmo daļu, kura prasības attiecas arī uz apelācijas instances tiesas spriedumu, notiesājoša sprieduma aprakstošajā daļā tiesa sniedz pierādītā noziedzīgā nodarījuma aprakstu un juridisko kvalifikāciju, minot tā izdarīšanas laiku, vietu, izdarīšanas veidu, apsūdzētā vainas formu, motīvus un šā nodarījuma sekas. Sprieduma aprakstošajā daļā sniegtajā noziedzīgā nodarījuma aprakstā jānorāda nodarījuma faktiskās pazīmes, kas pilnībā atbilst Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas veiktie papildinājumi noziedzīgā nodarījuma aprakstā apsūdzēto apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas ir izslēdzami.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas 2.punktu lēmumā par personas saukšanu pie krimināatbildības (apsūdzībā) norāda katra inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, kas nosaka juridisko kvalifikāciju. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka prokuors šīs likuma normas prasības apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas izskatāmajā lietā faktiski ir izpildījis.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas izdarītais secinājums par nepareizo apsūdzībā norādīto kvalificējošo apstākli – zādzības izdarīšana *no ietaises, kas savieno glabātavas,* ir pareizs, bet nav pieļaujama tā labošana uz citu kvalificējošo apstākli, kas var aizskart apsūdzēto tiesības uz aizstāvību, tādēļ minētais kvalificējošais apstāklis no apsūdzības izslēdzams.

Apsūdzība pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētiem /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ uzrādīta apsūdzība arī pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas par to, ka viņi, darbojoties organizētā grupā, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi, tīši bojājot naftas produktu vadu, „Polocka-Ventspils" 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā, kuru 2011.gada 2.decembrī konstatēja SIA /Nosaukums A/ drošības daļas darbinieki, kā rezultātā tika nodarīts mantisks kaitējums 569,26 Ls (809,98 EUR) apmērā, ko sastāda cauruļvada remontdarbi un pieslēguma likvidācijas darbu izmaksas.

Pēc tam, kad minētais naftas produktu vada bojājums tika likvidēts, /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ līdz 2012.gada 22.janvārim, darbojoties organizētā grupā organizēja nelikumīga pieslēguma vietas atjaunošanu, tīši bojājot naftas produktu vadu, „Polocka-Ventspils" 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā.

Neskatoties uz to, ka apsūdzība uzrādīta par diviem atsevišķiem naftas produktu vada bojājumiem, apsūdzētie saukti pie krimināatbildības par viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas.

Minētā apsūdzība uzrādīta kopā ar apsūdzību pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas kā noziedzīgo nodarījumu kopība. Valsts apsūdzības uzturētājs 2014.gada 12.septembrī pirmās instances tiesas sēdē apsūdzību grozījis, bet daļā par /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ saukšanu pie krimināatbildības pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas tā mainīta netika.

Atzīstot, ka nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzētie /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi, tīši bojājot naftas produktu vadu, „Polocka-Ventspils" 444,623 kilometrā, kuru 2011.gada 2.decembrī konstatēja SIA /Nosaukums A/ drošības daļas darbinieki, pirmās instances tiesa apsūdzību pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas sadalījusi divās daļās – naftas produktu vada tīša bojāšana, kura konstatēta 2011.gada 12.decembrī un naftas produktu vada tīša bojāšana, kura veikta līdz 2012.gada 22.janvārim.

Apsūdzībā par naftas produktu vada tīšu bojāšanu pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas (bojājums konstatēts 2011.gada 12.decembrī) pirmās instances tiesa apsūdzētos /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/ un /pers. R/ atzinusi par nevainīgiem un attaisnojusi, bet apsūdzības otrajā daļā par naftas produktu vada tīšu bojāšanu, kura veikta līdz 2012.gada 22.janvārim, atzinusi par vainīgiem un notiesājusi.

Šādi rīkojoties pirmās instances tiesa ir pastiprinājusi apsūdzēto atbildību, atzīstot, ka viņi izdarījuši divus noziedzīgus nodarījumus pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas, pretēji tam, ka pēc minētā panta viņiem uzrādīta apsūdzība tikai par vienu noziedzīgu nodarījumu. Dotajā gadījumā tiesai bija jāizslēdz no apsūdzības pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas darbības, kas attiecās uz naftas produktu vada tīšu bojāšanu līdz 2011.gada 12.decembrim.

Krimināllikuma 1.panta piektā daļa ietver sevī dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu (*ne bisi n idem*) un nosaka, ka nevienu nedrīkst no jauna tiesāt vai sodīt par nodarījumu, par kuru viņš jau ticis attaisnots. Minētais neizslēdz atkārtotu lietas izskatīšanu saskaņā ar likumu, ja iepriekšējā procesā pieļauts būtisks materiālo vai procesuālo likumu normu pārkāpums, kas varēja ietekmēt lietas iznākumu.

Par cik pirmās instances tiesa apsūdzētos /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/ un /pers. R/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas attaisnojusi, bet prokurora protests par to nav iesniegts, apelācijas instances tiesa nav tiesīga apsūdzētos pēc tā paša panta atzīt par vainīgiem un notiesāt

arī par naftas produktu vada tīšu bojāšanu, kura veikta līdz 2012.gada 22.janvārim. Tādejādi apsūdzētie /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/ un /pers. R/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas ir attaisnojami.

Ņemot vērā, ka apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas attiecībā pret apsūdzētajiem /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ tiek taisīts attaisnojošs spriedums, apelācijas instances tiesa nesniedz savu vērtējumu tiem apsūdzēto aizstāvju apelācijas sūdzībās izteiktajiem iebildumiem un argumentiem, kuri attiecas uz šo apsūdzības daļu.

Apsūdzība pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas

Izvērtējusi lietā pārbaudītos pierādījumus, kā arī iepriekš šajā nolēmumā analizēto par noziedzīgā nodarījuma aprakstu, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. T/ organizētā grupā izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) lielā apmērā:

/pers. M/, /pers.P/ /pers. U/ un /pers. R/ 2011.gada oktobra, novembra mēnesī, precīzi nenoskaidrotā laikā, nolūkā noziegumu – dīzeļdegvielas slepenu nolaupīšanu lielā apmērā no maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils", izveidoja organizētu grupu, kuras sastāvā, sadalot pienākumus, iekļāva /pers. O/, /pers. N/, /pers. S/ un /pers. T/.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/, vadīja un organizēja izveidoto noziedzīgo grupu, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidošanu maģistrālajam naftas produktu cauruļvadam „Polocka – Ventspils" 444,623 km un organizēja dīzeļdegvielas zādzību no minētā naftas produktu vada lielā apmērā.

/pers. O/ atbalstīja dīzeļdegvielas slepenu nolaupīšanu lielā apmērā no naftas produktu cauruļvada „Polocka–Ventspils" 444,623 km, dodot atļauju organizētās grupas dalībniekiem īpašumā /adrese/ uzglabāt nozagto dīzeļdegvielu, bet /pers. N/ un /pers. T/ pienākumos ietilpa kontrolēt un informēt pārējos organizētās grupas dalībniekus par zādzības izdarīšanas labvēlīgiem apstākļiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā. Saskaņā ar pienākumu sadali /pers. S/ pienākumos ietilpa nozieguma izdarīšanas vietā nozagtās dīzeļdegvielas nelikumīga pārsūknēšana.

/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ līdz 2012.gada 22.janvārim, precīzi nenoskaidrotā laikā, darbojoties organizētā grupā, nolūkā izdarīt dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā, organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi maģistrālajam naftas produktu cauruļvadam „Polocka – Ventspils" 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā, kā arī organizēja atvada 5000 metru attālumā izveidošanu - no nelikumīgā pieslēguma vietas naftas produktu vadam „Polocka – Ventspils" 444,623 kilometrā, līdz mājām /adrese/, kur tika ierīkota tvertne 40 m3 tilpumā, nozagtās dīzeļdegvielas uzglabāšanai, kam atļauju deva /pers. O/.

2012.gada 22.janvārī līdz plkst. 22.30, precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ ar /pers. O/ atbalstu, saņemot informāciju no /pers. N/ un /pers. T/, kuri saskaņā ar lomu sadali 2012.gada 22.janvārī, ap plkst. 22.00 līdz 22.30 atradās netālu no īpašuma /Nosaukums O/ un sniedza informāciju par to, ka ir zādzības izdarīšanai labvēlīgi apstākļi, izmantojot izveidoto atvadu, organizēja dīzeļdegvielas 35636 litri, kopā EUR 43657,38 (30682,59 Ls) vērtībā zādzību, no naftas produktu vada „Polocka–Ventspils" 444,623 kilometra, pa atvadu uz tvertni /Nosaukums O/, Rendas pagasta, Kuldīgas novadā, kur /pers. S/ saskaņā ar lomu sadali, realizēja dīzeļdegvielas 35636 litri, kopā EUR 43657,38 vērtībā zādzību, sūknējot dīzeļdegvielu no kravas furgonā paslēptās tvertnes uz automašīnu */Tl marka/,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kravas piekabē paslēpto cisternu, kuru 2012.gada 22.janvārī, ap plkst. 22.30 Kuldīgas novada, Rendas pagasta /Nosaukums O/, nogādāja /pers. R/, līdz viņu noziedzīgās darbības pārtrauca policijas darbinieki.

Tādā veidā /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. O/, rīkojoties saskaņoti organizētā grupā, pildot katrs savu lomu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ar savām darbībām izdarīja zādzību lielā apmērā, nodarot SIA /Nosaukums A/ mantisku kaitējumu EUR 43657,38 apmērā.

Ar savām darbībām apsūdzētie **/pers. M/, /pers.P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ un /pers. O/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kurš paredzēts Krimināllikuma 175.panta ceturtajā daļā**.

51

Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētie savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas neatzina un, izmantojot savas procesuālās tiesības, liecības nesniedza.

Pirmās instances tiesā liecības sniedza tikai apsūdzētais /pers. N/, bet /pers. O/ iesniedza tiesai paskaidrojumus, kuri pēc to nolasīšanas pievienoti lietas materiāliem. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu pirmās instances tiesas sēdē nolasītas /pers. M/ liecības (5.sējuma 162., 165., 174.-178.lietas lapa), /pers. U/ liecības (5.sējuma 99., 102.-103., 107.-108.lietas lapa), /pers. P/ liecības (4.sējums 182., 185.-187.lietas lapa), /pers. R/ liecības (4.sējuma 11.-14., 39.-43.lietas lapa), /pers. S/ liecības (3.sējuma 16.-17., 48.lietas lapa), /pers. T/ liecības (3.sējuma 100.-101., 133.-136.lietas lapa), /pers. O/ liecības (4.sējuma 118.-121., 132.-135.lietas lapa), bet pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītas /pers. N/ liecības (2.sējuma 115., 117.-118., 154.-156., 159.-171.lietas lapa).

Neskatoties uz to, ka apsūdzētie /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. T/ savu vainu viņiem uzrādītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas neatzina, apelācijas instances tiesa atzīst, ka viņu vaina pilnībā pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem, kuri tiesvedības gaitā pārbaudīti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Pirmās instances tiesa vispusīgi analizējusi visus pierādījumus. Apelācijas instances tiesa šajā nolēmumā neatkārtos analizētos pierādījumus detalizēti, bet gan akcentēs būtiskāko.

Apsūdzēto vaina nozieguma izdarīšanā pierādīta ar turpmāk norādītiem pierādījumiem.

Cietušā SIA "/Nosaukums A/" pārstāvis pirmās instances tiesā liecinājis, ka 2012.gada 22.janvārī Rendas pagastā, Kuldīgas novadā, konstatēts SIA /Nosaukums A/ piederošā augstspiediena maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka-Ventspils" tīšs bojājums naftas vada 444,623 kilometrā, kā rezultātā tika nozagta uzņēmumam piederošā dīzeļdegviela 35636 litri. Uz 2012.gada 1.janvāri viena litra cena - 0,8610 Ls. Tā kā nozagtā degviela pilnā apjomā atgriezta atpakaļ, mantiskais kaitējums sakarā ar zādzību nav nodarīts.

SIA /Nosaukums A/ ķīmiski analītiskā laboratorijas izpētes rezultāti par noziedzīgā nodarījuma vietā izņemto naftas produktu pārbaudi apstiprina, ka notikuma vietā izņemtie naftas produktu paraugi ir dīzeļdegviela, kura atbilst tai degvielai, kas tiek transportēta pa cauruļvadu „Polocka – Ventspils" (1.sēj. 174. – 179.lapa). Neskatoties uz to, ka minētā laboratorija nav akreditēta, tiesa atzīst, ka minētais pierādījums ir pieļaujams un ticams pierādījums, kurš vērtējams kopsakarībā ar citiem lietā savāktajiem pierādījumiem. SIA /Nosaukums A/ ķīmiski analītiskā laboratorijas izpētes rezultātus apstiprina arī Kriminālistikas pārvaldes ekspertu atzinums, ka nodarījuma izdarīšanas vietā izņemtais šķidrums ir dīzeļdegviela (1.sējuma 185.-189.lietas lapa).

2012.gada 23.janvārī veikta automašīnas */Tl marka/,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, divu kravas piekabju, tajā paslēpto tvertņu un atpūtas treilera apskate notikuma vietā – Kuldīgas novada, Rendas pagasta mājās "/Nosaukums O/". Ar minēto apskates protokolu un tam pievienotajām fototabulām pierādīts apsūdzībā norādītais, ka zādzība izdarīta sūknējot dīzeļdegvielu no kravas furgonā paslēptās tvertnes uz automašīnu

/Tl marka/ (1.sējuma 123.-165.lietas lapa).

Liecinieks /pers. AN/ liecinājis, ka nozagtā dīzeļdegviela no zādzības izdarīšanas vietā esošajām automašīnu piekabēs iebūvētajām tvertnēm, pārsūknēta SIA /Nosaukums A/ specializētajā automašīnā, no kuras tā secīgi pārsūknēta atpakaļ naftas vadā (14.sējuma 14.lietas lapa). Minētais sakrīt ar apskates protokolā norādīto, ka ar procesa virzītāja atļauju SIA /Nosaukums A/ notikuma vietā no automašīnas */Tl marka/* piekabē iebūvētās tvertnes un no kravas refrižeratora tipa piekabē iebūvētās tvertnes, klātesot /pers. BL/, /pers. R/, /pers. CM/ un eksperta palīgam /pers. CN/, izsūknējusi dīzeļdegvielu. No protokola redzams, ka /pers. R/ atteicies parakstīt protokolu, nenorādot atteikšanās iemeslus.

No 2012.gada 23.janvārī sastādītā akta redzams, ka naftas pārsūknēšanas stacijā "/Nosaukums B/" ir veikta 35636 litru dīzeļdegvielas iesūknēšana maģistrālajā naftas produktu cauruļvadā „Polocka-Ventspils" (1.sējuma 205.lietas lapa). Minētais atbilst cietušā pārstāvja liecinātajam, ka nozagtā dīzeļdegviela atgriezta atpakaļ SIA "/Nosaukums A/", kā arī apstiprina, ka cietušā norādītais nozagtās degvielas daudzums sakrīt ar to, kura izņemta notikuma vietā.

Apelācijas sūdzībās norādīts, ka SIA "/Nosaukums A/" nav pierādījusi savas īpašuma tiesības un konkrēto dīzeļdegvielu. SIA "/Nosaukums A/" veic tikai transportēšanas pakalpojumus, bet dīzeļdegvielas īpašnieks lietā nav noskaidrots.

Tiesa noraida minētos iebildumus. SIA /Nosaukums A/ ir naftas un naftas produktu transportēšanas uzņēmums, kas nodrošina dīzeļdegvielas transportēšanu pa maģistrālo cauruļvadu no Baltkrievijas robežas līdz Ventspilij. Transportējamā degviela atrodas uzņēmuma pārraudzībā un materiālā atbildībā. Tādejādi SIA /Nosaukums A/ pamatoti atzīta par cietušo izskatāmajā lietā.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajam, ka noraidāmi aizstāvju iebildumi par to, ka pie degvielas pārsūknēšanas atpakaļ naftas vadā naftas pārsūknēšanas stacijā "/Nosaukums B/" netika pieaicināti apsūdzētie, jo atgriežot cietušajam tam nozagto mantu, šādu pienākumu Kriminālprocesa likums neuzliek.

Vairākās apelācijas sūdzībās norādīts, ka tiesa, pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 396.[1], 474.pantā noteikto, labojusi procesa virzītājas pirmstiesas procesa laikā pieļautās kļūdas procesuālo dokumentu datumos. Aizstāvji uzskata, ka tādejādi SIA /Nosaukums A/ lietā nav atzīts par cietušo.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies, ka lēmumā par fiziskās personas atzīšanu par juridiskās personas pārstāvi (1.sējuma 116.lietas lapa) un lēmumā par SIA /Nosaukums A/ atzīšanu par cietušo (1.sējuma 117.lietas lapa) norādīts, ka tie sastādīti 2011.gada 8.februārī. Lēmums par juridiskās personas pārstāvi /pers. AU/ paziņots 2012.gada 8. februārī, savukārt lēmumā par SIA /Nosaukums A/ atzīšanu par cietušo norādīts, ka /pers. AU/ ar šo lēmumu iepazinies 2011.gada 8.februārī. Izvērtējot procesuālajos dokumentos norādīto sastādīšanas un iepazīšanās gada atšķirības, kā arī izvērtējot tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, pirmās instances tiesa tās atzinusi par pārrakstīšanās kļūdām, kuras pieļautas procesa virzītājas /pers. AV/ neuzmanības dēļ. Vienlaicīgi tiesa secinājusi, ka pārrakstīšanās kļūdas nav tādas, lai procesuālos dokumentus būtu pamats atzīt par nepieļaujamiem.

Apelācijas instance tiesa secina, ka pirmās instances tiesa nav labojusi pirmstiesas procesa laikā pieļautās pārrakstīšanās kļūdas, bet gan konstatējusi neprecizitāti divu dokumentu sastādīšanas gada norādē un atzinusi, ka pieļautas pārrakstīšanās kļūdas, kam piekrīt arī apelācijas instances tiesa, atzīstot, ka tas neietekmē cietušā SIA /Nosaukums A/ statusu lietā. Apgabaltiesai nav šaubas, ka abi procesuālie dokumenti sastādīti 2012.gada 8.februārī. Par to liecina lietā esošie pārējie procesuālie dokumenti – kriminālprocess ierosināts 2012.gada 3.janvārī, lietā liecinošo personu nopratināšanas veiktas 2012.gadā utt.

Apsūdzēto vaina pierādīta ar operatīvās izstrādes lietas materiāliem ar kuriem apelācijas instances tiesa pēc procesa dalībnieku lūguma ir iepazinusies un izvērtējusi.

Kriminālprocesa likuma 500.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja krimināllietā kā pierādījumu izmanto operatīvās darbības pasākumos iegūtās ziņas, tiesa pēc prokurora, cietušā, apsūdzētā vai viņa aizstāvja lūguma drīkst iepazīties ar operatīvās darbības materiāliem, kas nav pievienoti krimināllietai un kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, lietas materiālos un nolēmumā norādot, ka šie materiāli ir izvērtēti.

Kriminālprocess izskatāmajā lietā uzsākts 2012.gada 2.janvārī (1.sējuma 5.lietas lapa), bet operatīvā lieta uzsākta 2011.gada oktobra mēnesī.

Operatīvās darbības likuma 18.panta otrā daļa nosaka, ka operatīvās darbības process var sākties pirms kriminālprocesa uzsākšanas, tas var norisināties kriminālprocesa laikā un turpināties pēc tā pabeigšanas.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas uzziņa liecina, ka no 2011.gada 4.novembra līdz 2012.gada 9.februārim veikti Augstākās tiesas akceptēti sevišķā veidā veicamie operatīvās darbības pasākumi attiecībā pret /pers. M/, proti, operatīvā nepublisku sarunu slepena noklausīšanās kopā pa deviņiem tālruņa numuriem. Savukārt Ģenerālprokurora uzziņa pierāda, ka laika posmā no 2011.gada 28.oktobra līdz 2012.gada 7.janvārim saskaņā ar Operatīvās darbības likuma 15.panta trešo daļu, attiecībā uz /pers. M/ akceptēti trīs operatīvie eksperimenti ar nolūku noskaidrot /pers. M/ rīcību un nodomus par dīzeļdegvielas zādzību no SIA /Nosaukums A/ piederošā augstspiediena maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka-Ventspils" (1.sējuma 17., 21.lietas lapa).

Operatīvās darbības likuma 4.panta trešā daļa nosaka, ka operatīvās darbības pasākumiem, to veikšanas veidam, apjomam un intensitātei ir jāatbilst apdraudējuma veidam un bīstamības pakāpei.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pēc iepazīšanās ar operatīvās izstrādes lietu tai nav objektīva pamata apšaubīt, ka operatīvā nepublisko telefonsarunu noklausīšanās, trīs operatīvie eksperimenti /pers. M/ operatīvās izstrādes lietas ietvaros, veikti likumīgi, tie bija samērīgi un nekādā veidā nerada objektīvas šaubas par darbību atbilstību Operatīvās darbības likuma prasībām. Veicot operatīvās darbības, ir ievēroti Kriminālprocesa likuma 12.pantā nostiprinātie cilvēktiesību garantēšanas principi. Tiesa secina, ka attiecībā pret /pers. M/ nav notikusi uzkūdīšana, vai citā veidā prettiesiski panākts, ka persona pret savu gribu izdara viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus.

Attiecīgi, izvērtējot operatīvo pasākumu rezultātā iegūtās ziņas, proti, fiksētās nepubliskās sarunas, tiesa atzīst tās par pieļaujamiem pierādījumiem izskatāmajā kriminālprocesā. Vienlaicīgi, iepazīstoties ar operatīvās izstrādes materiāliem, tiesa ir guvusi apstiprinājumu tam, ka SIA "/Nosaukums A/" drošības dienesta darbinieks /pers. AM/, kurš lietā pratināts kā liecinieks, ir piesaistīts speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu veikšanā ar uzdevumiem operatīvās lietas ietvaros.

Saskaņā ar 2012.gada 6.janvāra diviem tiesas lēmumiem, tiesa pēc procesa virzītāja lūguma ir atļāvusi veikt speciālo izmeklēšanas eksperimentu un speciālās izmeklēšanas darbības – /pers. M/ un citu iespējamo līdzdalībnieku noziedzīgās darbības kontroli, iesaistot šajā kontrolē liecinieku /pers. AM/. Atļauja veikt eksperimentu dota laika periodam no 2012.gada 16.janvāra līdz 2012.gada 4.februārim (1.sējuma 73., 96.lietas lapa). Savukārt procesa virzītāja 2012.gada 16.janvārī pieņemtais lēmums par speciālās izmeklēšanas darbības – personas audiokontroles veikšanu apliecina, ka /pers. AM/ piekrīt, ka tiek veikta viņa audio kontrole tikšanās laikā ar /pers. M/ 2012.gada 16.janvārī, izmantojot diktofonu (1.sējuma 75.lietas lapa).

Visas augstāk minētās speciālās darbības veiktas atbilstoši Kriminālprocesa likumā noteiktajām prasībām un nepārkāpjot personai garantētās tiesības. Šīs darbības liecina, ka /pers. M/ un ar viņu saistītās personas kopš 2011.gada oktobra atradās tiesībsargājošo institūciju redzeslokā, lai pārbaudītu apsūdzētā un ar viņu saistīto personu nodomus, rīcību saistībā ar dīzeļdegvielas zādzību no SIA /Nosaukums A/ piederošā augstspiediena maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka–Ventspils", nolūkā izdarīt dīzeļdegvielas zādzību. Tas arī pierāda, ka liecinieks /pers. AM/, kurš ir SIA

/Nosaukums A/ drošības dienesta darbinieks, bija tā persona, kura operatīvo eksperimentu un speciālā izmeklēšanas eksperimenta laikā, kā eksperimenta veicējs, regulāri sazinājās ar /pers. M/, lai fiksētu apsūdzētā un ar viņu saistīto personu nodomus, rīcību.

Minētais izslēdz apelācijas sūdzībās norādīto, ka liecinieks /pers. AM/ veicis nelikumīgas operatīvās darbības attiecībā pret /pers. M/.

Ar lietā pārbaudītajiem tālāk analizētajiem pierādījumiem apstiprinās, ka /pers. M/ ir meklējis SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbinieku vidū personu, kura piekristu sadarboties, lai izdarītu dīzeļdegvielas zādzību, un /pers. AM/ bija tā persona, kura tika iesaistīta gan operatīvajā darbībā, gan speciālajā izmeklēšanas eksperimentā ar nolūku noskaidrot /pers. M/ un pārējo līdzdalībnieku loku un rīcību šīs zādzības īstenošanā.

Tā liecinieks /pers. AN/ (Valsts policijas darbinieks) pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka /pers. M/ pēc savas iniciatīvas un gribas vērsies pie SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbiniekiem, lai nodibinātu kontaktus un vienotos par sadarbību dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanā no maģistrālā naftas vada. Uz tikšanos ar /pers. M/ devies /pers. AM/. Visas tikšanās līdz pat 2012.gada 23.janvārim notikušas pēc /pers. M/ gribas, viņš arī regulāri ticies un sazvanījies ar /pers. AM/. Sarunās pats /pers. M/ teicis, ka darbojas kopā ar citām personām un to starpā valda stingra kārtība. Nozieguma sagatavošanas un izdarīšanas laikā /pers. M/ regulāri kontaktējies ar /pers. U/ un /pers. P/. Nozieguma izdarīšanas vietā aizturētās personas /pers. R/ un /pers. S/ bijuši izpildītāji, bet /pers. N/ un /pers. T/ bijuši novērotāji. Viņu uzdevums bija novērot apkārtni ap nozieguma izdarīšanas vietu, ziņot grupas dalībniekiem par tuvojošām personām (14.sējuma 14.lietas lapa).

Liecinieka /pers. AN/ liecības apstiprina viņa paša ziņojums, kurā norādīts, ka pie SIA /Nosaukums A/ apsardzes daļas darbinieka /pers. BD/ vērsusies persona vārdā /pers.M/ ar piedāvājumu sadarboties dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanā no naftas vada. Minētais ziņojums apstiprina un sakrīt ar liecinieka /pers. AN/ liecību par to, ka uz tikšanos ar /pers. M/ devies /pers. AM/, kurš piekritis sadarboties ar policijas darbiniekiem, lai pārbaudītu /pers. M/ rīcību. Tāpat liecību apstiprina turpmāk norādītās liecinieku liecības un rakstveida pierādījumi to kopumā (1.sējuma 14. – 15.lietas lapa).

No minētā ziņojuma arī izriet, ka /pers. M/ tikšanās laikā /pers. AM/ iedevis četrus telefonus, sakaru uzturēšanai starp viņiem abiem. Ziņojums sakrīt ar /pers. AM/ liecībām par to, ka /pers. M/ mainījis telefona numurus, un sakrīt ar uzziņu par nepublisko sarunu noklausīšanos, kuros noklausīti deviņi telefoni, kurus izmantojis /pers. M/ saziņai, gan ar /pers. AM/, gan citiem organizētās grupas dalībniekiem, tāpat minētais sakrīt ar informāciju no mobilo sakaru pakalpojumu sniedzējiem (7.sējums, 8.sējums) un shēmu par organizētās grupas dalībnieku savstarpējo saziņu, mainot telefona numurus, tai skaitā tie mainīti /pers. M/ saziņai ar /pers. AM/ (8.sējums 195.lapa), kas pierāda, ka apsūdzētie savstarpēji uzturējuši intensīvu saziņu, savā starpā sazinoties, izmantojot dažādus mobilo telefonu numurus.

Tas apstiprinās arī ar /pers. U/ personas kratīšanas protokolu, kas veikta pēc viņa aizturēšanas – kratīšanas laikā pie /pers. U/ atrastas un izņemtas trīspadsmit SIM kartes un to ietvari, un seši mobilie telefoni (5.sējuma 72.lietas lapa). Pie /pers. U/ izņemto mobilo telefonu apskates protokols pierāda, ka tajos ir ziņas par saziņu ar /pers. N/, /pers. R/ un /pers. T/ (5.sējuma 79.-80.lietas lapa).

Kratīšanas laikā pie /pers. M/ atrastas un izņemtas piecas SIM kartes, mobilais telefons, bet personas kratīšanas laikā pie /pers. R/ izņemto mantu apskates protokols pierāda, ka 2012.gada 23.janvārī pie /pers. R/ atrasts viens mobilais telefons, kurš pierāda viņa saziņu ar /pers. O/, uz telefona numuru /telef.numurs/ (4.sējum 5.lietas lapa, 8.sējuma 195.lietas lapa). Pie /pers. O/ kratīšanas laikā izņemtā telefona apskates protokols pierāda viņa saziņu ar /pers. T/ (4.sējuma 108., 109.lietas lapa). /pers. P/ personas kratīšanas laikā pie viņa atrastas un izņemtas trīs SIM kartes, "Zelta Zivtiņas" atjaunošanas čeks, sešas "Zelta Zivtiņas" SIM kartes ietvari ar SIM kartēm (4.sējuma 165.-171.lietas lapa).

Izvērtējot pie /pers. M/, /pers. U/ un /pers.P/atrasto lielo skaitu SIM karšu (mobilo saziņas līdzekļu), apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem, ka minētais pierāda, ka organizētās grupas dalībnieki savu saziņu ir centušies slēpt un veidojuši to tā, lai netiktu atklātas sarunas un personas ar ko sarunas tiek vestas. Minētais pierāda apsūdzēto saistību ar noziedzīgu nodarījumu organizēšanu un vadīšanu, jo saprātīgam mobilo telefona sakaru lietotājam nav nepieciešams tik liels skaits mobilo telefonu un mobilo SIM karšu, lai nodrošinātu komunikāciju ikdienā. Šāds secinājums sakrīt ar liecinieku /pers. AM/ un /pers. BU/ liecībām, kuras analizētas tālāk šajā nolēmumā, ka gan /pers. M/, gan /pers. R/ regulāri mainīja telefonus un SIM kartes. Lietā nav iegūti pierādījumi, kuri objektīvi attaisnotu un ticami izskaidrotu tik liela skaita saziņas līdzekļu nepieciešamību apsūdzētajiem.

Liecinieks /pers. BD/ pirmās instances tiesā liecinājis, ka 2011.oktobra mēnesī, pie viņa ieradies vīrietis, kuru atpazīst, kā apsūdzēto /pers. M/, kurš piedāvājis viņam kā SIA /Nosaukums A/ maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka–Ventspils" apsargam, sadarboties, lai varētu izsekot apsardzes automašīnu pārvietošanos. Šādu sadarbību /pers. M/ lieciniekam piedāvājis pēc savas brīvas gribas, ar mērķi, lai varētu veikt dīzeļdegvielas zādzību. /pers. BD/ sadarbībai nav piekritis, bet par minēto ziņojis tiešajam priekšniekam /pers. AM/, pēc tam 2011.gada oktobrī noorganizējis /pers. M/ tikšanos ar /pers. AM/ (14.sējuma 31.lietas lapa).

Liecinieks /pers. AS/ (izmeklētājs) pirmās instances tiesas sēdē apstiprinājis, ka operatīvajās darbībās un speciālajās izmeklēšanas darbībās bijis iesaistīts SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbinieks /pers. AM/. Sarunu ierakstus diktofonā, starp /pers. AM/ un /pers. M/, /pers. AM/ ierakstījis pēc savas iniciatīvas, un pēc tam sarunu ieraksti tika nodoti policijai (14.sējuma 14.lietas lapa).

Liecinieks /pers. AM/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka pēc tam, kad no /pers. BD/ uzzinājis, ka /pers. M/ ir izrādījis pastiprinātu interesi par to, vai kāds no SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbiniekiem piekristu sadarboties dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanā, viņš piekritis sadraboties ar policijas darbiniekiem, lai noskaidrotu par /pers. M/ un ar viņu saistīto personu plāniem un rīcību attiecībā uz nelikumīgā pieslēguma izveidošanu naftas vadam ar tālāku dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanu. Pats pēc savas iniciatīvas diktofonā ierakstījis sarunas ar /pers. M/, kuras nodevis policijas darbiniekiem. Lai iegūtu /pers. AM/ uzticību, /pers. M/ pastāstījis par sevi, pastāstījis arī, ka noziedzīgos nodarījumus neplāno izdarīt viens, bet ir saistīts ar citām personām. Tikšanās reizēs /pers. M/ viņam devis vairākus mobilos telefonus, pēc tam arī tos mainījis. Ar /pers. M/ ticies vismaz kādas 15 reizes dažādās vietās – Jūrmalā, Rīgā, Tukumā. Sarunu laikā /pers. M/ norādījis uz citiem grupas dalībniekiem, viņam izdevies noskaidrot sadarbību ar /pers. P/, jo /pers. M/ sīki aprakstījis ar /pers. P/ saistītās mājas Rendā, kā arī norādījis, ka visi grupas dalībnieki ir no Kuldīgas un Rendas. No /pers. M/ uzzinājis par atvada izveidi līdz mājām "/Nosaukums O/", kur kravas automašīnās tiks iepildīts nozagtais naftas produkts. Saskaņā ar policijas doto uzdevumu /pers. AM/ veicis darbības, lai SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbinieki neatklātu /pers. M/ un viņa grupas dalībnieku nelikumīgās darbības pie naftas vada (14.sējuma 15.lietas lapa). Liecinieka liecības sakrīt ar viņa sniegtajiem dienesta ziņojumiem par tikšanās gaitu ar /pers. M/ operatīvā eksperimenta ietvaros, ar pārskatu par speciālās izmeklēšanas darbības veikšanu, nepublisko sarunu atšifrējumiem (1.sējuma 32.-34., 36.-38., 47.-49., 74.lietas lapa; 9.sējums līdz 12.sējuma 29.lietas lapa).

Lietas materiāliem pievienots 2012.gada 1.februāra izņemšanas protokols, ar kuru /pers. AM/ izsniedz policijas darbiniekiem mobilo telefonu ar SIM kartēm un atjaunošanas kartēm, kuras viņam tikšanās laikā devis /pers. M/, lai uzturētu saziņu ar /pers. AM/ (1.sējuma 101.lietas lapa).

Apelācijas instances tiesa norāda, ka ar lietas materiāliem neapstiprinās apelācijas sūdzībās norādītais, ka lietas materiāliem pievienotie dienesta ziņojumi ir bez datuma un tādēļ nav izmantojami kā pierādījumi. Kā redzams, lietā ir policijas darbinieka /pers. AN/ ziņojumi, kurus viņš parakstījis un pie paraksta norādījis arī datumu, mēnesi, gadu (1.sējuma 14.-15., 22.lietas lapa). Bez tam, dienesta ziņojumus iesniedzis arī SIA "/Nosaukums A/"Apsardzes nodaļas vadītājs /pers. AM/ un uz tiem ir norādīts to sastādīšanas datums (1.sējuma 30., 32.-34., 36.-38., 39., 41.-42., 47.-49.lietas lapa).

Noziedzīgā nodarījuma aprakstā 2012.gada 22.janvārī konstatētās apsūdzēto darbības pierādītas ar tālāk analizētajiem pierādījumiem.

Liecinieks /pers. CA/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka saskaņā ar procesa virzītāju doto uzdevumu, viņa vadītās pretterorisma vienības „Omega" darbinieki 2012.gada 19.un 22.janvārī novērojuši apkārtni ap mājām /adrese/. 2012.gada 19.janvārī darbinieki redzējuši kā ap plkst.23.00. līdz 23.40 no mājas pagalma izbrauc kravas automašīna /TL marka/, ar zaļu piekabi. Šajā dienā darbinieki fiksējuši, ka ap plkst. 20.00 līdz 20.30 ar baltas krāsas automašīnu atbraucis druknas miesas būves vīrietis, kurš iegājis mežā, netālu no mājām. Arī 2012.gada 22.janvārī, šis pats vīrietis iegājis pie krustojuma mežā, tajā pašā vietā, kur 2012.gada 19.janvārī un šoreiz vīrietim līdzi bijis saliekamais ķeblītis. Minētais vīrietis, apmēram 300 metrus mežā, no vietas, kur bijis iegājis, tika aizturēts. 2012.gada 22.janvārī /Nosaukums O/ mājas pagalmā atradusies kravas *refrižeratora* tipa piekabe. Plkst. 22.10 un 22.30 no mājas iznākusi nezināma persona, kura rūpīgi aplūkojusi apkārtni un tad atgriezusies atpakaļ mājā. Ap plkst. 23.00 no Kuldīgas puses mājas pagalmā iebraukusi /TL marka/smagā automašīna ar piekabi, un pie automašīnas atradušies divi vīrieši, kuri savstarpēji sarunājušies, staigājuši no automašīnas /TL marka/uz kravas *refrižeratora* tipa piekabi un kaut ko darījuši. /TL marka/automašīna un kravas *refrižeratora* tipa piekabe bijušas savstarpēji savienotas ar šļūteni. Apmēram pēc 15 minūtēm, veikta minēto vīriešu aizturēšana. 2012.gada 22.janvāra vakarā bijis tikko uzsnidzis sniegs un tajā ir bija redzams, ka netālu no mājām ir atradusies vēl viena persona, kura devusies prom. Sniegā aizbēgušās personas pēdas bijušas labi redzams un, sekojot pa tām, pēc, apmēram, 2,5 km tika aizturēts vīrietis, kurš bijis saskrējies, smagi elpojis, bez spēka (14.sējuma 14.lietas lapa).

Liecinieka /pers. CA/ liecības pārbaudītas tieši, nopratinot viņu pirmās instances tiesas sēdē, tādēļ neatbilst patiesībai aizstāvja R.Grīnberga apelācijas sūdzībā norādītais, ka liecinieka liecības nav pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 449.panta pirmās un otrās daļas kārtībā, un nav izmantojamas kā pierādījums.

Lietā savāktie pierādījumi apstiprina, ka mežā aizturētā persona ir apsūdzētais /pers. T/, pie mājām "/Nosaukums O/" aizturētās personas ir apsūdzētie /pers. R/ un /pers. S/, bet vistālāk aizturētā persona ir apsūdzētais /pers. N/.

Arī liecinieks /pers. AN/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka 2012.gada 22.janvārī ap plkst.22.30 Rendas pagastā pie mājām "/Nosaukums O/" tika aizturēts /pers. T/, tālāk no savas atrašanās vietas pie mājām "/Nosaukums O/" tika aizturēts aizbēgušais /pers. N/, bet mājas pagalmā tika aizturēti /pers. R/ un /pers. S/. Arī savā dienesta ziņojumā /pers. AN/ norādījis, ka dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanas laikā „/Nosaukums O/", Rendas pagastā, Kuldīgas novadā, aizturēti /pers. S/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. N/ (1.sējuma 102.lietas lapa).

Ar minēto ziņojumu arī pierādīts, ka zādzības izdarīšanas vietā izņemts kravas vilcējs, divas puspiekabes ar ierīkotām slēptām tvertnēm dīzeļdegvielas pārvadāšanai un uzglabāšanai, 36565 litri dīzeļdegviela, kuras daudzums precizēts ar aktu, treilers, manometrs, video novērošanas ierīces, kā arī likvidēts nelikumīgs pieslēgums cauruļvadam ar, apmēram, piecus kilometrus garu atvadu, līdz mājām /adrese/. Ziņojumā minēto /pers. AN/ apstiprinājis arī sniedzot liecības tiesā.

2012.gada 23.janvāra akts Nr.03-12 apstiprina, ka naftas pārsūknēšanas stacijā "/Nosaukums B/" no nelikumīgās pieslēguma vietas pieņemta dīzeļdegviela 35636 litri (1.sējuma 205.lietas lapa).

Ar apskates protokolu un tam pievienoto fototabulu pierādīts kādā veidā /Nosaukums O/ mājas pagalmā bija izvietota automašīna */Tl marka/* ar piekabi, kurā bija iebūvēta cisterna degvielas pārvadāšanai, piekabe ar pelēku tentu, kurā bija iebūvēta cisterna dīzeļdegvielas iesūknēšanai pa atvadu no naftas vada, lai tālāk to pārsūknētu automašīnā */Tl marka/* - automašīna */Tl marka/* ir savienota ar šļūteni un ar cisternu, kura atrodas stacionāri izvietotajā piekabē ar pelēkas krāsas tentu, kurā atrodas dīzeļdegviela. Pie cisternas pievienots atvads no nelikumīgā pieslēguma pie naftas produktu vada, savukārt atvads no zemes pievienots cisternai, kura slepeni iebūvēta piekabē ar pelēko tentu (1.sējuma 123.– 165.lietas lapa).

Apskates protokols pilnībā sakrīt ar liecinieku /pers. CA/, /pers. AN/ un /pers. AS/ liecībām, kā arī pilnībā apstiprina /pers. AM/ liecību par to, ka /pers. M/, /pers. U/, /pers.P/, /pers. R/, organizējuši atvada izveidošanu no pieslēguma vietas uz /Nosaukums O/ mājām, no kurienes izdarīta dīzeļdegvielas zādzība. Tāpat minētais pilnībā sakrīt ar telefona sarunās un diktofona sarunās fiksēto starp /pers. M/ un /pers. AM/, kā arī starp /pers. M/ un /pers.P/, /pers. R/, /pers. U/ par atvada izbūvi un tehnikas izvietošanu. Minētais sakrīt ar /pers. BU/ liecībām par to, ka viņam pēc /pers. R/ norādījumiem bija pienākums saremontēt automašīnu */Tl marka/* ar piekabi un to, ka automašīnas piekabē viņš atklājis slepeni iebūvētu cisternu.

Liecinieks /pers. BU/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā 2012.gada 2.februārī (saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu liecības nolasītas pirmās instances tiesas sēdē) liecinājis, ka nepazīstams vīrietis no viņa nomājis automašīnu "/TL marka/" un puspiekabi. Apmēram, 2010.gadā šis pats vīrietis piedāvājis viņam uz sava vārda reģistrēt automašīnu */TL marka/* ar v.n. /reģ.numurs/un iznomāt to /pers. CU/. Vēlāk nepazīstamais vīrietis piezvanījis un prasījis, lai liecinieks veic minētajai automašīnai tehnisko apskati. Automašīnai apskati izgājis, bet piekabei F6773 - nē. 2011.gada pavasarī nepazīstamais vīrietis vienojies ar liecinieku par remonta veikšanu automašīnai */TL marka/* ar v.n. /reģ.numurs/un piekabei F6773. Remonts bija jāveic Ēdolē. Nepazīstamais vīrietis licis viņam izslēgt mobilo telefonu un saziņai iedevis citu telefonu. Neko nepaskaidrojot, vīrietis SIM kartes un telefonus mainījis regulāri. Remonta laikā, paceļot piekabes pārvalku, liecinieks ieraudzījis, ka tās kravas nodalījumā ir iebūvēta cisterna (2.sējuma 29.-32.lietas lapa). Liecinieks pēc fotogrāfijām atpazinis, ka persona, kas viņam lūdza veikt tehnisko apskati, automašīnai /TL marka/, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, un piekabei F6773, un nolīga liecinieku automašīnas remonta veikšanai, kā arī kontrolēja automašīnas remontu, bija /pers. R/, kura iesauka bijusi "/iesauka A/", tā tikusi lietota savstarpējā saziņā (2.sējuma 38.lietas lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. BU/ neuzturēja savas pirmstiesas procesa laikā sniegtās liecības, paskaidrojot, ka liecības ir nepatiesas un policijas darbinieki viņam piespieduši tādas sniegt (14.sējuma 84.lietas lapa).

Izvērtējot minētā liecinieka kā pirmstiesas procesā, tā tiesā sniegtās liecības, kā arī pārējos iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. BU/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības ir patiesas un ticamas, jo liecinieks detalizēti, secīgi un ticami liecinājis par apstākļiem, par kuriem policijas darbiniekiem nekādā veidā nevarēja būt zināms, piemēram, par /pers. R/ iesauku, par nepieciešamību iziet transportlīdzekļa tehniskās apskates, par automašīnas remonta gaitu, jo visas minētās darbības bija notikušas pirms tika ierosināta gan operatīvā lieta, gan pats kriminālprocess. Lietā nav neviena objektīva pierādījuma tam, ka liecinieks /pers. BU/ šajā laikā būtu bijis policijas darbinieku redzeslokā. Tiesa /pers. BU/ 2012.gada 2.februārī sniegto liecību atzīst par ticamu, pieļaujamu pierādījumu, ar kuru lietā tiek nodibināti nozīmīgi juridiski fakti.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu pirmās instances tiesas sēdē nolasītas liecinieka /pers. CU/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās liecinieks apstiprina, ka pēc nepazīstama vīrieša lūguma pie zvērināta notāra parakstījis automašīnas */TL marka/* ar v.n. /reģ.numurs/nomas līgumu no /pers. BU/ ((2.sējuma 29.-32., 33.lietas lapa).

Apsūdzēto vaina pierādīta arī ar 2012.gada 23.janvāra kratīšanas protokolu, kurš apstiprina, ka /Nosaukums O/, Rendas pagasta, Kuldīgas novadā, atrasta un izņemta automašīna */Tl marka/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un piekabe ar zilu tentu, atpūtas treileris „Monza" Deluxe, kravas piekabe ar gaiši pelēku tentu un zemes blietēšanas ierīce (1.sējuma 120.lietas lapa)., ar liecinieka /pers. CV/ liecībām, kurš kā SIA /Nosaukums A/ apsardzes darbinieks pēc nozieguma atklāšanas un vainīgo aizturēšanas bija apsargājis nelikumīgā pieslēguma vietu, kā arī mājas pagalmā automašīnas, kurās atradās uzņēmumam piederošā dīzeļdegviela.

Ar nelikumīgā pieslēguma vietas maģistrālajam naftas produktu cauruļvadam „Polocka – Ventspils" vada 444,623 km, kas atrodas Rendas pagastā, Kuldīgas novadā, apskates protokolu un tai pievienoto fototabulu ir pierādīts, ka no pieslēguma vietas iziet atvads (šļūtene), kurš ierakts zemē. Protokolā secīgi un sīki aprakstīta pieslēguma izveides vieta, veids, izmantotie līdzekļi, kā arī to kā atvads ierakts zemē - atvads ir veidots (ierakts) zem

zemes, apmēram 1,5 metra dziļumā, izvadīts pa zemi, zem autoceļa Kuldīga – Rīga, un pēc tam pa ceļa otru pusi gar ceļa malu, šķērsojot mazāk svarīgus ceļus, tas turpinās līdz krustojumam pie autobusa pieturas „Paipalas", kur pagriežas pa kreisi, virzienā uz /Nosaukums O/ mājām gar grāvja malu, pāri grāvim pieiet pie /Nosaukums O/ mājas šķūnīša, kur savienots ar piekabē paslēpto cisternu. Atvada garums ir apmēram pieci kilometri (2.sējuma 1.-25.lietas lapa). To, ka apsūdzētie organizēja atvada izveidi zem šosejas, apstiprina /pers. M/ saruna ar /pers. AM/ (9.sējuma 97.lietas lapa).

/pers. T/ kratīšanas protokols pierāda, ka pēc aizturēšanas kratīšanas laikā pie viņa atrasts un izņemts salokāms krēsls, kas sakrīt ar liecinieka /pers. CA/ liecību, par to, ka vienai no personām, kura bija druknas miesas būves un kurš 2012.gada 22.janvārī netālu no /Nosaukums O/ mājām pildīja novērotāja pienākumus, līdzi bija saliekams krēsls (3.sējuma 98.lietas lapa).

Organizētās grupas darbība pierādīta ar nepublisko sarunu atšifrējumiem – /pers. AM/ diktofonā ierakstītajām sarunām ar /pers. M/, kā arī ar telefona sarunām, kuras iegūtas speciālo izmeklēšanas darbību rezultātā. Tās ir deklasificētas un mainīta to slepenības pakāpe. /pers. AM/ tikšanās ar /pers. M/ līdz kriminālprocesa uzsākšanai 2012.gada 3.janvārim notikusi operatīvās lietas ietvaros.

Nepubliskās sarunas pierāda, ka /pers. M/ pēc savas gribas tikās ar /pers. AM/, pierunāja uz sadarbību, regulāri sazinājās ar /pers. AM/ un sarunājās par pieslēguma izveidi naftas vadam, par naftas zādzības iespējamo apjomu (9.sējuma 63.-75.lietas lapa). Tā pirmajā sarunā, kura notika 2011.gada 31.oktobrī, /pers. M/ (sarunā atzīmēts V3) cenšas /pers. AM/ (V2) pierunāt uz sadarbību, /pers. M/ stāsta par drošību, par nozagtās degvielas realizācijas plāniem: "… viena lieta, ko es drošībai gribēju pateikt, ir, kas ļoti svarīgi, ka šeit tirgū nekas nepaliek, nekas vispār. Ne šitik, ne cik. Vispār necik. Viss aizbrauc projām uz Poliju un brauc atpakaļ citā izskatā jau.", /pers. CZ/: "Nu baigā dzenāšana", /pers. M/: "Dzenāšana ir, bet drošība ir augstākā ranga, jo tur jau, tur jau tā lieta, kad nu, pats saproti…". Kad /pers. AM/ pajautā par apjomiem, /pers. M/ atbild: "Diennaktī kaut kur var paņemt 6 līdz 10". /pers. M/ norāda, ka viņu grupu interesē naftas produktu vada posms no Rendas līdz Ventspilij, sarunā viņš piemin, ka "viņa čaļi" strādās nemanāmi, ka viņš ir pārliecināts par viņiem. Tas apstiprina organizētās grupas darbošanos (9.sējuma 9.-18.lietas lapa) sarunas laikā, kura notiek 2011.gada 1.novembrī tiek runāts par /pers. AM/ (V1) un /pers. M/ (V2) savstarpējo saziņu, /pers. M/ runā, ka izdomās par šifrēšanos, jo sakaru līdzekļi viņiem ir, sarunā /pers. M/ sāk pārrunāt noziedzīgo darbību organizēšanu un par to, ka apsardzes darbinieku mašīnās nepieciešams ievietot GPS, lai kontrolētu šo automašīnu pārvietošanos (9.sējuma 21.-39.lietas lapa); 2011.gada 3.novembra sarunā /pers. M/ (V1) /pers. AM/ (V2) pastāsta, ka tiks bojāts naftas vads un pēc tam veidots atvads, tiek runāts arī par to, ka traucēt darbam varētu mednieki. Turpmāk sarunas laikā tiek runāts, ka viens no grupas šoferiem ir pieķerts tirgojam spirtu, /pers. M/ piemin, ka "draugs" teicis, ka šoferis būs jānomaina, runa ir par stingru kārtību grupā (9.sējuma 40.-48.lietas lapa); nākošajā 2011.gada 3.novembra sarunā /pers. M/ (V2) izvaicā /pers. AM/ (V1) par „arklu", proti, iekārtu ar kuru SIA /Nosaukums A/ uzarot zemi gar naftas vadu. Minētais sakrīt ar /pers. AM/ liecību, par to, ka /pers. M/ interesējies par minētās iekārtas darbību un dziļumu, kādā zeme tiek uzarta. Sarunas turpinājumā /pers. M/ maina telefonus un SIM kartes, /pers. M/ un /pers. AM/ vienojas, ka naftas vadu slepeni dēvēs par „krusttēvu", kā arī par kārtību, kādā /pers. AM/ jābrīdina /pers. M/ par apsardzes darbībām pie naftas vada (9.sējuma 51.-61.lietas lapa). Sarunā 2011.gada 6.novembrī tiek pausta apsūdzēto griba bojāt naftas vadu, izveidojot pieslēgumu, izveidot atvada virzienu - norāda uz mājām, kurās tiks novietota tehnika dīzeļdegvielas uzglabāšanai, un to, kā grupa ir plānojusi gar šosejas Kuldīga–Rīga malu, ierakt atvadu. Savukārt 2011.gada 10.novembra sarunas laikā tiek runāts par vietu, proti, mājām, netālu no kurām tiks izdarīts pieslēgums naftas vadam (9.sējuma 78.-106.lietas lapa). 2011.gada 15.novembra sarunā /pers. M/ (V1) /pers. AM/ (V2) pastāsta par to, ka dīzeļdegvielas zādzības vieta un vieta, uz kurieni tiks vilkts atvads ir /Nosaukums O/ un precīzi norāda, ka tā ir māja, kurā dzīvo veca neredzīga sieviete, ka saimnieks šajā mājā nedzīvo un, ka blakus šim īpašumam, atrodas saimnieka māsas māja : "Tur ira saimnieks, kurš pats tur nedzīvo, bet nu, kas, viņš ir lietas kursā un pāri par celiņu dzīvo viņam māsa. Nu tur, vienvārdu sakot tur visi ir savējie". Tāpat sarunā /pers. M/ precīzi norāda, ka pirms mājām ir sakrauti ruloni, ar uzrakstu: „Mairim, vēl kaut kādam…" - minētais pilnībā sakrīt ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, jo /pers. O/ nedzīvo /Nosaukums O/ mājā, Rendas pagastā, bet tur dzīvo viņa māte, kura ir cienījamos gados, blakus šīm mājām atrodas apsūdzētā /pers. O/ māsas /pers. BL/ mājas /Nosaukums T/, kā arī apskates protokols apstiprina, ka krustojumā uz /Nosaukums O/ mājām, ir sakrauti ruloni, uz tiem ir uzraksts „/Nosaukums AB/". /pers. M/ arī runā, ka atvads tiks likts gar šosejas malu, zem šosejas un ceļiem, sarunas gaitā tiek runāts par apsūdzēto plāniem ievietot piekabē cisternu un par naftas sūknēšanas intensitāti. Sarunas gaitā /pers. M/ /pers. AM/ nomaina telefonus un iedod saziņai citus kontaktus (10.sējuma 5.-16.lietas lapa). No 2011.gada 6.decembra /pers. AM/ sarunas ar /pers. M/ secināms, ka izveidot pieslēgumu naftas vadam, dažādu iemeslu dēļ nav izdevies, abi apspriežas, kādā veidā tiek fiksētas svārstības naftas produktu vadā (10.sējum 75.-85.lietas lapa). Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

/pers. AM/ ievirzījis arī sarunu ar /pers. M/ par apsūdzēto /pers. P/, uz ko /pers. M/ atbild „Mh". Izvērtējot minētās sarunas saturu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka šādi /pers. M/ ar konkludentām darbībām, proti, piekrītoši klusējot, apstiprina apsūdzētā /pers.P/saistību ar dīzeļdegvielas zādzību, pieslēguma izveidošanu naftas vadam un atvada izveidošanu (10.sējuma 5.-16.lietas lapa). 2011.gada 30.novembra sarunā /pers. M/ norāda uz personu vārdā /pers.P/, saruna satur norādi uz stingro kārtību grupā un kādas prasības tiek izvirzītas personām, kas tieši izpilda noziedzīgās darbības. Saruna arī satur norādes uz /pers.P/, kā iesaistīto personu un arī šajā gadījumā /pers. M/ klusējot apstiprina /pers.P/saistību ar organizēto grupu (10.sējuma 88.-133.lietas lapa). Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Laika periodā no 2011.gada 30. novembra līdz 13.decembrim /pers. M/ ar /pers. AM/ sazvanījušies divdesmit piecas reizes. Tikšanās laikā 2011.gada 7.decembrī sarunā /pers. M/ detalizēti stāsta par naftas vada bojāšanu, izveidojot pieslēgumu, kā arī par atvada izveidošanu, par to, ka pie mājas atrodas dzīvojamais vagoniņš (īpašums "/Nosaukums O/" - tas sakrīt ar notikuma vietas apskates protokolu) (11.sējuma 2.-17.lietas lapa). /pers. M/ un /pers. AM/ sarunā 2012.gada 4.janvārī runā par atvada izveidi un par cisternu, kurā tiks iesūknēta nozagtā dīzeļdegviela un par to, kā pie mājām tiks nogādāta piekabe un, ka tā tiks novietota pie šķūņa (11.sējuma 95.–100.lietas lapa). Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Laika posmā no 2012.gada 6.janvāra līdz 4.februārim /pers. AM/ un /pers. M/ sarunas notikušas speciālā eksperimenta ietvaros, ko akceptējusi tiesa (1.sējuma 96.lietas lapa).

2012.gada 16.janvāra /pers. M/ saruna ar /pers. AM/ (11.sējums 123.–133.lapa) pierāda, ka /Nosaukums O/ mājā ir novietota piekabe, kurā jāievieto sūknis dīzeļdegvielas sūknēšanai pa atvadu no naftas vada, ka tiek pārbaudīts atvads, pa kuru tiks sūknēta dīzeļdegviela, kā arī par to, ka līdzdalībnieki savā starpā sazināsies pa rācijām (11.sējuma 124.–125.lietas lapa). 2012.gada 18.janvāra saruna pierāda, ka /pers. M/ ar līdzapsūdzētajiem ir gatavi dīzeļdegvielas zādzībai (11.sējuma 111.,112.lietas lapa). Sarunu laikā 2012.gada 21.janvārī, 22.janvārī /pers. M/ paziņo, ka dīzeļdegvielas zādzība notiks 2012.gada 22.janvārī (11.sējuma 116.-117.lietas lapa). /pers. M/ un /pers. AM/ sarunas laikā 2012.gada 20.janvārī (11.sējuma 136.– 145.lietas lapa) tiek runāts, ka /Nosaukums O/ ir izvietota piekabe, dzīvojamais vagoniņš, kurā atrodas visa vadība, lai elektroniski kontrolētu un veiktu dīzeļdegvielas zādzību. Minētais apstiprinās arī ar apskates protokolu ar fototabulu (1.sēj. 123.–165.lapa). Saruna pierāda, ka degviela pa atvadu tiek sūknēta nelielos daudzumos, lai izlaistu gaisa burbuļus. Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

No lietas materiāliem redzams, ka no policijas darbinieku puses /pers. AM/ diktafons sarunu ierakstīšanai netika izsniegts. Tikšanās reizēs /pers. AM/ sarunas ar /pers. M/ ierakstījis dienesta vajadzībām izsniegtajā diktofonā, kuru nodevis SIA "/Nosaukums A/" iekšējās drošības dienesta

priekšniekam /pers. BB/, kurš savukārt pēc procesa virzītāja pieprasījuma sarunu ierakstus izsniedzis policijas darbiniekiem pievienošanai lietai.

Kriminālprocesa likuma 189.panta pirmā daļa nosaka, ka personas ir tiesīgas iesniegt procesa virzītājam priekšmetus un dokumentus, kuriem pēc šo personu domām, var būt nozīme kriminālprocesā. Savukārt Kriminālprocesa likuma 135.panta otrā daļa nosaka, ka par dokumentiem pierādījuma nozīmē kriminālprocesā uzskatāmi arī ar skaņu fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem izdarīti ieraksti, kuros saturiski fiksēto informāciju, var izmantot kā pierādījumus.

Tiesas ieskatā procesa virzītājs pamatoti pieprasījis no SIA "/Nosaukums A/" iekšējās drošības dienesta diktofonu, kurā glabājās /pers. AM/ un /pers. M/ sarunu ierakstu oriģināli. Kriminālprocesa likuma 190.panta pirmā daļa nosaka, ka procesa virzītājs, neizdarot minētā likuma 186.pantā paredzēto izņemšanu, ir tiesīgs rakstveidā pieprasīt no fiziskajām un juridiskajām personām kriminālprocesam nozīmīgus priekšmetus, dokumentus un ziņas par faktiem.

Apelācijas instances tiesa šīs sarunas atzīst par attiecināmiem, pieļaujamiem, pietiekamiem un ticamiem tiešiem pierādījumiem lietā.

Ar sevišķā veidā veicamā operatīvās darbības pasākuma laikā noklausītajām telefona sarunām starp /pers. M/ un /pers. AM/ pierādīts, ka /pers. M/ regulāri sazinās ar /pers. AM/ un sarunājas par pieslēguma izveidi naftas vadam:

2011.gada 13.novembrī /pers. AM/ brīdina /pers. M/ par to, ka SIA /Nosaukums A/ veiks pārbaudi, un proti ar iekārtu uzars zemi no Ventspils puses, lai pārbaudītu vai nav nelikumīgu pieslēgumu naftas vadam (9.sējuma 64.-76.lietas lapa). /pers. M/ un /pers.P/n o 2011.gada 10.novembra (9. sēj.111.lapa) vairākas reizes sazvanās un /pers. M/ atstāsta /pers.P/, ko pateicis /pers. AM/. Minētā saruna pierāda, ka /pers.P/ir grupas vadītājs, kurš pieprasa grupas dalībnieku vidū stingru kārtību un izvirzīto uzdevumu stingru izpildi. /pers.P//pers. M/ dod norādījumus attiecībā uz /pers. AM/ un pieprasa, lai /pers. M/ nodrošina, ka /pers. AM/ izpilda savus uzdevumus. Nākamā saruna pierāda, ka /pers. M/ ir izrunājies ar /pers. AM/ un sarunā ar /pers.P/ viņu nomierina. 2011.gada 10.novembrī /pers. M/ sazvanās ar /pers. U/ un pastāsta, ko sarunā teicis /pers. AM/. Saruna liecina, ka /pers. U/ grupā organizē pieslēguma izveidi. 2011.gada 15.novembrī /pers. M/ sazinās /pers.P/, tad /pers. M/ zvana /pers. U/, pēc kā tūlīt /pers. M/ atskaitās /pers.P/par sarunu ar /pers. U/, kā arī informē /pers.P/par to, ka nevar sazvanīt /pers. AM/ (9.sējuma 107.-119.lietas lapa). Laika periodā no 2011.gada 25.novembra līdz 2011.gada 8. decembrim /pers. M/ ar /pers.P/sazinās 21 reizi, bet ar /pers. U/ sazinās vienpadsmit reizes un ar /pers. R/ vienu reizi. Izanalizējot minētās sarunas secināms, ka /pers. M/ vai nu pirms, vai tūlīt pēc sarunām ar /pers.P/, sazinās ar /pers. U/ - apsūdzēto sarunas ir saistītas ar naftas atvada un pieslēguma izveidošanu. Sarunā 2011.gada 30.novembrī /pers. U/ jautā /pers. M/, vai ir jāpērk kādas mantas, lai izveidotu pieslēgumu, atvadu. Citā sarunā /pers. M/ informē /pers.P/par to, ka tiksies ar /pers. AM/ un jautā vai ir kādi norādījumi. Savukārt pēc tikšanās ar /pers. AM/, /pers. M/ zvana /pers.P/un saka, ka satiekoties izstāstīs darbību plānu. Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Īsziņu saturs liecina par to, kā /pers. M/ kontrolē un organizē atvada izveidi (10.sējuma 46.-72.lietas lapa).

Laikā periodā no 2011.gada 19.decembra līdz 2012.gada 4.janvārim apsūdzētie /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ regulāri sazinās telefoniski, kas pierāda apsūdzēto savstarpējo saziņu un darbību saskaņošanu atvada naftas vadam pieslēguma izveidošanā, iekārtu ierīkošanā, ierīču sameklēšanā (saruna ar /pers. R/ 11.sējums 75.lapa). Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

2012.gada 16.janvārī fiksētas telefona sarunas starp /pers. AM/ un /pers. M/, starp /pers. M/ un /pers. P/ (abi sazinās septiņas reizes). Sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem eksperta un atzinumu.

/pers. U/ piezvana /pers. M/ un jautā par nepieciešamajām detaļām un to cenām. Šajā laikā pavisam abi sazvanās desmit reizes un sarunas liecina par dīzeļdegvielas zādzības organizatorisko jautājumu apspriešanu un zādzības realizēšanu (12.sējuma 8.-26.lietas lapa). Minētā saruna apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Saruna starp /pers. M/ un /pers.P/2012.gada 22.janvārī plkst. 23.45 liecina, ka abi ir noraizējušies par notikumiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā. Nākamā saruna liecina, ka /pers. M/ pasaka /pers.P/, ka degvielas zādzības izdarītāji ir aizturēti pie automašīnas, un ka jābēg prom. Tūlīt pēc tam /pers. M/ zvana nezināmai personai un pasaka, ka zādzība ir izjukusi un viņi ar /pers.P/bēg prom. Plkst.00.23 /pers.P/zvana /pers. M/ un paziņo, ka uz noziedzīgā nodarījuma vietu aizbraukusi policija un abi vienojas par to, kā aizmukt un kur paslēpties. Sarunas laikā plkst. 0.44 /pers. M/ zvana /pers. U/ un informē par to, ka zādzības izdarītāji aizturēti (12.sējuma 3.-7.lietas lapa). Minētās sarunas apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem.

Saruna plkst.01.10.53 pierāda, ka /pers. N/ zvana uz telefonu Nr./telef.numurs/ /pers. M/ un saka, ka viņš no zādzības izdarīšanas vietas ir aizmucis tālu mežā un saziņas līdzekļus ir izmetis (12.sējuma 18.lietas lapa). Saruna apstiprinās ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Minētais sakrīt ar /pers. CA/ liecināto par to, ka tālāk no „/Nosaukums O/", Rendas pagastā, Kuldīgas novadā, aizturēta viena no personām, kura bijusi sardzē. Minētais sakrīt arī ar speciālā izmeklēšanas eksperimenta protokolu.

Sarunas arī liecina, ka 2012.gada 23.janvarī, laika posmā no plkst. 1.25 līdz plkst. 3.38, pēc tam, kad zādzības izpildītāji ir aizturēti, /pers. M/, /pers.P/un /pers. U/ savstarpēji intensīvi sazvanās un pārrunā kur un kā labāk paslēpties, (12.sējuma 12.–19.lietas lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētās sarunas tieši pierāda apsūdzēto sasaisti ar nozieguma izdarīšanu un pierāda, ka apsūdzētie bija organizētās grupas dalībnieki, kuri organizēja dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanu. To, ka iepriekš minētās sarunas notiek starp norādītajām personām, pierāda un apstiprina 2013.gada 23.septembra Ekspertu atzinums par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu ar kuru secināts, ka pētāmo sarunu ieraksti (fonogrammas) nav montēti vai citādi falsificēti. Atzinumā secināts, ka fonogrammās fiksētajās dažādajās sarunās konstatēts, ka ar lielu varbūtību vīriešu runa pieder kā /pers. M/, tā arī /pers. P/, /pers. U/, /pers. N/, /pers. AM/.(12.sējuma 32.–67.lietas lapa).

Faktu, ka savstarpēji nozieguma organizēšanas laikā ir sazvanījušies /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. O/, apstiprina informācija par mobilajiem sakariem starp apsūdzētajiem (7.un 8.sējums). Sarunu intensitāti un savstarpējā saziņā izmantoto dažādo mobilo telefona numuru skaitu, pierāda sastādītā sakaru uzturēšanas shēma (8.sējuma 195.lietas lapa). Tiesa atzīst, ka analizētie pierādījumi kopumā pierāda, ka visi apsūdzētie ir savstarpēji pazīstami un viņus vieno vienots nodoms un mērķis - izdarīt dīzeļdegvielas zādzību no naftas produktu vada.

Apelācijas sūdzībās norādīts, ka Ekspertu atzinums par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu nav atzīstams par pierādījumu lietā, jo uz ekspertīzes izdarīšanas brīdi metode, ar kādu veikta ekspertīze, nebija sertificēta, kā arī ekspertiem netika iesniegti skaņu ierakstu oriģināli, nepareizi tika izņemti balss paraugi. Ekspertu atzinumā pieļautas kļūdas, ko pirmās instances tiesa nepamatoti atzinusi par maznozīmīgām.

Izvērtējusi lietā esošos materiālus, tai skaitā ekspertu atzinumu, kā arī metodi, ar kuru veikta ekspetīze, apelācijas instances tiesa secina, ka Ekspertu atzinums par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu ir pieļaujams pierādījums.

Fonoskopiskā jeb skaņu ierakstu ekspertīze veikta, izmantojot "Skaņu ierakstu ekspetīžu metodi KP-M-57-2012", kas ir klasificēts dokuments, tādēļ pievienošanai lietai nav izsniegts. Pēc procesu dalībnieku pieteiktā lūguma, lietas iztiesāšanas laikā apelācijas instances tiesa iepazinās ar minēto metodi.

Metodi 2012.gada 30.martā apstiprinājis Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes priekšnieks. Tās mērķis ir visu veidu fonogrammu un videoierakstu skaņas celiņu un to ierakstīšanai izmantotās tehnikas izpēte, kā arī skaņu ierakstā fiksētās personas identifikācija. Skaņu ierakstu ekspertīzes galvenie uzdevumi ir skaņu ierakstu autentiskuma noteikšana un informācijas iegūšana no skaņu ierakstiem un to materiālajiem nesējiem, kā arī akustiskās analīzes uzdevums ir personas identifikācija pēc balss ieraksta akustiskajiem parametriem un lingvistiskās analīzes uzdevums personas identifikācija pēc runas lingvistiskajām pazīmēm.

Saskaņā ar šo metodi skaņu ierakstu ekspertīzes izpētes objekti ir jebkurā materiālajā nesējā un formātā fiksētas fonogrammas, dati par tām, kā arī jebkuri tehniskie līdzekļi, ar kuriem iespējams veikt un uzglabāt skaņu ierakstus vai datus par tiem. Vienlaicīgi skaņu ierakstu ekspertīzes izpētes objekti ir jebkurā materiālajā nesējā fiksētā cilvēka balss, tās akustiskie parametri un individuālās runas pazīmes vai īpatnības.

Attiecībā par balss paraugu iegūšanu metodē norādīts, ka tiem jābūt ierakstītiem ar aparatūru, kuras ieraksta kvalitāte nav zemāka kā pētāmajā fonogrammā. Iegūstot balss paraugus, jāievēro pētāmai fonogrammai analoģiski tehniskie un akustiskie nosacījumi. Balss paraugus un pētāmo fonogrammu iespējams salīdzināt, ja sakrīt abu fonogrammu ierakstīšanas nosacījumi.

Ekspertu atzinumā ir sniegta atbilde uz divu aizstāvju jautājumiem par skaņu ieraksta ekspertīzes metodes akreditāciju, ka Latvijas likumdošana un ISO standarts nenosaka obligāto metožu akreditāciju. Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē ir izstrādāta un ieviesta kvalitātes pārvaldības sistēma saskaņā ar standartu, kura prasības tiek ievērotas veicot ekspertīzi.

Tiesu ekspertu likuma 15.pantā ir noteikts, ka ekspertiem ir tiesības pieprasīt un saņemt visus ekspertīzes veikšanai nepieciešamos materiālus un informāciju. Pirmās instances tiesā pratināti arī eksperti /pers. BZ/ un /pers. C0/, kuri arī apstiprinājuši, ka ekspertiem ir tiesības pieprasīt papildus materiālus vai papildus izpētes objektus, kā tas bija izskatāmajā lietā, kad eksperti pieprasīja sarunu ierakstu orģinālus. Bez tam eksperti apstiprināja ekspertu atzinumā norādīto, ka pētāmo ierakstu dublikāti arī satur tehnisko informāciju nepieciešamajā apjomā, kas ļauj spriest par ierakstu autentiskumu. Visi pētāmie ieraksti bija nepārtraukti. Ekspertu atzinumā ir sniegta informācija un atbildes uz jautājumiem par balss paraugu izņemšanas tehniskajām iespējām un to izņemšanu, norādot, ka tie ir ar pietiekamiem kvalitātes parametriem – tiem ir gan minimālais balss spektrs, skaņa ir bez spektra pārrāvumiem un signāla amplitūdas ierobežojumi netraucē iegūt pietiekamus pēc apjoma un kvalitātes pētāmās balss salīdzināmos segmentus, no kuriem iespējams iegūt objektīvus balsi raksturojošus parametrus. Gan pētāmo, gan balss paraugu ieraksti atbilst minimālajiem kvalitātes parametriem (12.sējuma 32.-71.lietas lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. M/ aizstāvis G.Rūsiņš iesniedzis sertificēta eksperta /pers. BE/ konsultatīvu atzinumu par valsts ekspertu sniegto komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes atzinumu, lūdzot to vērtēt kā pierādījumu lietā. Eksperta /pers. BE/ rīcībā tika nodotas sarunu ierakstu kopijas CD un DVD diskos (trīsdesmit gab.).

Neapstrīdot eksperta /pers. BE/ zināšanas skaņu ierakstu un aparatūras izpētes un jautājumos par personu identifikāciju pēc balss akustiskajiem parametriem, apelācijas instances tiesa norāda, ka minētais atzinums nav vērtējams kā pieļaujams pierādījums.

Kārtību kādā kriminālprocesā ekspertīzi veic pieaicināts eksperts, nosaka Kriminālprocesa likuma 202.pants, kurš kā vienu no nosacījumiem paredz eksperta brīdināšanu par atbildību par atteikšanos izdarīt ekspertīzi un apzināti nepatiesa atzinuma došanu. Eksperts /pers. BE/ pirms ekspertīzes veikšanas nav brīdināts par apzināti nepatiesa atzinuma došanu.

Vienlaicīgi tiesa konstatētē pretrunas aizstāvju apelācijas sūdzībā norādītajam pārkāpumam, ka komisijas ekspertu atzinums veikts uz iesniegto sarunu ierakstu kopiju pamata, bet tai pat laikā ekspertam /pers. BE/ iesniegtie materiāli ir kopiju kopijas, bet viņa atzinums, kurā "nokritizēts" 2013.gada 23.septembra komisijas ekspertīzes atzinums, tiek vērtēts pozitīvi. Cita starpā eksperts /pers. BE/ savā konsultatīvajā atzinumā nav norādījis, ka nav iespējams veikt skaņu ierakstu ekspertīzi no pārkopēta materiāla, kas tikai apstiprina ekspertu /pers. BZ/ un /pers. C0/ liecināto par šo jautājumu.

Apelācijas instances tiesa piekrīt aizstāves L.Pētersones apelācijas sūdzībā norādītajam, ka dažas sarunas starp apsūdzētajiem, kuri lietā konkretizēti ar liecinieka /pers. AN/ liecībām un sarunu atšifrējumiem, ekspertu atzinumā norādīts, ka minētās personas netiek identificētas. Tādēļ tiesa norādījusi pierādījumu izklāstā, kuras sarunas apstiprinās tikai ar sarunu atšifrējumiem, bet kuras - ar sarunu atšifrējumiem un eksperta atzinumu.

Apelācijas instances tiesa Komisijas skaņu ierakstu ekspertīzes atzinumu atzīst par pieļaujamu, attiecināmu un ticamu pierādījumu.

Apsūdzēto vaina pierādīta arī ar /pers. O/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām. Tā 2012.gada 25.janvārī /pers. O/ sniedzis liecības kā aizturētā persona, kurā liecinājis, ka pie viņa atbraucis /pers. R/ un, piedāvājot atlīdzību, prasījis atļauju uz /Nosaukums O/ zemes Rendas pagastā izvietot tehniku, kravas piekabi, kurā uzglabāšot no naftas vada nozagto dīzeļdegvielu. "/Nosaukums O/" dzīvo viņa māte /pers. BF/. Vienu šā īpašuma daļu apsaimniekojot viņa māsa /pers. BL/, bet otru daļu viņš. Īpašums viņam juridiski nepieder. Pats dzīvo Padures pagastā. Bija nepieciešama nauda tādēļ darījumam piekritis. /pers. R/ apsolījis atlīdzību 1000 latus gadā. 2012.gada janvāra sākumā redzējis, ka viņa norādītajā vietā atrodas kravas automašīnas piekabe ar pelēku tentu, blakus bijis treileris un no mājas uz treileri bijis aizvilkts elektrības vads. Blakus stāvējusi zemes bliete. Pēc dažām dienām, kad tehnika bijusi novietota, pie /pers. O/ ieradies /pers. R/ un iedevis pilnvaru, kurā bijis rakstīts, ka to izdevusi viņa (/pers. O/) māte, un zemes nomas līgumu, kurā līgumslēdzējpuses bijušas /pers. BJ/ un viņa māte. Māte un viņš dokumentus parakstījuši, un no katra vienu eksemplāru paņēmis /pers. R/ (4.sējuma 118.-121.lietas lapa).

Apelācijas instances tiesa minētās liecības atzīst par patiesām, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem pievienoto izziņu par nekustamo īpašumu (1.sējuma 91.lietas lapa) un arī ar augstāk analizētajām /pers. M/ sarunām ar /pers. AM/, par to, ka īpašumā, kurā tiks novietota tehnika dzīvo gados veca sieviete, bet kaimiņos saimnieko persona, kura atļaus novietot tehniku (/pers. O/ māsa). /pers. O/ apstiprinājis savas liecības konfrontēšanas laikā ar /pers. R/, kurš gan noliedza jebkādu saistību ar /pers. O/. Pilnvara un nomas līgums, par kuriem /pers. O/ liecinājis, izņemti pie viņa personas kratīšanas laikā un arī apstiprina aizturētā liecināto (4.sējuma 122.–126.lietas lapa). Minētie dokumenti, kaut arī no civiltiesiskā viedokļa ir apstrīdami darījumi, tomēr pierāda, ka /pers. O/ ir izteicis gribu un piekritis /pers. R/ priekšlikumam atbalstīt dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanu, nododot līdzdalībnieku vajadzībām daļu no nekustamā īpašuma "/Nosaukums O/", kurš atrodas Rendas pagastā, Kuldīgas novadā. /pers. O/ apzinājās, ka noziegumu organizē un izdara līdzapsūdzētie, un, ka viņa pienākums šajā grupā ir tikai atļaut Rendas pagasta /Nosaukums O/ izvietot zādzības izdarīšanai nepieciešamo tehniku. Bez tam /pers. O/ liecības satur tāda veida informāciju, kura procesa virzītājiem to sniegšanas laikā, nekādā veidā nevarēja būt zināma un, proti, par personām, kuras bija klāt pie sarunas par atļaujas došanu, par līguma un pilnvaras nodošanas laiku un apstākļiem.

Tiesa nepiekrīt aizstāves A.Kovaļenko apelācijas sūdzībā norādītajam, ka minētie dokumenti - zemes nomas līgums un pilnvara, nav izmantojami kā pierādījums, jo tie pie /pers. O/ nav izņemti.

No lietas redzams, ka /pers. O/ aizturēts 2012.gada 24.janvārī plkst.17.00 Kuldīgas novadā, SIA "Renda" mehāniskajās darbnīcās, tad viņš nogādāts uz Rīgu ievietošanai Īslaicīgajā aizturēšanas vietā, no plkst.19.55 – 20.25 veikta viņa personas kratīšana, kuras laikā kopā ar citām pie aizturētā esošajām mantām, izņemti minētie dokumenti, pēc tam plkst. 20.40 /pers. O/ ievietots Īslaicīgās aizturēšanas vietā (4.sējuma 107.-108.lietas lapa).

Apsūdzētais/pers. R/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā liecinājis, ka viņam nepazīstams vīrietis vārdā „/vārds" Rīgā Latgalītes tirgū piedāvājis nopelnīt - ar smago automašīnu, kura bija novietota netālu no viņa mājām, pa meža ceļu aizbraukt pie šķūņa meža malā, kur viņu gaidīs /vārds/ un iepildīs automašīnā kurināmo degvielu. Pēc tam mašina bija jāizbrauc līdz vietai, kur to dabūjis, un jāatstāj. Par darbu /vārds/ apsolījis samaksāt 200 eiro. Viss tā noticis – piebraucis, lai sāktu uzpildīt dīzeļdegvielu, bet tad izdzirdējis trokšņus, izkāpis no automašīnas kabīnes un viņu aizturēja. Tikai pēc aizturēšanas ieraudzījis /pers. S/, kuru notikuma vietā degvielas uzpildes laikā neesot atpazinis (4.sējuma 13.lietas lapa).

Ņemot vērā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. R/ liecības ir nepatiesas. Norāde uz vīrieti vārdā „/vārds/ nav pārbaudāms fakts, tāpēc tas nav atzīstams par alibi. Iepriekš analizētā liecinieka /pers. CA/ liecība pierāda, ka 2012.gada 22.janvāra naktī /pers. R/ pēc iebraukšanas /Nosaukums O/ mājas pagalmā ir sarunājies ar /pers. S/, pat iespējams strīdējies, pēc tam ar savstarpēji saskaņotām darbībām, darbojušies

ap mašīnu un kravas piekabi. To, ka /pers. R/ liecība nav patiesa, apstiprina arī sarunu atšifrējumi un Ekspertu atzinums par komisijas skaņu ierakstu ekspertīzi, kas pierāda, ka /pers. R/ sazinājās ar /pers. M/ un apsprieda, gan pieslēguma izveidi, gan atvada izveidi. Arī iepriekš no lēmumā analizētā /pers. BU/ liecība pierāda, ka /pers. R/ bija tā persona, kura /pers. BU/ lika veikt automašīnas */Tl marka/* remontu, kuras piekabē bija noslēpta cisterna. Ar šo automašīnu /pers. R/ brauca uz /Nosaukums O/ mājām, kad tika īstenota dīzeļdegvielas zādzība.

/pers. S/ liecinājis, ka viņš notikuma vietā Rendas pagasta /Nosaukums O/ atradies, lai zagtu metālus.

Par apsūdzētā liecību nepatiesumu, liecina tas, ka pie /pers. S/ tika atrasta un izņemta rācija, kas pierāda un apstiprina to, ka saziņai ar citiem grupas dalībniekiem /pers. S/ nozieguma izdarīšanas laikā bija jāizmanto rācija. Tas pierādās ar iepriekš analizētajiem /pers. AM/ un /pers. M/ sarunu atšifrējumiem – /pers. M/ informēja /pers. AM/ par to, ka zādzības laikā saziņai tiks izmantotas rācijas.

Apsūdzētā aizstāvis R.Grīnbergs apelācijas sūdzībā norādījis, ka kratīšanas protokols, ar kuru pie /pers. S/ tika izņemta rācija un mobilais telefons, nevar tikt izmantots kā pierādījums lietā, jo kratīšanu veicis Kriminālizmeklēšanas pārvaldes inspektors /pers.BP/, kurš uz to brīdi nebija izmeklēšanas grupas dalībnieks, kā arī protokolā nav norādes, ka šo izmeklēšnas darbību inspektors veicis procesa virzītāja uzdevumā.

Kriminālprocesa likuma 32.panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālo uzdevumu izpildītājs ir izmeklēšanas iestādes amatpersona vai prokurors, kuram procesa virzītājs uzdevis veikt izmeklēšanas darbības, neiekļaujot viņu izmeklēšanas grupas sastāvā.

No lietas materiāliem redzams, ka izmeklēšanas grupa izveidota pēc tam, kad kratīšana pie /pers. S/ jau bija notikusi, tās sastāvā ir iekļauts arī inspektors /pers.BP/. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka tas apstāklis, ka /pers. BP/ kratīšanu veicis, nenorādot kā uzdevumā veikta izmeklēšanas darbība, nav atzīstams par tik rupju procesuālo pārkāpumu, lai iegūtie pierādījumi (kratīšanas protokols, rācija, telefons) nebūtu izmantojami pierādīšanā. Arī Augstākā tiesa savā lēmumā lietā SKK-337/2018 norādījusi, ka amatpersonas neierakstīšana kriminālprocesa reģistrā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 130.pantam nepadara iegūto pierādījumu par absolūti nepieļaujamu.

/pers. T/ pirmstiesas izmeklēšanā liecinājis, ka viņam nepazīstams vīrietis palūdzis, lai pastāv sardzē, kamēr no meža izved tehniku. Apsūdzētais tam esot piekritis, jo svešais apsolījis samaksāt. Viņam ticis saziņai iedots mobilais telefons, kuru izsviedis mežā (3.sējuma 133.lietas lapa).

Izvērtējot /pers. T/ liecības kopsakarībā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka tā nav patiesa daļā par to, kas un kādēļ viņu iesaistījis stāvēt sardzē mežā. Attiecībā par viņam saziņai iedoto telefonu, /pers. T/ liecības ir apstiprinājušās - organizētās grupas vadītāji un organizētāji personām, kuras tika iesaistītas nozieguma izdarīšanā, saziņai deva mobilos telefonus. Minētais sakrīt ar to, ka pie /pers. S/ tika atrasts mobilais telefons un rācija. /pers. N/ informēja līdzapsūdzēto par to, ka bēgšanas laikā iedotos saziņas līdzekļus izmetis. Apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. T/ apzinājās un zināja, ka kopā ar līdzapsūdzētajiem piedalās dīzeļdegvielas zādzības izdarīšanā un, ka viņa pienākums bija atrasties sardzē, novērot apkārtni, un gadījumā, ja Rendas pagasta /Nosaukums O/ mājām tuvojas svešas mašīnas, vai cilvēki, par to brīdināt līdzdalībniekus.

/pers. N/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka 2012.gada 22.janvāra vakarā uz mežu, kurā notikušas nelikumīgas medības, viņu aizvedis vīrietis no Aizputes vārdā „/vārds/". Tuvākas ziņas par norādīto personu viņam nav zināmas. Viņa uzdevums esot bijis vērot apkārtni.

Vērtējot analizētos pierādījumus cēloniskā kopsakarībā, t.sk. liecinieka /pers. CA/ liecību par /pers. N/ aizturēšanas apstākļiem, sarunu atšifrējumu par to, ka /pers. N/, pēc tam, kad sapratis, ka notiek līdzdalībnieku aizturēšana, aizbēdzis tālu prom no notikuma vietas, telefoniski informja /pers. M/, ka ir aizbēdzis un iedotos saziņas līdzekļus bēgot izmetis mežā (12.sējuma 18.lietas lapa, 1.sējums 17.lapa lapa). Minētais pierāda, ka /pers. N/ 2012.gada 22.janvārī ap plkst. 23.00 atradās sardzē, pie mājām /Nosaukums O/, Rendas pagastā, lai uzmanītu apkārtni un ziņotu zādzības izdarītājiem un organizētājiem par tuvojošām svešām personām, mašīnām, apzinājās savu lomu noziegumā, kā arī apzinājās to, ka grupā ir citas personas, kuras kopīgi izdara noziedzīgo nodarījumu, un, ka /pers. M/ ir viena no personām, kura organizē šo noziegumu.

Apsūdzētais /pers. U/ savu vainu zādzības izdarīšanā (5.sēj. 102.lapa) nav atzinis, bet attiecībā par pie viņa izņemto lielo mobilo telefonu un SIM karšu skaitu norādījis, ka tos viņam iedevusi kāda persona vārdā /vārds/ un, ka telefoni bija jānodod Rīgā nezināmai personai.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka šādām liecībām netic un uzskata tās par nepatiesām, jo minētie iebildumi nav pārbaudāmi, tie ir vispārīgi un sniegti tikai izskata pēc, lai tādā veidā attaisnotu ievērojamā skaita saziņas ierīču klātbūtni un novērstu aizdomas par saistību ar izdarīto noziegumu.

Apsūdzētais /pers.P/savu vainu nozieguma izdarīšanā ir noliedzis, par viņam inkriminētā nozieguma izdarīšanas apstākļiem nav liecinājis, savā liecībā vien atzinis, ka pazīst līdzapsūdzētos. Apsūdzētais ir izmantojis savas procesuālās tiesības neliecināt.

Arī apsūdzētais /pers. M/ ir izmantojis likumā paredzētās tiesības un liecības nav sniedzis. Abi apsūdzētie nav norādījuši uz apstākļiem, kas izslēdz viņu kriminālatbildību, kā arī nav norādījuši uz ticamu un objektīvi pārbaudāmu alibi.

Apsūdzētie izdarījuši dīzeļdegvielas zādzību, pastāvot diviem kvalificējošiem apstākļiem – zādzība izdarīta lielā apmērā un to izdarījusi organizēta grupa.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu, atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziegumu, kas izdarīts lielā apmērā, iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu. 2012.gadā minimālā mēnešalga bija 200 lati un 50 minimālo mēnešalgu kopsumma - 10000 lati. Nozagtās degvielas vērtība sastāda Ls 30682,59 jeb EUR 43657,38, līdz ar to zādzība ir izdarīta lielā apmērā.

Zādzība izdarīta no maģistrālā cauruļvada "Polocka-Ventspils". Ar zādzības brīdi dīzeļdegviela bija vainīgo personu rīcībā, lai ar to rīkotos kā ar savu mantu. Tā pa piecu kilometru garu atvadu tika iesūknēta speciāli sagatavotā tvertnē, lai tālāk to pārsūknētu automašīnas cisternā tālākai transportēšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 21.pantu organizēta grupa ir vairāk nekā divu personu izveidota apvienība, kura radīta nolūkā kopīgi izdarīt vienu vai vairākus noziegumus un, kuras dalībnieki saskaņā ar iepriekšēju vienošanos sadalījuši pienākumus.

Organizētas grupas dalībnieki iepriekšējās vienošanās laikā sadala pienākumus kopīgi veicamajā noziegumā, un atbilstoši lomu sadalījumam visi grupas dalībnieki var arī nepiedalīties tieši nozieguma izdarīšanā. Neatkarīgi no veicamā uzdevuma kopīgi izdarāmajā noziegumā visi organizētās grupas dalībnieki ir nozieguma izdarītāji (līdzizdarītāji) (*U.Krastiņš, V.Liholaja Krimināllikuma komentāri, pirmā daļa (I-VIII[2] nodaļa), otrais papildinātais izdevums, Rīga, 2018., Tiesu nama aģentūra, 109.lpp.*).

Izskatāmajā lietā grupas dalībniekiem bija sadalīti pienākumi – kā galvenie /pers.P/un /pers. M/ kopā ar /pers. U/ un /pers. R/ izveidoja un vadīja organizēto grupu, organizēja priekšdarbus veiksmīgai zādzības izdarīšanai, iesaistīja grupā /pers. O/, kura pienākumos ietilpa nodot grupas rīcībā

mājas /Nosaukums O/ pagalmu, kur veikt nozagtās dīzeļdegvielas pārsūknēšanu cisternās, iesaistīja /pers. S/, kuram bija tieši jāveic dīzeļdegvielas zādzība no naftas produktu vada, iesaistīja arī /pers. T/ un /pers. N/, kuru pienākums bija zādzības izdarīšanas laikā atrasties sardzē. Minētais lomu sadalījums ir pierādīts ar analizētajiem pierādījumiem, kā arī lietā noskaidroto apssūdzēto personu saskaņotajām darbībām.

Arī Augstākās tiesas Senāts 2006.gada 12.janvāra lēmumā lietā Nr.SKK-20/2006 par organizēto grupu ir norādījis, ka par pienākumu sadales faktu var liecināt ne tikai personu liecības, bet arī konkrētā saskaņotā rīcība.

Apelācijas sūdzībās norādīts, ka ne visi apsūdzētie savā starpā bija pazīstami, nebija savā starpā kopīgi vienojušies par zādzības izdarīšanu, lomu sadali.

Nodarījuma izdarīšanu organizētā grupā neietekmē apstāklis, vai visi grupas dalībnieki ir savstarpēji pazīstami, vai redzējuši viens otru. Galvenais, ka katrs no apsūdzētajiem zināja, ka veicis viņam uzticēto pienākumu zādzības izdarīšanas nolūkā un, ka bez viņa darbojas vēl citas personas un tas lietā ir pierādīts ar analizētajiem pierādījumiem.

Arī Augstākās tiesas judikatūrā nostiprināts atzinums, ka nodarījuma atzīšanu par izdarītu organizētā grupā nevar ietekmēt apstāklis, ka visi grupas dalībnieki nebija savstarpējā sarunā vienojušies par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Organizētas grupas noteikšanai būtiski ir konstatēt, ka katrs grupas dalībnieks, veicot savus pienākumus kopīgo darbību ķēdē, ir apzinājies, ka bez viņa darbojas vēl arī citas personas, kuras pildot tām uzdotos pienākumus, sekmē kopīga nozieguma izdarīšanu (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 18.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-333/2007*).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, izvērtējot vai personas noziedzīgo nodarījumu izdarījušas organizētā grupā, ir jāņem vērā, ka šis noziedzīgā grupējuma veids raksturojas ar daudz augstāku organizētības, slepenības, pakļautības un hierarhijas līmeni, nekā vienkārši personu grupa, līdz ar to personu vainas pierādīšanā būtiski ir ne tikai tiešie pierādījumi, bet arī netiešie pierādījumi, kuri cēloniski un secīgi ar tiešajiem pierādījumiem, veido personas vainas pierādījumu pietiekamību.

Pierādījumu ticamības jēdziens un novērtēšanas prasības ir noteiktas Krtiminālprocesa likuma 128.pantā, taču izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt un kuriem neticēt, ir tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības.

Izvērtējot visus minētos un analizētos pierādījumus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers.P/un /pers. M/, kopā ar /pers. U/ un /pers. R/ izveidoja un vadīja organizētu grupu, kuras sastāvā iekļāva /pers. T/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. S/, ar mērķi veikt dīzeļdegvielas zādzību lielā apmērā, tīši bojājot naftas un naftas produktu vadu. Nodoma un mērķa ietvaros /pers. M/ un /pers.P/organizēja nelikumīga pieslēguma izveidi naftas vadam, atvada izveidi uz /Nosaukums O/ mājām, Rendas pagastā, Kuldīgas novadā, un dīzeļdegvielas zādzību no naftas vada. Norādītie pierādījumi secīgi un ticami apstiprina, ka /pers.P/aktīvi sekoja līdzi, vadīja un organizēja noziedzīgās darbības – pieslēguma izveidošanu naftas vadam, atvada ierīkošanu, tehnikas sagādāšanu, kuru novietot /Nosaukums O/ mājas pagalmā, gan zādzības realizācijā, savukārt /pers. M/, /pers. U/ un /pers. R/ organizēja noziedzīgās darbības. Apsūdzētie iesaistīja organizētajā grupā /pers. T/ un /pers. N/, kuru uzdevums un pienākums bija zādzības izdarīšanas laikā atrasties sardzē. Tāpat apsūdzētie organizētajā grupā iesaistīja /pers. S/, kuram, saskaņā ar lomu sadali, bija tieši jāizdara dīzeļdegvielas zādzība no naftas produktu vada, to iesūknējot automašīnas cisternā, kuru uz /Nosaukums O/ mājām, saskaņā ar savstarpējo vienošanos, aizbrauca /pers. R/, kā arī iesaistīja /pers. O/, kurš deva atļauju /pers. M/, /pers.P/, /pers. U/ un /pers. R/ nozieguma izdarīšanai izmantot /Nosaukums O/ īpašumu, Rendas pagastā, Kuldīgas novadā.

Ar augstāk šajā nolēmumā analizētajiem pierādījumiem pilnībā pierādīta apsūdzēto vaina izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas.

Apelācijas sūdzībās aizstāvji atsaukušies uz lietā veikto DNS ekspertīzu atzinumiem. Saskaņā ar šiem atzinumiem uz notikuma vietā izņemtajiem priekšmetiem netika konstatēts apsūdzēto personu DNS profils, bet gan citas personas DNS (attiecībā pret šo personu ierosināts ar izskatāmajā lietā konstatētajām darbībām nesaistīts kriminālprocess), kas, pēc aizstāvju viedokļa, apstiprina viņu aizstāvamo nevainīgumu saistībā ar viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka ekspertīzes atzinums ir viens no rakstveida pierdījumiem lietā. Konkrētajā gadījumā DNS ekspertīzes atzinums neapstiprināja, ka jebkāda no apsūdzētajām personām izskatāmajā lietā būtu atstājusi savu DNS uz notikuma vietas apskates laikā pārbaudītajām virsmām, bet tas, pastāvot lietā citiem mutvārdu un rakstveida pierādījumiem, nav pamats atzīt apsūdzētos par nevainīgiem un attaisnot.

Krimināllietas 9., 10., 11. un 12.sējumā atrodas sarunu atšifrējumi. Lai tos sasistematizētu un, lai tie būtu vieglāk pārskatāmi, procesa virzītājs sarunu ierakstus sagrupējis pa datumiem, sarunu vietām, norādījis sarunu veicējus un to pirms katra sarunas atšifrējuma norādījis uzziņā. Minētās uzziņas nav vērtējamas kā procesuāls dokuments, tādēļ apstāklis, ka nav norādīts to sastādīšanas datums, ir mazsvarīgs. Uzziņas procesa virzītājs, kā to sastādītājs, ir parakstījis. Tiesa nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajam, ka šāda veida uzziņas sastādīšanas datuma nenorādīšana ir kriminālprocesuālo normu pārkāpums.

Par piespriežamo sodu

Nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, katra lomu nozieguma izdarīšanā, radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētie izdarījuši sevišķi smagu noziegumu. Bez tam, dīzeļdegvielas zādzība no naftas vada raksturojas ar ievērojamu sabiedrisko bīstamību, jo tā ir saistīta ar akcizēto preču tirgus izkropļošanu un valsts ienākumu negūšanu nodokļu jomā. Pateicoties tiesību sargājošo iestāžu operatīvajai rīcībai nozagtā degviela tika izņemta un atgriezta cietušajam, tādējādi norādītais materiālais kaitējums tika novērsts.

Izvērtējot apsūdzēto personību raksturojošos datus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, secināms:

/pers. M/ – iepriekš nav sodīts; no paša paskaidrotā – strādā SIA /Nosaukums/ un SIA /Nosaukums/apgādībā divi nepilngadīgi bērni. Lietas materiāliem pievienota biedrības "/Nosaukums/" valdes priekšsēdētāja atsauksme par /pers. M/ un viņš raksturots pozitīvi, kā atsaucīgs, izpalīdzīgs - aktīvi piedalās dažādu biedrības pasākumu rīkošanā bērnu un jauniešu sporta aktivitāšu veicināšanai, kā arī sniedz atbalstu Biedrības darbības nodrošināšanai ikdienā (17.sējuma 155.lietas lapa). Lietā iesniegtas arī izdrukas par /pers. M/ vadītā uzņēmuma SIA "/Nosaukums/" veiktajiem nodokļu maksājumiem Valsts budžetā par 2016.-2017.gadu (17.sējuma 157.-162.lietas lapa). Ventspils novada bērnu nams /Nosaukums/ sniedzis par apsūdzēto pozitīvu atsauksmi, norādot, ka /pers. M/ sadarbojies ar bērnu namu, sniedzot dažāda veida palīdzību t.sk. apmaksājot bērniem izklaides pasākumu /Nosaukums/ atpūtas centrā (17.sējuma 182.lietas lapa).

/pers. P/ – juridiski nesodīts (bijis sodīts, bet sodāmība dzēsta); no paša paskaidrotā – strādā algotu darbu, apgādībā divi nepilngadīgi bērni. Lietas materiāliem pievienots SIA "/Nosaukums/" raksturojums, kurā norādīts, ka apsūdzētais strādā par kūdras ieguves palīgstrādnieku, viņam uzticētos pienākumus izpilda savlaicīgi un kvalitatīvi (17.sējuma 181.lietas lapa). No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais guvis muguras traumu, kas atstāj ietekmi uz viņa veselības stāvokli.

/pers. U/ – iepriekš nesodīts; strādā SIA /Nosaukums/ par industriālā parka /Nosaukums/ pārvaldnieku, no darba vietas raksturojas pozitīvi – darba pienākumus izpilda rūpīgi, aizrādījumi nav bijuši (17.sējuma 183.lietas lapa), apgādībā divi nepilngadīgi bērni.

/pers. R/ – iepriekš nesodīts; strādā SIA /Nosaukums/", no darba vietas raksturots pozitīvi – sabiedrisks, izpalīdzīgs, komunikabls (4.sējuma 52.lietas lapa), apgādībā divi bērni.

/pers. S/ – juridiski nesodīts (iepriekš bijis sodīts vairākas reizes, bet sodāmības dzēstas); no paša paskaidrotā secināms, ka strādā gadījuma darbus, apgādībā četri bērni. Apsūdzētais norādījis uz savu veselības stāvokli saistībā ar locītavu saslimšanu.

/pers. N/ – iepriekš nav sodīts. Apsūdzētais paskaidrojis, ka viņam nav apgādājamie. Uz citiem apstākļiem, kuri tiesai būtu jāņem vērā pie soda noteikšanas, apsūdzētais nav norādījis.

/pers. T/ – iepriekš nesodīts; pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētais paskaidrojis, ka strādā algotu darbu kā šoferis. Laikā, kamēr notika apelācijas tiesasvedība, /pers. T/ tika konstatēta smaga saslimšana, ko tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas (18.sējuma 159.lietas lapa).

/pers. O/ – juridiski nesodīts (iepriekš bijis sodīts, bet sodāmība dzēsta), apsūdzētais paskaidrojis, ka viņa apgādībā ir nepilngadīgs bērns un sieva, kura ir bezdarbniece. Apsūdzētais arī norādījis uz finansiālām grūtībām ģimenē, kā arī to, ka nevar iegūt maznodrošinātā statusu, jo uz viņa vārda reģistrētas vairākas automašīnas, kurām izskatāmajā lietā uzlikts arests. Apelācijas tiesas sēdē apsūdzētā aizstāve iesniedza izziņu (bez datuma), kurā norādīts, ka /pers. O/ no 2018.gada 25.maija ir piešķirts bezdarbnieka statuss.

Atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nevienam no apsūdzētajiem netiek konstatēti.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka piespriežot apsūdzētajiem sodu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, tas nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa ņem vērā, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pirms 2013.gada 1.aprīļa. Latvijas Republikas 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Pārejas noteikumu 4.punkts nosaka, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas un 6.punkts nosaka, ka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Ar minēto 2012.gada 13.decembra likumu "Grozījumi Krimināllikumā" grozīta arī Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas sankcija – tā kļuvusi labvēlīgāka un paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku no diviem līdz desmit gadiem.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā saskatāms tiesību pārkāpums uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. To veicinājusi ne tikai ilgā tiesvedība pirmās instances tiesā (lieta nosūtīta tiesai 2013.gada 15.novembrī un pabeigta 2017.gada 12.janvārī), bet arī nepieciešamība lietu atkārtoti iztiesāt apelācijas instances tiesā sakarā ar to, ka Augstākās tiesas Senāts, konstatējot procesuālus pārkāpumus, Kurzemes apgabaltiesas 2017.gada 3.oktobra nolēmumu atcēla, atgriežot lietu jaunai izskatīšanai. Pie šādiem apstākļiem, pie soda mēra noteikšanas /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ piemērojams Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkts, bet /pers. S/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. T/ Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punkts. Sods pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas attiecīgi mīkstināms, salīdzinot ar pirmās instances tiesas noteikto soda mēru.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka tiesa izslēgusi vienu no kvalificējošajiem apstākļiem – zādzības izdarīšana no glabātavas.

Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas sankcija noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī paredzēja arī papildsodu piemērošanu – ar mantas konfiskāciju vai bez tās, kā arī policijas uzraudzību (šobrīd probācijas uzraudzību).

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa papildsodus apsūdzētajiem nav piemērojusi. Par cik apelācijas instances tiesa nevar piemērot bargāku sodu, kā to bija noteikusi pirmās instances tiesa, un apelācijas protestā, izņemot Krimināllikuma 55.panta nosacījumu izslēgšanu, nav izteikts lūgums par bargāka soda, tai skaitā papildsodu piemērošanu, apelācijas instances tiesa nosaka apsūdzētajiem tikai pamatsodu.

Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurors I.Vildavs pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu daļā par sodu. Nelūdzot bargāka soda piemērošanu, prokurors faktiski to pārsūdzējis par piespriestā brīvības atņemšanas soda izpildi un, konkrēti, par Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanu.

Prokurors norādījis, ka izvērtējot pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā norādītos motīvus par konkrētā soda veida un apjoma piemērošanu, atzīstams, ka tiesa nav pietiekami izvērtējusi apsūdzēto izdarītā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts organizētā grupā. Atsaucoties uz 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" minētajām atziņām, protestā norādīts, ka tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināLsoda mērķu sasniegšanu.

Minētā prokurora argumentācija neatbilst prokurora protestā lūgtajam. Krimināllikuma 175.panta ceturtā daļa paredz tikai vienu pamatsoda veidu – brīvības atņemšanu, kurš apsūdzētajiem ir piespriests. Nosacīts sods nav soda veids, bet gan piespriestā brīvības atņemšanas soda izpildes veids. Valsts apsūdzības uzturētājs nav lūdzis piespriest nevienam no apsūdzētajiem bargāku soda mēru, t.sk. pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas, kā to izlēmusi pirmās instances tiesa.

Attiecībā par Krimināllikuma 55.panta piemērošanu prokurora protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi šā panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus nosacīta soda noteikšanai, jo apsūdzētie sevi par vainīgiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav atzinuši. Bez tam, nosakot apsūdzētajiem nosacītu brīvības atņemšanas sodu par sevišķi smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, pirmās instances tiesa ir izvērtējusi tikai speciālās prevencijas mērķa sasniegšanu, bet nav devusi motivētu vērtējumu kā noteiktais sods sekmēs vispārējo prevenciju un citu krimināLsoda mērķu sasniegšanu.

Izvērtējusi iesniegtā apelācijas protestā norādīto argumentāciju, apsūdzēto raksturojošos datus un pārējos apstākļus, kuri ņemami vērā pie soda noteikšanas, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apelācijas protests ir noraidāms un apsūdzētajiem piespriestais brīvības atņemšanas sods ir nosakāms nosacīti.

Krimināllikuma 35.pants nosaka, ka šajā likumā paredzētais sods ir piespiedu līdzeklis, ko persona, kura vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa vai likumā paredzētajos gadījumos nosaka prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu. Savukārt sodu politiku valsts vārdā realizē likumdevējs, izvērtējot katra konkrētā noziedzīgā nodarījuma bīstamību attiecīgajā laika posmā, kā arī paredzot likumā dažādus soda noteikšanas individualizācijas līdzekļus.

Atbilstoši 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 22., 23. un 24.punktā paustajām atziņām, lemjot par nosacītas notiesāšanas piemērošanu vai vieglāka soda noteikšanu nekā likumā paredzētais, tiesām jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgo nodarījumu, tostarp izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, smagums un radītais kaitējums. Ja tiesa atzīst par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai. Nosacīta notiesāšana ir pieļaujama tikai tad, ja tiesai ir pārliecība, ka vainīgais sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Izvērtējot iepriekš šajā nolēmumā anlizētos apsūdzēto personību raksturojošās ziņas, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētie

raksturojas pozitīvi – nav sodīti (atbilstoši Krimināllikuma devītā daļā noteiktajam, sodāmības dzēšana anulē visas izdarītā noziedzīgā nodarījuma sekas), no darba vietām iesniegti pozitīvi raksturojumi, līdz lietas izskatīšanas pabeigšanai lietā nav iesniegtas ziņas par citiem viņu izdarītajiem likumpārkāpumiem. Apelācijas tiesas ieskatā minētais norāda uz to, ka apsūdzētie /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. T/ nav sabiedrībai bīstami, kā arī nedod nekādu pamatu uzskatīt, ka pastāv noziedzīgu nodarījumu recidīva risks. Tiesa guvusi pārliecību, ka vainīgie sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Apsūdzētie noziedzīgo nodarījumu izdarījuši 2012.gada sākumā, no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža pagājuši astoņi gadi, tai skaitā dažādu instanču tiesās izskatāmā lieta atradusies vairāk kā sešus gadus, turklāt no apsūdzēto personu neatkarīgu iemeslu dēļ. Tiesas ieskatā pie šādiem apstākļiem svarīgi izvērt vai noteiktais sods, tā izpilde sekmēs vispārējo prevenciju un citu krimināLsoda mērķu sasniegšanu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka tikai savlaicīgs sods spēj efektīvi nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā izvirzītos soda mērķus, tai skaitā panākt, lai notiesātie un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Savukārt sods, kurš personām tiek noteikts ievērojamu laiku pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, nevar tikt uzskatīts par taisnīgu un nespēj pienācīgi nodrošināt krimināLsoda mērķu sasniegšanu, tāds sods nesekmē arī vispārējo prevenciju.

Tādejādi tiesa atzīst par iespējamu un pamatotu apsūdzētajiem /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. T/ piespriesto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, nosakot to nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu apsūdzēto pārraudzība pārbaudes laikā uzdodama valsts probācijas dienestam.

No kriminālprocesa materiāliem redzams, ka /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/ un /pers. O/ piemērots drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā, savukārt /pers. M/ piemēroti drošības līdzekļi - aizliegums izbraukt no valsts un aizliegums tuvoties noteiktām personām, bet /pers. T/ piemēroti drošības līdzekļi - uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums tuvoties noteiktai personai. Apsūdzētajiem piemērotie drošības līdzekļi atceļami pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu piedziņa

Cietusī SIA "/Nosaukums A/" pieteikusi lietā mantiskā kaitējuma kompensāciju par naftas produktu cauruļvada bojājumu novēršanu, ko veido remontdarbu un pieslēguma likvidācijas darbu izmaksas – par 2011.gada 2.decembrī konstatētā nelikumīgā pieslēguma remontdarbiem Ls 569,26 (EUR 809,98), bet par 2012.gada 23.un 24.janvārī konstatētā nelikumīgā pieslēguma remontdarbiem Ls 3927,42 (EUR 5588,22).

Ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētie /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas par tīšu naftas produktu vada bojāšanas organizēšanu ir attaisnoti, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta otro daļu SIA "/Nosaukums A/" pieteiktā kaitējuma kompensācija EUR 809, 98 un EUR 5588,22 krimināLprocesā nav nosakāma, bet tas neliedz iespēju cietušajam griezties tiesā kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Nodrošinājuma valsts aģentūra iesniegusi lietā izdevumu aprēķinu par lietisko pierādījumu pieņemšanu, uzglabāšanu, realizāciju un iznīcināšanu par EUR 13463,99 (15.sējuma 138.lietas lapa).

Kriminālprocesa norises gaitā realizēti lietiskie pierādījumi atpūtas treileris "*Monza 300 Delux*" un zemes blietēšanas ierīce "*Mikasa*". Lietisko pierādījumu realizācijas rezultātā iegūti līdzekļi – EUR 1196,85, kas ieskaitīti deponēto līdzekļu kontā (15.sējuma 132.-139.lietas lapa). Pirmās instances tiesa lēmusi, ka minētie līdzekļi novirzāmi Nodrošinājuma valsts aģentūrai procesuālo izdevumu segšanai izskatāmajā lietā.

Apelācijas instances tiesa atzīst šādu risinājumu par pareizu un tādejādi procesuālo izdevumu, kuri saistīti ar lietisko pierādījumu pieņemšanu, uzglabāšanu, realizāciju un iznīcināšanu, atlikusī summa ir EUR 12267,14, kura saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 5.punktu un 368.pantu piedzenama no apsūdzētajiem Nodrošinājuma valsts aģentūras labā.

Pirmās instances tiesa, uzskatot, ka par apsūdzētajiem /pers. M/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/ un /pers. T/ lietā nav iesniegti pierādījumi, kuri apliecinātu, ka minētās personas būtu trūcīgas un, ka procesuālo izdevumu piedziņa būtiski ietekmēs to personu stāvokli, kas atrodas apsūdzēto apgādībā, piedzinusi no katra EUR 1533,40 procesuālos izdevumus par lietisko pierādījumu pieņemšanu, uzglabāšanu, realizāciju un iznīcināšanu. Atzīstot šo viedokli par pamatotu, apelācijas instances tiesa daļā par procesuālo izdevumu piedziņu pievienojas pirmās instances tiesas izlemtajam.

Apsūdzētajam /pers. O/ juridisko palīdzību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 80.panta trešo daļu abās tiesu instancēs sniedza aizstāve A.Kovaļenko.

Pirmās instances tiesā apsūdzētais /pers. O/ pieteica lūgumu par viņa atbrīvošanu no pienākuma segt procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību sakarā ar slikto materiālo stāvokli ģimenē. Izvērtējusi šo lūgumu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. O/ uzskatāms par maznodrošinātu personu un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu viņš pilnībā atbrīvojams no pienākuma segt ar aizstāvja darba samaksu saistītos procesuālos izdevumus – EUR 1274,87, kā arī daļēji EUR 1333,40 apmērā atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas par lietisko pierādījumu pieņemšanu, uzglabāšanu, realizāciju un iznīcināšanu. Tādejādi no /pers. O/ Nodrošinājuma valsts aģentūras labā pirmās instances tiesa nolēma piedzīt tikai EUR 200. Pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā netika pārsūdzēts un apstrīdēts.

Apelācijas tiesas sēdē aizstāve lūdza atzīt /pers. O/ par maznodrošinātu personu un atbrīvot viņu no pienākuma segt procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību. Aizstāve 2019.gada 18.janvāra tiesas sēdē iesniedza Nodarbinātības valsts aģentūras izsniegtu lēmumu par /pers. O/ bezdarbnieka statusu ar 28.05.2018 (18.sējuma 123.lietas lapa).

Līdz lietas pabeigšanai - 2019.gada 20.novembrim, jauni pierādījumi par /pers. O/ materiālo stāvokli tiesai iesniegti netika.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Par cik apelācijas instances tiesai nav iesniegti šādi pierādījumi, apsūdzētais /pers. O/ nav atbrīvojams no pienākuma segt procesuālos izdevumus un no viņa piedzenami izdevumi, kuri saistīti ar aizstāves sniegto juridisko palīdzību apelācijas tiesvedības procesā EUR 925.

Apsūdzētajam /pers. U/ juridisko palīdzību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 80.panta trešo daļu divās pirmās instances tiesas sēdē sniegusi aizstāve A.Kovaļenko, tādēļ no viņa valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi EUR 158,51.

Apelācijas tiesvedības procesā apsūdzētā /pers. N/ aizstāvību realizēja zvērināts advokāts R.Mediņš, kuram par šo darbu no valsts līdzekļiem samaksāti EUR 1105, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu valsts labā piedzenami no apsūdzētā.

Apsūdzētajiem nosakāms 30 dienu termiņš procesuālo izdevumu labprātīgai samaksai no sprieduma stāšanās spēkā.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem un mantu, kurai uzlikts arests

Kriminālprocesa likuma 239.panta pirmā daļa nosaka, ka lietiskos pierādījumus un dokumentus glabā līdz tiesas spriedums stājas spēkā vai beidzas termiņš, līdz kuram var pārsūdzēt lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, ja vien nav konstatēts kāds no minētā likuma 235.pantā minētajiem apstākļiem. Savukārt Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmā daļa nosaka, ka galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem tiek izlemta spriedumā vai lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu, kuri norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, pamatā visi izņemtie lietiskie pierādījumi nodoti glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai, atvadu šļūtene (pieci km gara) glabājas pie SIA "/Nosaukums A/", bet 30 (trīsdesmit) CD diski ar skaņu ierakstiem un balss paraugiem glabājas kopā ar krimināllietu.

Sakarā ar to, ka no kriminālprocesa Nr.11817000112 tiek izdalīts kriminālprocess Nr.11250047611 (6.sējums 37. līdz 92.lietas lapai) un pārējie lietas materiāli par maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils" tīšu bojāšanu 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā, tie nosūtāmi Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētajai prokuratūrai kopā ar lietiskajiem pierādījumiem: pāreju no naftas produktu cauruļvada; pāreju ar melnas krāsas šļūtenes fragmentu, skavu, krānu; pāreju ar krānu, ar melnas krāsas šļūteņu fragmentiem un skavām; degvielas paraugu no cauruļvada, izolācijas lentes fragmentu.

Lemjot jautājumu par rīcību ar pārējiem lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka tie pēc sprieduma stāšanās spēkā ir iznīcināmi, tai skaitā 30 (trīsdesmit) CD diski ar skaņu ierakstiem un balss paraugiem, kuri glabājas kopā ar krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 361.panta pirmo daļu, lai nodrošinātu mantisko jautājumu risinājumu kriminālprocesā, kriminālprocesa norises gaitā uzlikts arests /pers. M/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem: /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs A/, 1652m2 platībā, $^1/_2$ nekustamā īpašuma /adrese /, ar kadastra Nr. /numurs B/, 1655m2 platībā; $^1/_2$ nekustamā īpašuma /Nosaukums L/ 7ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs G/; $^1/_2$ nekustamā īpašuma /Nosaukums M/ 19,2 m2 platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs H/, kā arī /pers. P/ piederošajai mantai - piekabei transporta laivu vedējam /Nosaukums / BT 300l, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, /pers. O/ piederošajam transporta līdzeklim – speciālajai dzīvojamai piekabei Buerstner 6302 ar valsts reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Nosaukums N/ 0,32 ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr./numurs I/un nekustamajam īpašumam /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs F/, /pers. O/ piederošajam kravas transporta furgonam /TL marka/ 312, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, transporta līdzeklim – speciālajai dzīvojamai piekabei Buerstner 6302 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ un vieglajai pasažieru automašīnai /TL marka/ E 250, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/.

Kriminālprocesa likuma 366.panta otrā daļa nosaka, ka procesa virzītājs var sagābāt arestu tādai mantas daļai, kas var būt nepieciešama procesuālo izdevumu segšanai.

Par cik arestam pakļautās mantas vērtība krimināllietas materiālos nav norādīta, tiesa atzīst, ka, lai nodrošinātu procesuālo izdevumu segšanu, uzliktais arests saglabājams /pers. M/ piederošajiem nekustamajiem īpašumiem, /pers. P/ piederošajai mantai - piekabei transporta laivu vedējam /Nosaukums / BT 300l, /pers. O/ piederošajam transporta līdzeklim – speciālajai dzīvojamai piekabei Buerstner 6302, /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs F/.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka informācija no Personu datu pārlūka liecina, ka apsūdzētā /pers. T/ dzīvesvieta ir mājas "/Nosaukums N/", Rendas pagasts, līdz ar ko tiesa secinājusi, ka minētais nekustamais īpašums ir apsūdzētā oficiālā dzīvesvieta. Pie šādiem apstākļiem tiesa pamatoti uzskatījusi, ka šim /pers. T/ piederošajam īpašumam arests ir atceļams.

Tiesa arī uzskatījusi, ka atceļams arests diviem /pers. O/ piederošajiem transportlīdzekļiem.

Tādejādi apelācijas instances tiesa atzīst, ka pēc sprieduma stāšanās spēkā atceļams uzliktais arests /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Nosaukums N/ 0,32 ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr./numurs / 0205 un /pers. O/ piederošajam kravas transporta furgonam /TL marka/ 312, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ un vieglajai pasažieru automašīnai /TL marka/ E250, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar augstāk minēto un Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Kuldīgas rajona tiesas 2017.gada 12.janvāra spriedumu atcelt pilnībā.

/pers. M/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 3 (trīs) gadu pārbaudes laikā /pers. M/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. M/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 13.februārim.

/pers. M/ piemērotos drošības līdzekļus – aizliegumu tuvoties noteiktām personām un aizliegumu izbraukt no valsts, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers.P/atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 3 (trīs) gadu pārbaudes laikā /pers.P/neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers.P/soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 2.aprīlim.

/pers.P/piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. U/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 3 (trīs) gadu pārbaudes laikā /pers. U/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. U/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā pavadīto laiku no 2012.gada 9.februāra līdz 2012.gada 11.februārim.

/pers. U/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. R/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 3 (trīs) gadu pārbaudes laikā /pers. R/

neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. R/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.aprīlim.

/pers. R/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. S/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 2 (divu) gadu 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā /pers. S/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. S/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.martam.

/pers. S/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. N/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 1 (viena) gada 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā /pers. N/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. N/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 2.martam.

/pers. N/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. T/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 1 (viena) gada pārbaudes laikā /pers. T/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. T/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 9.martam.

/pers. T/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu tuvoties noteiktai personai, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. O/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta ceturtās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.martam) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā 1 (viena) gada 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā /pers. O/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību, kā arī izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošajā likumā uzliktos pienākumus.

Ieskaitīt /pers. O/ soda izciešanas termiņā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 26.janvārim.

/pers. O/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

/pers. M/, /pers. P/, /pers. U/ un /pers. R/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 187.panta otrās daļas atzīt par nevainīgiem un attaisnot.

No kriminālprocesa Nr.11817000112 izdalīt kriminālprocesu Nr.11250047611 (6.sējums 37. līdz 92.lietas lapai) un pārējos lietas materiālus par maģistrālā naftas produktu cauruļvada „Polocka – Ventspils", tīšu bojāšanu 444,623 kilometrā, Kuldīgas novadā, Rendas pagasta teritorijā. Izdalītos lietas materiālus kopā ar lietiskajiem pierādījumiem: pāreju no naftas produktu cauruļvada; pāreju ar melnas krāsas šļūtenes fragmentu, skavu, krānu; pāreju ar krānu, ar melnas krāsas šļūteņu fragmentiem un skavām; degvielas paraugu no cauruļvada, izolācijas lentes fragmentu, nosūtīt Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētajai prokuratūrai.

Cietušās SIA "/Nosaukums A/" pieteiktās materiālā kaitējuma kompensācijas EUR 3927, 42 un EUR 809,98 kriminālprocesā nenoteikt.

Ieskaitīt lietisko pierādījumu realizācijā iegūtos līdzekļus EUR 1196,85, kuri ieskaitīti deponēto līdzekļu kontā, Nodrošinājumu valsts aģentūrai procesuālo izdevumu segšanai kriminālprocesā Nr.11817000112.

Piedzīt procesuālos izdevumus valsts labā par lietisko pierādījumu glabāšanu: no /pers. M/, /pers.P/ /pers. U/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. N/, /pers. T/ – no katra EUR 1533, 40.

/pers. O/ daļēji atbrīvot no pienākuma segt procesuālos izdevumus par lietisko pierādījumu glabāšanu un piedzīt no viņa valsts labā EUR 200.

/pers. O/ atbrīvot no pienākuma segt procesuālos izdevumus EUR 1274,87 par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesvedības procesā.

Piedzīt no /pers. O/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 925 par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību apelācijas tiesvedības procesā.

Piedzīt no /pers. N/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 1105 par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību apelācijas tiesvedības procesā.

Piedzīt no /pers. U/ valsts labā procesuālos izdevumus EUR 158,51 par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesvedības procesā.

Noteikt 30 dienu termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai samaksai no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus: cilindriskas formas metāla tvertni ar šļūtenes uzgaļu izvadiem (resīvers); 1,5 l tilpuma polimērmateriāla pudeli „NESTEA tropicalfruits"; kasti ar monometru, elektropiedziņas vārstu ar regulēšanas bloku; pildspalvu, pulti, lukturi; 1 ,5 l tilpuma polimērmateriāla pudeli „Borjomi"; bezkrāsas plastmasas pudeli ar uzrakstu „Tarhūns", dīzeļdegvielas šķidruma paraugu (pie eksperta atzinuma Nr.12027121); dīzeļdegvielas šķidruma paraugu (pie eksperta atzinuma Nr. 1204251); žurnālu „Laimīgās mīklas"; kabatas nazi, monitoru LG FlatronL 1511S (eksperta atzinums 1205402/1205403); divas kartona kastītes (eksperta atzinums Nr.1205402/1205403); cimdu pāri (eksperta atzinums Nr.1205424); videonovērošanas kameras ar vadiem, kontaktdakšām un trim pelēkas krāsas līmlentas fragmentiem(eksperta atzinums Nr.1205414/1205415); priekškaramo atslēgu ar atlauztu loku; DNS nomazgājumus no automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ gaismas pārslēga; 4 aploksnes ar mikrodaļām no automašīnas /TL marka/ ar /reģistrācijas numurs/salona; 3 plastmasas futlāri ar DNS nomazgājumiem no automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ salona (pie ekspertu atz. Nr. 1205397, divas pudeles ar šķidruma paraugiem (pie eksp.atz. Nr. 1203332); rāciju „Motorola" CP 160; stiprinājuma mehānismu no pelēkas plastmasas; mobilo telefonu „LG" ar IMEI 352231-04-035925-4 (orig.IMEI 35593321980970700) ar „Zelta zivtiņa" SIM karti Nr. 89371024140009973640; tehniskās apskates „dīzeļu –atgāzes – testa" izdruku; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskas apskates protokolu T211T026813045; automašīnas /TL marka/ ar valsts

reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokoluT21 1T026445193; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu JE1 1T028299379; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu T211T026813052; automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ tehniskās apskates protokolu T21 1T027045671; „Balva" standartlīgumu Nr.CD355137, „Balva" standartlīgumu Nr.CD276664, izdruku par bremžu pārbaudes rezultātiem automašīnas /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība /apliecības numurs/; tehniskās apskates uzlīmi Nr.257426; „Zelta zivtiņas" SIM kartes plastikāta ietvaru ar abonenta Nr ./telefona numurs/; „Zelta zivtiņa" SIM karti ar Nr.89371024140010297880; Mobilo telefonu LG GS101 ar IMEI kodu 352231040241502; divas „Zelta zivtiņas" atjaunošanas kartes ar Nr.0131758425 un Nr.013 1758426; metāla savienojumu, kuram ar vītni piestiprināts lodveida krāns; monometru, gumijota cauruli; 0,7 litru tilpuma konjaka pudeli „CognacFrapin Grand Champange", „Kolonna" dāvanu karti Nr.9428351121333324, „Kolonna" dāvanu maisiņu; 30 (trīsdesmit) CD diskus ar skaņu ierakstiem un balss paraugiem, kuri glabājas kopā ar krimināllietu, pēc sprieduma stāšanās spēkā - iznīcināt.

Lietisko pierādījumu – kravas piekabi ar gaiši pelēku tentu, bez valsts numura zīmēm, kas nodotas glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai pēc sprieduma spēkā stāšanās - iznīcināt.

Lietisko pierādījumu atvada šļūteni piecu kilometru garumā, kas glabājas pie SIA /Nosaukums A/ pēc sprieduma spēkā stāšanās - iznīcināt.

Saglabāt uzlikto arestu /pers. M/ piederošajiem nekustamajam īpašumiem/adrese/, ar kadastra Nr. /numurs A/, 1652m2 platībā, $^1/_2$ nekustamā īpašuma /adrese /, ar kadastra Nr. /numurs B/, 1655m2 platībā; $^1/_2$ nekustamā īpašuma /Nosaukums L/ 7ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs G/; $^1/_2$ nekustamā īpašuma /Nosaukums M/ 19,2 m2 platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs D/procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai.

Saglabāt uzlikto arestu /pers.P/mantai - piekabei transporta laivu vedējam /Nosaukums / BT 300l, ar valsts reģistrācijas /reģistrācijas numurs/, procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai.

Saglabāt uzlikto arestu /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese/, ar kadastra Nr. /numurs K/procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai.

Saglabāt arestu /pers. O/ piederošajam transporta līdzeklim – speciālajai dzīvojamai piekabei /Nosaukums/ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ procesuālo izdevumu segšanas nodrošināšanai.

Atcelt arestu /pers. T/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Nosaukums N/ 0,32 ha platībā, kas atrodas /adrese/, ar kadastra Nr./numurs E/, pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Atcelt arestu /pers. O/ piederošajam kravas transporta furgonam /TL marka/ 312, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ un vieglajai pasažieru automašīnai /TL marka/ E 250, ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 10 dienu laikā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Motivēta nolēmuma pieejamības datums 2019.gada 3.decembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Junghāne

Tiesnese S.Reinholde

Tiesnese V.Vaiteika

Pilna nolēmuma pieejamības datums 2020.gada 3.marts.